

**Anna-Lena Nilsson
i Sundsvalls
dykarklubb Lagun:
"VI TÖMDE
DEN MYSTISKA
KRATERN
PÅ BOTTEN
AV MOSJÖN!"**

Avslöjanden:

**HEMLIG
ANLÄGGNING
I SALA DOLDE
VARELSER**

**INPLANTAT
VETENSKAPLIGT
UNDERSÖKTA**

**RYMDVARELSER
TILLFÅNGATAGNA
I SYDAMERIKA**

**VITTNEN SÅG
UTOMJORDINGAR
GÖRA SÄDESFÄLT-
CIRKLAR**

**UFO-författaren
Bjarne Håkanssons okända
NÄRKONTAKT AV
TREDJE GRADEN**

**Ny serie
SPACEGATE:
Den Stora Rymd-
konspirationen**

SMD 0582-04

04

7 388058 204001

**Svenska ombordtagningsfall 3:
NÄR UTOMJORDINGARNA KOM TILL BYN**

NÄR UTOMJORDINGARNA KOM TILL BYN

Reportage: Jan-Ove Sundberg & Carl-Axel Jonzon. Foto: Jan-Ove Sundberg och US Air Force. Illustrationer: Petra Larsson och Gerhard Persson.

De märkliga varelserna var små och tjocka och hade runda plattor till fötter. Vittnesteckning: Petra Larsson.

Folket i den lilla byn på östkusten gick tidigt till sängs. Det var vintern 1994 och ovanligt gott om snö. Den hade bäddat in de få gårdarna och nattmörkret blev inte lika ogenomträngligt och påtagligt. Alla sov djupt, när objudna besökare tog sig in hos familjen Larsson.

Deras tioåriga dotter Petra rörde sig oroligt i sömnen. Så med ens var hon klarvaken. Hon tittade upp och stelnade till. Hjärtat slog vilt i bröstet. Det hon såg skrämde henne och hon försökte skrika, men fick inte fram ett enda ljud.

In i huset strömmade ett antal små gröna män!

Varelserna tog en hastigt titt på henne och gick sedan in till hennes lillebror Jimmy, 5 år. Petra försökte ropa på mamma Barbro eller pappa Lennart, men i det ögonblicket såg hon att varelserna hade tagit dem.

Hon beskriver varelserna som ca 130 cm långa, tjocka för att vara så små som dom var och ca en halv meter breda. Dom var gröna i själva skinnet och bar inga kläder.

KLUMPIGA LERFIGURER

"Dom såg ut som klumpigt gjorda lerfigurer", berättar Petra Larsson för Arkiv X. "Dom var lika som enägstvillingar och hade fyra fingrar på varje hand, runda plattor till fötter och gick med tunga, klampande steg trots att jag såg hur de svävade en bit över golvet".

Hon beskriver ögonen som små och kisande, runda och svarta. Munnen var inte mycket mera än ett hål och orörlig. Varelserna hade ingen näsa, inga öron och inget hår.

"Dom svävade ut mamma, pappa och Jimmy ur sina sovrum och det verkade som dom fortfarande sov och ingenting visste", fortsätter Petra. "När dom kom till hallen rörde dom vid väggen med händerna och då blev det ett hål i den. En varelse tittade på Jimmy och vred samtidigt huvudet fram och tillbaka och när han gjorde det, och jag vet att det

här låter konstigt, åkte Jimmy jättesnabbt ut genom väggen”.

Hela familjen på fyra personer ”svävades” enligt tioåriga Petra, ut genom väggen i hallen och upp i en väntande farkost.

”Då jag var vaken kunde jag gå själv och gick på en platt träbrygga och upp i ett rymdskepp, som svävade en meter över hustaket”, fortsätter Petra.

Hon beskriver ”rymdskeppet” som ca fem meter i diameter och två meter högt, silverfärgat och glänsande inuti med flera rum.

”I underdelen där vi befann oss fanns en ring av lampor i taket, ett smalt rum och sedan minst ett rum till”, säger Petra.

SÖG I MAGEN

Då det inte fanns några fönster eller gluggar i rymdskeppet kunde Petra inte se det lyfta, men det sög till i magen och hon upplevde det som att de åkte uppåt.

”I huvudet kunde jag föreställa mig hur det såg ut i rymden”, fortsätter hon. ”Vi var borta ca 1,5 timme i jordtid räknat. Hur jag vet det kan jag inte svara på, jag bara vet att det var så länge”.

Familjen Larsson hade ”jätteroligt” under den tid de var ombordtagna, men det är bara Petra som kommer ihåg vad som hände i rymdskeppet.

”Dom tog flera saker med sig hemifrån oss, telefonerna, pappas fax, vedspisen och andra apparater och dom hade jätteroligt när dom undersökte alla knappar”, fortsätter hon. ”Vi satt och skrattade åt dom allihopa”.

Efter Petras ”jordtid” på 1,5 timme återvände rymdskeppet till den lilla byn på östkusten. Det parkerade över familjen Larssons hus och de fördes tillbaka på samma sätt som de blivit ombordtagna.

”Mamma, pappa och Jimmy svävade i luften tillbaka in genom väggen, bort genom hallen och till sina sängar, men jag gick själv nedför träbryggan”, säger Petra.

MINNENA KOM I DRÖMMAR

Vad ska man nu tro om allt det här? Har det verkligen inträffat eller är det ett tioårigt barns vilda fantasier?

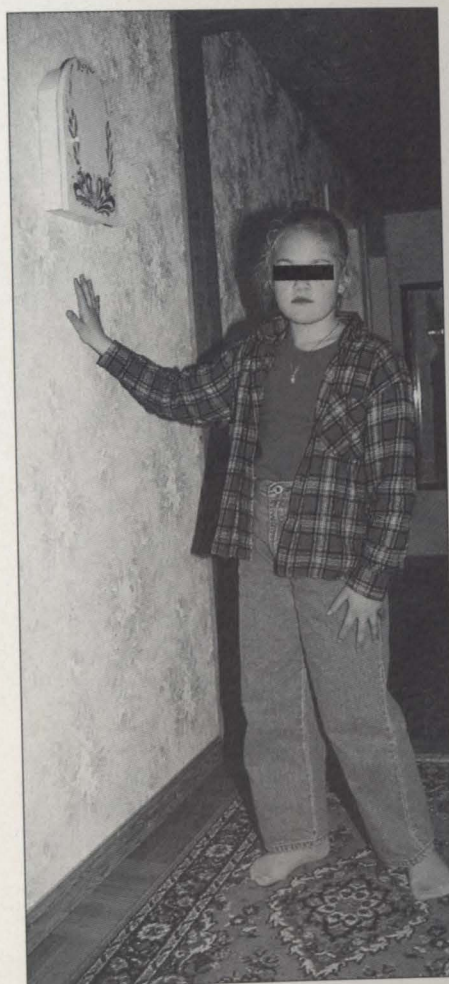
”Petra har vare sig pratat eller fantiserat om UFO och utomjordingar”, säger mamma Barbro. ”Minnena kom i drömmar och innan de blev detaljerade och

samstämmiga med andra fall, som jag först idag känner till, trodde jag inte att det var något att bry sig om, och därför har delar av det som hände gått förlorade”.

Familjen Larsson flyttade till den lilla byn 1988. Den består av ett dussin gårdar och det är två kilometer fågelvägen till närmaste granne, förutom familjen Persson, som de har alldeles inpå knutarna.

Byn är omgiven av tät skog, med

bergknallar överallt. I en närbelägen sjö har byinvånarna sett ”ljusklot” flyga upp ur vattnet och ett flertal UFO-observationer har gjorts över och nära sjön.

Här ”svävade” varelserna ut familjen genom väggen, enligt 10-åriga Petra.

FRUKTANSVÄRT RÄDD

Barbro Larsson:

”När jag för 4-5 år sedan läste Whitley Striebers bok ”Närkontakt” blev jag fruktansvärt rädd. Jag kunde inte läsa den färdigt och sov med tända lysen. Maken var bortrest i arbetet under den tiden, så vi låg ensamma och sov på

andra våningen. Jag var så rädd ibland att jag grät, för jag tyckte att det som hände familjen Strieber var vidrigt. Så här efteråt undrar man om det var någon sträng som slog an någonstans, när man läste boken. Att man kände igen sig på något sätt...”.

Maken Lennart, som har ett säkerhetsklassat arbete vid en försvarsindustri, vill inte prata om det som kan ha hänt. Han tror varken på UFO:n, utomjordingar eller ombordtagningar.

”Han vet att det händer saker här som ingen av oss kan förklara, men han blundar för det och hoppas att allt ska återgå till det normala och det hoppas nog även jag, innerst inne”, säger Barbro Larsson.

Samtidigt vill hon, som alla ombordtagningsfall före henne, gärna behålla kontakten med varelserna och inställningen till dem pendlar mellan ro och misstro.

Hon har hittat oförklarliga sår på ena knät. Hon har haft flera smårår på anklarna som hon inte kan minnas att hon fått på vanligt sätt. I början av 1996 hade hon också väldigt ont i ändtarmen.

”Dom har undersökt mig, tänkte jag, men jag vill inte att något sådant kan ha hänt så det har jag försökt att förtränga”, säger hon.

ÄRLIG OCH KRITISK

Hon är ärlig och kritisk, inger stort förtroende och verkar, precis som många ombordtagningsfall före henne, förbryllad och förbluffad över det som tycks ha hänt henne, nära och nära.

Barbro Larsson står, sina upplevelser till trots, med båda fötterna på jorden. Hon berättar inte mycket spontant och hon gör ingen stor sak även rad märkliga händelser som inträffat sedan Petras OT-minnen började komma.

MYSTISKA BESÖKARE: Våren 1995 kom två okända personer och gick genom och över familjens beteshage. En kvinna och en man. Kvinnan bar en iögonfallande, röd tröja, mannen en blå tröja. Paret gick i riktning mot en sank mosse, där de försvann.

PÅVERKAN PÅ DJUREN: Familjens kor har på ett oförklarligt sätt tagit sig ur inhägnaden vid ett flertal tillfällen. ”Vi har trott att dom blivit skrämde av en älg, men vid ett tillfälle passerade en älg helt nära korna och dom brydde sig inte om den”. Korna har bara tagit sig över stängslet nattetid.

MYSTISKA HELIKOPTRAR: ”Något av det märkligaste här ute är helikoptrarna”, säger Barbro Larsson. ”Dom började flyga här samtidigt som Petra fick upp sina minnen genom drömmar, hösten 1992-93”.

Hon beskriver helikoptrarna som ovanligt stora, gråa eller kamouflagefärgade och mörkgröna. Dom saknar beteckningar och reglements enligt nummer, flyger oftast lågt och i klungor på två-tre och ända upp till tio stycken.

”Värst är när dom kommer mitt i natten, som dom har gjort flera gånger och flyger rakt över huset eller ställer sig och hovrar alldeles i närheten”, säger Barbro Larsson. ”Det är lika skrämmande som irriterande”.

En eftermiddag 1995 kom två ”riktigt stora helikoptrar” och ställde sig över den sank mossen, som ligger ca en kilometer nordöst om familjen Larssons hus.

”Jag gick ut och lyssnade på dom och dom stod stilla i säkert fem minuter över mossen, sedan flög dom tillbaka samma väg som dom hade kommit”, berättar hon.

SÅG PILOTEN

En röd-blå helikopter av en mera ”civil typ” har kommit på torsdagar, och ställt sig och hovrat bara 20 meter över grannens hus.

”På torsdagarna är grannarna inne i stan och handlar mat och det är då den har kommit”, fortsätter Barbro Larsson. ”En gång var den så lågt, och så nära väggen på huset, att jag såg piloten klart och tydligt. Det var en mörkhårig man med typiska pilotglasögon”.

Grannarna, familjen Persson; har också drabbats av mystiska farkoster och Gerhard Persson berättar för Arkiv X att han tre gånger haft besök mitt i natten av en utomjordisk kvinna, som på okänt sätt tog honom med till en annan planet!

Följande är hans egen skriftliga berättelse om händelserna, något nedkortad, men inte ändrad.

FÖRSTA NATTEN:

”Vaknade som i en dröm av att det stod en ofantligt vacker och lång kvinna i rummet. Hon var 2-2,5 meter. Hon hade ett långt, ljust hår som föll ned på axlarna och bar en vit klädnad av något slag, som gick ända ned till golvet och täckte hennes fötter”.

”Jag blev inte rädd, kanske förvirrad, framför allt på grund av hennes skönhet. Jag var utvald eftersom jag är mottaglig på telepatisk väg. Endast några få människor kan kommunicera med dem, där ibland var jag”.

”Hon berättade att vi var två personer i ett, kropp och själ. Kroppen ligger kvar, själen kan förflytta sig. Sedan kommer jag inte ihåg mera. Jag vet bara att hon skulle återkomma. Jag somnade precis som om hon hade sovt mig”.

ANDRA NATTEN:

”Hon bara var där, som en TV-bild. Vi lämnade rummet, men hur vet jag inte. Vi stod framför en byggnad med en ofantligt stor och bred trappa. Byggnaden verkade vara uppförd i mar-

Den okända ”civila” helikoptern har vid flera tillfällen stått väldigt nära grannens hus och hovrat.

mor eller blankslipad sten. Vi gick upp för trappan. En stor dörr öppnades och vi kom in i en sal”.

”Där fanns en massa konstiga apparater. Skivor och kuber och skärmar. Allt detta verkade tillverkat i sten, marmor eller något liknande material. Vi gick fram till en stor skiva, eller klot, som stod på en ställning mitt i rummet. Jag fick lägga händerna på skivan och när jag gjorde det, kunde jag läsa kvinnans tankar, vad hon ville och varifrån hon hade kommit. Hon talade om att skivan gjorde att vi kunde förstå varandra och kommunicera bättre. Skivan förstärkte våra tankar”.

”Hon förklarade att vi var långt utanför jorden. Riktigt var fick jag inte reda på.

Kvinnan berättade att hon kallades Zenda. Hon kom från en planet som låg i stjärnbilden Plejaderna. Avståndet mellan hennes hemplanet och jorden var 300 ljusår. Därför var det enda sättet att kommunicera, antingen per bildskärm eller på telepatisk väg”.

”Andra natten tog slut på samma sätt som den första. Även den här gången sa kvinnan att hon skulle återkomma”.

TREDJE NATTEN:

”Hon var bara där. Vad jag förstod hade jag ett väsen framför mig, med en intelligens som kanske var flera miljoner år före mänskligheten, men som ändå försökte få kontakt med andra civilisationer”.

”Som tidigare försvann vi från sovrummet. Den här gången hamnade vi i ett alplandskap. Framför oss låg berg och vad som liknade en massa fyrkantiga hus. Efteråt stod det klart för mig att jag sett rymdskepp och några slags fordon”.

”Hon suddade ut det mesta ur mitt minne, för hon ville tydligen inte att jag skulle komma ihåg vad jag sett. När vi skildes sa hon att hon skulle återkomma längre fram i tiden”.

Gerhards hustru, Birgit, kan inte minnas att hon upplevt något liknande, däremot har hon plågats av mystiska helikoptrar.

En vinterdag i slutet av 1995 lämnade Birgit hemmet i byn och körde mot en närbelägen stad några mil bort. Klockan var mellan 13-14 på eftermiddagen.

”Plötsligt kom en hel klunga helikoptrar flygande, rakt över mig och i trädtopps höjd”, berättar Birgit Persson. ”Det var väldigt obehagligt och förde tankarna till krig eller att vi hade invaderats”.

Helikoptrarna var mellan 8 och 10 till antalet. Hon beskriver dem som gröna, kamouflagefärgade och i storlek av en personbil.

De förde ett ”fruktansvärt oväsen” och flög så tätt tillsammans, att Birgit Persson kom på sig med att undra, hur det över huvud taget var möjligt.

”Helikoptrarna kommer både på dagarna och på nätterna”, fortsätter Birgit Persson. ”Ibland ser vi dom, ibland hör vi bara ljudet men dom flyger här väldigt ofta och man undrar ju vad dom gör och vad dom egentligen är ute efter”.

FORTS PÅ SIDAN 31..

UFO-RAPPORT

Redaktör: Björn Johansson.

EN METALLBIT som kan vara en vrakdel från det kraschade UFO:t i Roswell, New Mexico, lämnades i början av året in till det museum i staden som idag dokumenterat det mesta om den snart 50 år gamla händelsen.

Vid första anblicken ser metallbiten ut som en flisa från en metallskulptur, men närmare undersökningar har påvisat ett ovanligt färgmönster i den.

En metallurg som finansierats av olika, samarbetande UFO-grupper, väntas komma med en utförlig analysrapport under 1997.

Mannen som lämnade in metallbiten är hittills anonym, men sägs ha varit medlem av det militära team som plockade upp vrakdelarna efter det kraschade UFO:t.

UFO-KÄNDISEN Kevin Zaar, mannen som den 29 oktober 1994, gjorde "Världens längsta UFO-program" på 8 timmar, i Stockholmskanalen TV-Söder, skriver som bäst på en bok om kändisarnas syn på UFO-fenomenet.

Det för kanske inte saken framåt, men det bli intressant att läsa vad kändisarna anser om UFO-fenomenet och tidigare är det inte många av dem som vågat uttala sig om de gåtfulla besökarna. Kevins bok har därför goda chanser att bli en bästsäljare.

DOWNUNDER som Australien kallas av sitt eget folk, invaderades i somras av UFO:s och det berodde inte på "Independence Day"!

Det var framför allt under juni månad som 100-tals vittnen såg orangefärgade UFO:s på natthimlen. I tre veckor uppträdde då gåtfulla besökarna över städer som Melbourne, Sydney och Adelaide.

På natten den 15 juni, såg vittnen i Kew, Melbourne, en formation på fem orangefärgade UFO:n "flyga rakt upp i luften". Tre dagar senare sågs en ännu större formation på tio UFO-triangular, över staden Preston.

Enstaka UFO:s kretsade också över huvudstaden Canberra, Campbelltown i södra Australien och Mudgeeraba i

Queensland.

ITALIENARNA har också haft besök, fast under augusti. Det är framför allt compare som rapporterat UFO:s - ljusröda klot, runda ljusbollar och diskusformade farkoster.

I Livigno lyckades vittnena fotografera UFO:t och det finns också två videosnuttar av ett starkt ljus som delar sig i två och förföljer en lastbil nära staden Vicenza.

Farkosterna har dessutom lämnat fysiska spår efter sig:

Två landningsspår hittades nära Lugo Vicentino, där bilister sett ett vitt och blått UFO natten innan. Spåren var sju meter i diameter och gräset sönderbränt.

På natten den 10 augusti, såg två vittnen en rödlysande diskus sväva över en äng nära Fontana Rosa, och nästa dag hittades en tre meter i diameter stor cirkel med gulnat gräs.

BOB LAZAR - mannen som avslöjade Area 51 och att den amerikanska regeringen i hemlighet undersöker "flygande tefat" på den hemliga Nevadabasen (se Arkiv X nr 2-96) - finns inte!

Ja, det påstår åtminstone den amerikanska Socialstyrelsen, som ska ha alla personbevis tillgängliga men som inte kunde hitta Bob Lazars när han frågade efter sitt!

"När jag frågade efter mitt personbevis för ett ID-ändamål, fick jag veta att det inte finns något sådant", berättade Bob Lazar nyligen i en radiointervju i Florida. "Jag var inte ens född på sjukhuset där jag bevisligen är född!"

Skrämd och skakad över att han tydligen höll på att "raderas", gick Bob Lazar ut offentligt med det han fått veta och då, vips!, var de försvunna dokumenten plötsligt där!

"Uppenbarligen försöker man svärta ner mig för det jag avslöjat om Area 51", säger Bob Lazar. "Men jag tror inte det håller länge till. Andra kommer också att gå ut och berätta vad de vet".

Vi väntar med spänning, Bob!

FOA (Försvarets forskningsanstalt) skriver till Arkiv X, som svar på varför man inte tar itu med UFO-fenomenet:

"FOA har en överenskommelse med Högkvarteret (tidigare Förvarsstaben) om att ta emot och om möjligt lämna en förklaring till allmänhetens rapporter om säregna ljud- och ljus-fenomen. FOA har dock ingen utredningsskyldighet. Verksamheten har mycket låg prioritet och det finns ingen budget".

Brevet är undertecknat av Arne Gjärdman, som utsetts att ta emot allmänhetens UFO-rapporter men helst skulle vilja vara ifred.

Ring Arkiv X istället, när ni ser ett UFO-fenomen!

SVART ELLER VITT med Thabo Motsioloa och Karin Pettersson brukar vara ett sevärt program. Men en UFO-debatt i september var något av de mest beklämmande man sett på länge.

En känd sektledare, en försvarsanalytiker på FOA och folklivsforskaren Bengt af Klintberg gjorde sitt bästa för att sprida vilseledande information och fördomar om ämnet.

Enligt Bengt af Klintberg är 85% av alla UFO-intresserade män, förvuxna pojkar som sprider opålitliga vandrings-sägner. I själva verket är det kvinnorna som dominerar, med sju mot tre! FOA:s försvarsanalytiker Eskil Block hade så mumifierade kommentarer att det är hög tid att han löser ut sin fallskärm. Man kan bara hoppas att han driver bort med vinden. Enligt sektledaren är det inte trovärdigt att se UFO:s om man tillhör ett kamratgäng.

EN VISS PROFESSOR Donald Mentzel, sedan tidigare världens mest berömde UFO-skeptiker, och författare till tre böcker som alla gjorde gällande att flygande tefat är misstolkningar, bluff och hallucinationer, har efter sin död avslöjats som hemlig agent!

Det är kärnfysikern och ufologen Stanton T. Friedman som hittat ett brev i vilket det framgår att Mentzel levde ett dubbelliv och arbetade för CIA och top-

hemliga NSA; den militära underrättelsetjänsten.

MYSTISKA LJUD har hörts från Hessdalens innandöme. Norska Hessdalen är alltså den plats som blivit världsberömd för sina UFO-observationer, som började 1981. Sedan dess har hundratals människor sett fenomenen och ett par tusen bilder och videofilmer har tagits av de gåtfulla ljusen i skyn.

UFO-Norges tidigare ordförande Leif Havik har i en bok berättat om "maskin-buller inne bland fjällen". En kvinna som hyr ut stugor i Hessdalen, berättade för några år sedan att Osloturister på skidsemester skrämts bort av "buller inne i berget som lät som en mekanisk verkstad". Nu har compare från sommaren 1995 berättat, att de hört ljud inifrån ett berg nära den platå, varifrån man sett mest UFO:s, som påminde dem om "ljudet som uppstår när man växlar järnvägsvagnar".

Norska försvaret svär sig fria, så vad är det som pågår? Håller utomjordingar på och anlägger en bas inne bland de norska fjällen?

KUBAS REGERING medgav nyligen och för första gången på 36 år, att UFO:s existerar och att de observerats lika ofta där som i andra länder.

Klockan 21.30 på kvällen, söndagen den 15 oktober 1995, såg bonden Adolfo Zerate, 74, ett UFO landa på sin åker utanför staden Torriente.

Han beskrev farkosten som klockformad. Utanför farkosten såg Adolfo två små varelser som tilltalade varandra på ett märkligt språk. Enligt Adolfo såg varelserna ut som oss men bar vad som liknade dykardräkter. De plockade till sig potatis från hans odling innan de klättrade upp i UFO:t igen, som lyfte och försvann.

Nya rapporter följde och Kuba har under de senaste åren haft nästan lika

stor UFO-aktivitet som Mexico.

CNN BERÄTTADE nyligen att det varit en intensiv UFO-aktivitet i Litauen under sommaren, och att en stor polis- och militärstyrka satts in för att leta efter en kraschad farkost av något slag.

EN AV DE BÄSTA bilder som någonsin tagits. Ja, så beskrivs de bilder som den 25 mars i år togs över Tel Aviv i Israel och föreställer ett UFO som kretsade över staden klockan 21.15 på kvällen.

Polisen beskrev farkosten som rund och ljusstark, med röda, gula och vita ljus, medan flygvapnet försökte bortförklara den som en helikopter ur en ovanlig vinkel.

De fyra bilderna, som togs av journalisten Yossi Aloni på tidningen "Maariv", liknar dock snarare en frisbee än en helikopter, men analyser har visat att bilderna är äkta.

Annon

INTRESSANTA UFO-BÖCKER

SUNE HJORTH

**Den dolda Sanningen om UFO 150:-
Fantastiska Resor med UFO 150:-
(skriven tillsammans med Ante Jonsson).**

Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet-Nyhet

Rymdmänniskor på Jorden 150:-

BORIS JUNGKVIST

UFO-Bevis för Liv i Rymden 175:-

J.O. SUNDBERG

Fantomubåtarna 175:-

Samtliga böcker är inbundna.

Beställ hos ZINDERMANS, 1:a Långgatan 6, 413 03 Göteborg.

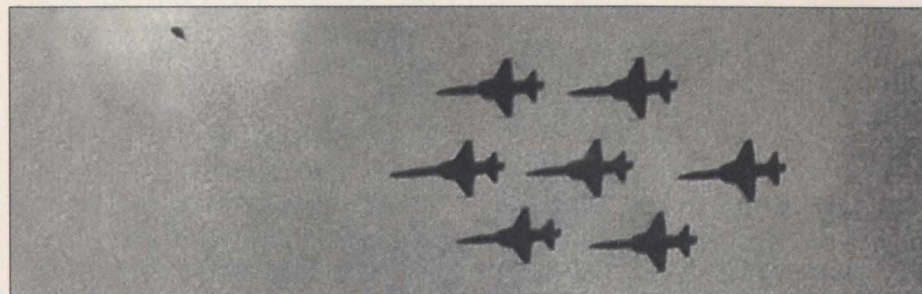
Telefon 031.775 04 00.

Porto tillkommer. Fri leverans vid förskottsbetalning till vårt postgiro 645 99 98 - 8
Glöm ej att ange ditt namn samt titel och antal.

Mörklagt av medier i resten av världen: UFO-INVASION I MEXIKO FILMADES OCH FOTOGRAFERADES

Översättning: Jan-Ove Sundberg.

UFO över Mexico City bevakar jaktplan.

Fem år före "Independence Day" invaderades Mexico av UFO:s. De kom mitt på dagen. De kom i formationer på upp till 20 farkoster. De har setts av tusentals människor. Piloter, militärer, företrädare för Mexicos regering och vetenskapsmän. Mer än 5 000 observationer har gjorts fram till i år. Och besökarna har både videofilmats och fotograferats. Det tycks inte råda någon tvekan om att det handlar om utomjordiska varelser..

Mayafolket förutsade att den femte solförmörkelsen, som inträffade under spanjoren Cortez invasion av Mexico på 1500-talet, skulle leda till 500 år av okunskapligt mörker.

De förutsade också att den sjätte solförmörkelsen, den sista i det 20:e århundradet, skulle inleda en ny tidsålder.

Den 11 juli 1991, ägde den sjätte solförmörkelsen rum över Mexico City, landets huvudstad.

Många människor satt redo med sina videokameror, för att föreviga den unika händelsen. Det låg feststämning i luften och många familjer lät sina barn vara med vid skådespelet.

När videokamerorna vändes mot himlen vid 1-tiden på natten, såg den förbluffade människomassan hur ett silverfärgat, diskusformat föremål svävade under den mörknande solen.

En vecka senare visade Mexicos TV-program "60 minuter", ett specialinslag om UFO:s och programledaren Jaime Maussan bad folk att skicka in sina videonuttag för analys.

40 000 människor hörde av sig!

När de bästa videofilmerna analyserats, konstaterade forskarna att de inte kunde förklara vad som filmats:

En silverfärgad skiva som omgavs av ett rött sken.

Efter den här händelsen började fler UFO:s att kretsas över ett stort antal städer och byar i hela Mexiko. UFO-observationerna blev en sensation och pågår än i denna dag.

Den mexikanska regeringen har hållit flera presskonferanser om invasionen, och medgett att det är okända föremål som setts och dokumenteras, men anser inte att de utgör ett hot mot landets säkerhet.

I den 90 minuter långa videon "UFOs över Mexico", utgiven av UFO Magazine i England, redovisas vad som hänt i landet de senaste åren.

Under mina drygt 30 år som ufolog har jag aldrig sett en UFO-dokumentär som varit så beviskraftig som denna. Den är unik i sitt slag.

Videons berättare är ufologen och TV-journalisten Santiago Yturria Garza, från Monterrey i delstaten Nuevo Leon, där de flesta av händelserna utspelar sig och där man sett UFO:s under de senaste 20 åren.

Staden är omgiven av höga berg på alla sidor och Santiago berättar att UFO-aktiviteten koncentreras till Las Mitras-berget, där man tror att besökarna anlagt en bas.

Här följer en beskrivning av innehållet i den sensationella videon.

SOMMAREN 1982:

Eduardo Cabañas och en granne, strövar mitt på dagen omkring på Las Mitras, när de får syn på en märklig

UFO över Jalisco sågs av 100-tals vittnen.

varelse, som de hinner fotografera.

Varelsen är lång, muskulös och starkt lysande. Den förefaller metallisk och bär en slags hjälm. Genom ett slags visir kan man skönja dess ögon.

Santiagos jämförelser med amerikanska fall visar att liknande varelser fotograferades av polismannen Jeffrey Greenshaw i Falkesville, Alabama, den 17 oktober 1973 och av två vittnen i Pascagula, Mississippi, samma månad och år.

DECEMBER 1986:

En video filmad på natten visar ett "moderskepp" omgivet av ett antal mindre farkoster, som flyger över Monterrey.

Man kan ana sig till att "moderskeppet" är cigarrformat och det påminner inte så lite om, det moderskepp som amerikanen George Adamski påstod sig ha fotograferat.

DEN 3 DECEMBER 1994:

En video filmad på natten visar ett stort, oregelbundet UFO över Monterrey som ändrar form och emellanåt ser ut som ett klassiskt "flygande tefat".

En häpnansväckande sekvens visar hur UFO:t flyger mot en vulkan och försvinner in i berget!

DEN 12 SEPTEMBER 1995:

Ett TV-bolag befinner sig mitt på dagen på ett annat berg, La Silla, och har just börjat reklamfilma när ett märkligt föremål kommer flygande nerifrån, vid foten av berget, uppåt över slutningen och in i kamerans sökare.

Det flyger så oerhört snabbt, att det knappt går att titta på sekvensen ens i

slow motion och allra bäst ser man därför UFO:t vid bild-för-bild-visning.

Det tycks ändra form under sin snabba förbiflygning, men mest av allt liknar det den "missil" som Sundsvallsfilmaren Tom Joneström filmade den 12 maj 1991, men som debunkingmyndigheterna FOA och Försvarsstaben avskrev som fåglar.

DEN 12 DECEMBER 1994:

De mexikanska ufologerna gästas av amerikanska CSETI, och spanar gemensamt från slätten Paredon y Mesillas, med utsikt över Mesaberget, där många UFO:n observerats.

Klockan 22.45 börjar en fantastisk uppvisning av oregelbundna, starkt lysande ljusklot, konkreta farkoster och ljus som ändrar färg.

När ufologerna nästa dag flyger över Mesabergets platta topp (som påminner om landets pyramider, som också är platta på toppen) ser de ett brant område på det, som om en farkost landat där under natten.

DEN 28 MAJ 1995:

Platsen är Villa Campestre Apodaca i delstaten Nuevo Leon och vittnet heter Garardo Salazar.

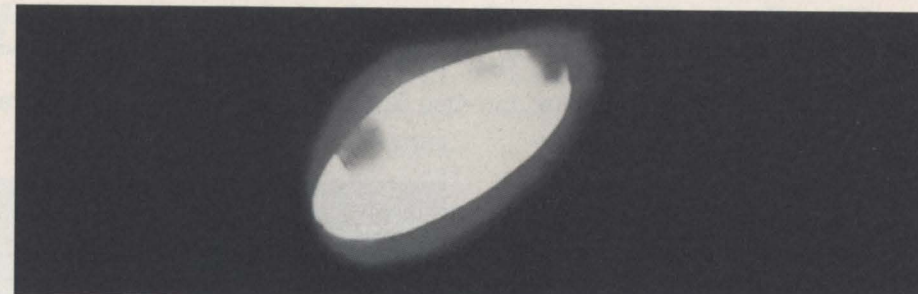
Klockan 18 på kvällen går han ut med sin videokamera för att spana efter UFO:s, och lyckas filma ett på himlen just när ett flygplan passerar bakom det.

En datoranalys visar att UFO:t är äkta och det har också stora likheter med ett som videofilmats i Gulf Breeze, Florida, i USA.

DEN 2 MAJ 1994:

Vägarbetaren José Pepe Marinez och

UFO över Hidalgo liknade Adamskiskepp.

fyra andra män, ser och fotograferar i fullt dagsljus en farkost som liknar George Adamskis berömda s k "klockskepp", med tre klot på undersidan.

En analys av bilden visar att liknande farkoster fotograferats i USA, Kanada, Australien och observerats och nedtecknats i bl a Finland.

MEXIKO 1991:

En stor del av videon tar upp vad som hände under solförmörkelsen 1991, då UFO-flapen anses ha börjat på allvar.

Man får se sekvenser av stora folksamlingar, som både mitt i natten och på dagen står tysta och förundrade, eller pekar och gestikulerar mot himlen, medan UFO:n kretsar över deras huvuden.

Farkosterna - för här handlar det om konkreta, definierade farkoster och ingenting annat - flyger in och ut ur moln, men svävar för det mesta mot en knallbå himmel. Dessa rörliga bilder är något av det mest beviskraftiga jag sett, för att UFO:s existerar och sannolikt är besökare utifrån.

SEPTEMBER 1991-92-93:

Under flyguppvisningar tre år i rad, kommer UFO:n med på de filmade sekvenserna!

Vid flyguppvisningen 1991 passerar ett 20-tal propellerplan, sedan dyker ett UFO fram ur ett moln, som om det stått därinne och lurpassat på skvadronen.

1992 passerar ett UFO bakom en mängd jaktplan.

1993 flyger ett UFO ner snett framför ett 30-tal helikoptrar som flyger runt för att inta sina positioner, inför en akrobatisk uppvisning.

DEN 5 MAJ 1994:

Platsen är Ciudad Juarez utanför Chihuahua, och Francisco Javier och hans familj kallas ut sent på kvällen av upphetsade grannar.

De ser och videofilmade ett klassiskt "flygande tefat" med kupol på ovansidan, som sakta flyger över staden.

DEN 27 OKTOBER 1992:

Klockan är 9.05 på morgonen och plötsligt flyger en formation på drygt 20 UFO:n över Monterrey.

Ett vittne lyckas videofilma dem och en senare datoranalys visar att det handlar om stora, ovala farkoster som tre och tre i ett sick-sack-mönster sakta flyger över himlen.

Santiago visar i videon på liknande formationer i Tremonton, Utah, i USA, den 2 juli 1952 och i Korea i september 1995, där en formation på 40 UFO:n passerade över huvudstaden Seoul.

UFO-formationerna är oerhört imponerande och jag gissar att var och en som ser videon önskar, att något liknande skulle hända över deras egen hemstad.

DEN 28 JANUARI 1996:

Klockan är 20.09 på kvällen i Puebla, en förstad till Mexico City, när en mäktig och imponerande formation av UFO:s plötsligt flyger in över staden och passerar på himlavalvet.

En senare datoranalys visar att det handlar om stora, triangelformade farkoster åtföljda av mindre, runda skivor.

De är starkt blålysende, flyger sakta och demonstrativt, som om de ville visa

FORTS PÅ SIDAN 22..

Arkiv X avslöjar ny militärkonspiration: HEMLIG ANLÄGGNING I SALA DOLDE OKÄNDA VARELSER!

Reportage: Jan-Ove Sundberg. Foto: NORAD. Illustration: Wendy Lee.

Så här ser hybriderna ut i det underjordiska Dulce i USA, enligt OT-fallen.

Studerar svensk militär i hemlighet tillfångatagna utomjordingar? Sker det i ett inofficiellt samarbete med USA, så känsligt att inte ens regeringen Persson känner till något om det? Det låter för fantastiskt för att vara sant, men ingen rök utan eld..

Våren 1981 ringde en man tidningen Aktuell Rapport i Stockholm, och påstod följande:

Hans bror var ambulansförare och hade på en fest avslöjat, att han fått en körning till en hemlig, underjordisk anläggning i Salatrakten. Där skulle han

NORAD i USA, ett underjordiskt försvarshögkvarter där det i likhet med svenska Sala kan pågå hemliga experiment med både människor och utomjordingar!

lämna lådor med okänt innehåll. Väl nere i den underjordiska anläggningen fick han under inga omständigheter lämna ambulansen.

Han körde ner på en ramp, tryckte på en knapp på en stolpe och såg stora dörrar öppna sig in i berget. Han parkerade inne i anläggningen, men tiden gick och ingen dök upp. Till slut steg han ur ambulansen och gick för att ta sig en titt på den märkliga anläggningen.

Ambulansföraren hittade en korridor som ledde till små, cellliknande rum. Ett fönster i dörren var blyinfattat och hade säkerhetsglas.

Det han såg när han tittade in i en cell,

gav honom en svår chock!

ABNORMA VARELSER

Där fanns gåtfulla, abnorma varelser, så fränstötande att han aldrig sett något liknande.

En hade ett jättelikt huvud på en kropp som saknade armar och ben. En annan hade hud som liknade fiskfjäll. En tredje såg ut som en enda stor, sladdrig degmassa.

Ambulansföraren blev så chockad att han trodde han skulle svimma vid åsynen av de okända varelserna.

Var de sjukliga missfoster? Hemliga genexperiment? Eller till och med till-

fångatagna utomjordingar, besättningsmedlemmar från något av de många UFO:n som kraschat i Sverige?

En man klädd som en läkare dök plötsligt upp bakom ambulansföraren, undrade vem han var och om han hade tillstånd att vara där?

Ambulansföraren förklarade sitt ärend, gick tillbaka till sin bil och lastade ur lådorna.

Han övervakades hela tiden och fick ingen mera chans att ta reda på vad som egentligen försiggick i den hemliga anläggningen. Inte vågade han fråga heller. Det han sett var alldeles för otäckt. Nu ville han bara därifrån!

Han berättade ingenting om vad han sett för sin arbetsgivare, Stockholms landsting, och när han kom hem på kvällen bestämde han sig först för att aldrig berätta för någon, vad han sett i Sala.

Men på en fest en tid senare, var han ändå tvungen att anförtro sin bror vad han varit med om.

OPERATION SALA

Aktuell Rapport tyckte att det lät som ett uppdrag för Jan-Ove Sundberg. På den tiden frilansade jag för dem och skrev artiklar om både UFO och Det Okända, som jag har erfarenhet av sedan 30 år.

Jag i min tur ringde Riksorganistionen UFO-Sverige. På den tiden var man fortfarande öppen för sådana här saker, och hade ännu inte inlett sitt oheliga samarbete med försvarsmakten och deras hemliga avdelningar.

Håkan Ekstrand och Mats Nilsson, som båda bodde i Sala, ställde upp och hittade Mikael Fransson åt mig. En arbetslös ung man som älskade mysterier av det här slaget och gärna åtog sig uppdraget, att leta efter den hemliga anläggningen.

Haken var nämligen den, att ambulansföraren inte vågat tala om för sin bror, exakt var den hemliga anläggningen låg, bara att det var någonstans i Salatrakten.

Under drygt en vecka letade vi systematiskt igenom ett stort område. Vi åkte på varenda skogsväg, varenda privat väg. Vi undersökte vägar som inte fanns på kartan, och vägar som vi blev tipsade om.

Ingen anläggning!

En dag slog det Mikael Fransson, att anläggningen kanske dolde sig ute i Saladamm, där försvaret på den tiden

hade en anläggning som officiellt, eller snarare som en "officiell hemlighet" var ett ammunitionsförråd.

När vi kom dit berättade skyltar att det var förbjudet att beträda området och straffbelagt att försöka ta sig in olagligt.

Det rådde också strikt fotograferingsförbud.

FALSKSKYLTADE BILAR

På en parkering utanför anläggningen stod ett tiotal bilar. Vi tog numren på samtliga och ringde sedan bilregistret. Hälften av dem var falskskyltade!

Vi åkte tillbaka och dubbelkollade bilarna, med samma resultat. Vi förstod att vi kommit något väldigt skumt på spåren.

Vi ställde oss ett stycke från anläggningen, för att vänta på att de som arbetade där skulle sluta för dagen. Planen var att skugga någon av dem, för att se vart de egentligen tog vägen.

Vi hade inte stått där länge förrän en polisbil kom i hög fart från Salahället, och svängde ner på samma väg som den vi stod på.

Vad gjorde då polisen? Grep oss och anklagade oss för olovlig kartläggning av militära anläggningar? Eller olovlig underrättelsetjänst? Nej, deras beteende styrkte oss i våra misstankar, att något inte stod rätt till med Saladamm.

Polisbilen parkerade drygt 500 meter ifrån oss och en ensam polisman släntrade över. Han frågade efter Mikael's körkort, lika oengagerat som det skulle ha varit vilken rutinkontroll som helst efter vägen. Mig ägnade han inte en blick!

WALLRAFF-METODEN

För att komma vidare, tillgrip jag den s k Wallraff-metoden:

Gunther Wallraff tyckte att regeringen i det forna Västtyskland hade så mycket att dölja, att han för att kunna avslöja vad den höll på med bakom kulisserna, klädde ut sig och tog sig in med falskt namn och under falska förevändningar, och detsamma gjorde vi!

Tidigt på morgonen dagen därpå, steg vi utan att ha bokat tid, in hos polismästaren i Sala. Jag bredde ut en topografisk karta över hans skrivbord, pekade på Saladamm och frågade om det fanns några, hrrmm.. grottor i området?

Jag såg i polismästarens ögon att han hatade mig för min fräckhet, men högt bad han om legitimation och undrade

spelat oskyldig varför jag ville veta det?

Jag Wallraffade i honom att vi skulle göra en äventyrsfilm i närheten, och att det var därför vi sökte underjordiska grottor.

Polismästaren sade sig inte känna till något sådant och förklarade sedan kärvt, att området var militärt och förbjudet att beträda.

"Men så länge vi håller oss utanför staketet går det alltså bra?", frågade jag och log listigt mot honom.

Vad skulle han svara på det om inte ja!

FULL BEREDSKAP

I Saladamm blev det full beredskap när vi anlände. Uniformerade vakter med ilskna schäferhundar dök upp. Båda blängde lika hotfullt på oss.

Jag gick fram till grindarna och meddelade helt fräckt, att polismästaren i Sala gett oss tillstånd att vistas vart som helst utanför staketet, vilket ju var helt sant.

Vi följde staketet runt hela anläggningen, men tät skog hindrade all insyn och vi hittade aldrig den nedfart som ambulansföraren hade beskrivit.

Vi höll ögonen på in- och utfarten till anläggningen och noterade att det var stor trafik hela tiden, med bl a ASG-bilar och andra fordon och det stämde dåligt med bilden av ett ammunitionsförråd, som var den officiella "hemligheten".

Det blev till sist för dyrt för Aktuell Rapport att ha mig stationerad i Sala, med traktamente och alla andra omkostnader betalda, så till slut var vi tvungna att avbryta operationen.

Jag åkte hem till Motala igen och avskrev alltihopa. Ja, de falskskyltade bilarna kvarstod, förstås. Men jag intalade mig att dessa kunde ha tillhört folk ur antingen SÄPO eller den militära underrättelsetjänsten, som älskar att leka kurragömma.

EVAKUERINGEN

Knappt en vecka efter det att vi hade avslöjat, att Saladamm dolde mer än bara ett ammunitionsförråd, flyttades hela anläggningen praktiskt taget över en natt!

Jag trodde knappt mina öron när Håkan Ekstrand ringde och berättade, att den anläggning "som alltid stått där ute på slätten", plötsligt evakuerades, utan att någon fått någon information om det, och kördes.. ja vart?

Ingen vet, då som nu, vart det

ursprungliga sk förrådet i Saladamm tog vägen.

Idag finns det ett nytt på samma ställe. Det står i telefonkatalogen, har en officiell chef och ingenting att dölja, enligt kommunen, polisen och Försvarshögkvarteret i Stockholm. På parkeringen står fortfarande bilar som tillhör de som arbetar där. Men inte en enda av dem är falskskyltad.

Vart leder då allt det här?

Ja, att Sverige skulle ha en hemlig anläggning som studerar utomjordingar blir förstås bara en spekulat, så länge det inte konkret kan bevisas.

Det är aldrig fel att spekulera, och det enda sättet att få reda på säkerhetshemligheter som de jag berättat om här, är att föra ut det lilla man vet och hoppas på att någon där ute vet mera, är beredda att ta bladet från munnen och berätta vad.

1981 visste vi inte vad vi vet idag.

För 15 år sedan var påståendet att olika länders militär studerar utomjordingar ett fullständigt otänkbart påstående. Idag är det inte otänkbart längre.

Bill Cooper, en f d officer i den amerikanska flottan och John Lear, son till flygmogulen bakom Learjet Corporation, påstår oberoende av varandra, att den amerikanska militären har ett samarbete med utomjordingarna. Ett samarbete som till och med kan inkludera andra länder, t ex Sverige.

HEMLIGHETERNA I DULCE

Konspirationspåståendena började med Dulce, en sömrig liten håla i norra New Mexico med 900 invånare.

Staden ligger gömd på 2 000 meters höjd i Jicarilla Apache Indian Reservation. Det finns bara ett hotell i staden och några få butiker. Det är ingen turistort och det händer inte mycket i Dulce. Inte officiellt i alla fall.

Tidningsartiklar, böcker, radio- och TV-program, liksom dokumentära videofilmer, hävdar idag att det finns en hemlig, underjordisk anläggning i Dulce, där utomjordingar experimenterar med människor för att framställa hybrider, alternativt en ny människoras, och att detta sker med den amerikanska regeringens goda minne.

Påståendena kommer från ombordtagningsfall och det var när dessa genomgick sk regressiv hypnos som de började berätta, om besök på en anläggning under staden Dulce.

Ombordtagningsfallen påstår också, att USA bytte landområden och faciliteter mot utomjordisk teknologi och att anlägg-

ningen i Dulce är en militär installation som inte längre är i bruk.

KONTROVERSIELLT

1988 kom John Lears kontroversiella rapport; "A Situation Report on our Acquisition of Advanced Technology and Interaction with Alien Cultures" (En rapport om vår avancerade teknologi och integrering med utomjordiska kulturer).

Rapporten påstår att DNA i både boskap och människor ändras. Vad syftet är sägs inte, men både veterinärer och läkare har under de senaste 6-8 åren stått maktlösa inför t ex galna kosjukan (som officiellt har en annan, trivialare förklaring) och det faktum att antibiotika inte längre

John Lear, son till den kända flygmogulen bakom världsberömda Learjet Corporation, påstår att USA:s regering har ett hemligt samarbete med utomjordingarna i baser som den i Dulce.

biter på en rad mänskliga sjukdomar.

Överanvändning är den officiella förklaringen, men en ändring av DNA, livets byggstenar, skulle också kunna åstadkomma de oönskade och mycket allvarliga effekterna.

John Lear talar om utomjordiska varelser av typ 1 och 2.

Typ 1 beskrivs som ett slags försöksdjur. Det har framställts av djurvävnad och är beroende av en dator med simulerat minne. Ett minne som tagits från en människa. Typ 1, som kallas "de nästan mänskliga", är saktmodiga och klumpiga.

Riktiga människor används av utomjordingarna vid träning, experiment och avel, tillsammans med de nästan mänskliga.

Vissa ombordtagningsfall används helt och hållet, enligt John Lear, vilket betyder att de försvinner för alltid. Andra förvaras

i stora glasbehållare och hålls vid liv i en kemisk vätska.

Typ 2 är en icke könsbestämd varelse, framställd av människor med rik tillgång på sperma.

Sperman odlas på något sätt och förädlas på nytt, innan den förs in i en "värdmager" av utomjordingarna. Tre månader senare kommer de tillbaka till den utsedda kvinnan och förlöser fostret, som då är en hybrid.

Bill Cooper och John Lear har blivit utfrusna ur den amerikanska UFO-rörelsen för sina, som det heter, "oseriösa, obevisade och huvudlösa påståenden", men nya uppgifter, som också kommer från andra länder än USA, tyder på att de kan tala sanning och att det utomjordiska samarbetet är en av militärens bäst bevarade hemligheter.

SPEKULATIONER

Jag är den förste att erkänna att det inte finns några bevis för sådana här företeelser i Sverige. Men det vi fann i Saladamm och efterspelet av vår undersökning, har aldrig lämnat mig någon ro.

Ligger det ingenting i det har svensk militär ingenting att frukta, och kan vifta bort det. Var anläggningen i Saladamm däremot en sådan som påstås finnas i Dulce, och på andra håll i världen, ja, då pågår något mardrömsliknande som vi måste satsa alla resurser på att avslöja!

Inskrivet i den svenska grundlagen finns ett meddelarskydd. Det innebär att företrädare för myndigheterna ska kunna lämna normalt skyddade uppgifter till massmedia, så länge dessa inte skadar rikets säkerhet.

Arkiv X uppmanar därför alla som vet något om det som påstås i det här reportaget, eller som kände till Saladammsinstallationen före 1981, att höra av sig till oss.

Vi begär inte att ni ska avslöja några försvarshemligheter, men försiggår det vi misstänker, anser vi att hela svenska folket har rätt att få veta hur det ligger till.

Var inte rädd för polisen, SÄPO eller andra säkerhetsmyndigheter. De har inget stöd i lagen för hot om repressalier, telefonavlyssning eller andra former av censur. Händer något sådant, gå ut i alla medier (och på Internet om du kan) och berätta om det "hemliga" Sverige!

Du som lämnar uppgifter till oss får vara anonym både då och vid en publicering, så länge vi kan kontrollera att det finns någon sanning i det du säger.

UFO-författaren Raymond Fowler: "JAG TROR DET FINNS DET ETT SAMBAND MELLAN OMBORDTAGNINGAR OCH NÄRA DÖDEN-UPPLEVELSER"

Översättning: Janne Karlsson.

Ufologen och författaren Raymond Fowler räknas i USA som en av de riktigt stora. Självt tror han att det kommer att ändras. Efter sin nya bok; "The Watchers II: Exploring UFOs and The Near Death Experience", är han säker på att han kommer att kallas för "galen" av både kollegorna och allmänheten.

"The Watchers II" är fjärde fasen i utredningen av OT-fallet Betty Andreasson och hennes familj. (Betty skilde sig från sin första make och gifte om sig med Bob Luca, ett annat OT-fall, och kallar sig nu Betty Luca).

Fallet Betty har studerats sedan 1977 av Fowler och ett team hypnotisörer, som dokumenterat mängder av händelser kring ombordtagningarna, som varit dolda i Betty och andra familjemedlemmars undermedvetna.

Fowlers tidigare böcker i serien är; "The Andreasson Affair" 1979, "The Andreasson Affair Phase Two" 1983 och "The Watchers" 1990. Fowler planerar ytterligare en bok: "The Andreasson Legacy", som kommer 1997.

HISTORIA UTAN SLUT

"Andreassonaffären är en historia utan slut", säger Fowler. "Det händer hela tiden nya saker och ny information kommer i en aldrig sinande ström. Jag kände att jag inte kunde lägga av utan har fortsatt att studera familjen. Jag har snart hållit på i två decennier. "The Andreasson Legacy" kommer absolut att bli den sista boken. Andra kan fortsätta att följa familjen om de vill, men jag kommer snart att släppa dem".

Från första början var Andreasson-affären annorlunda.

Istället för de rutinmässiga, medicinska undersökningarna av Dom Små Grå har Betty förts till exotiska platser. En sådan plats kallas "Kristallskogen" och

hon har också besökt andra, obeskrivligt vackra landskap, av vilka besökarna kallat vissa för "Hem".

I början av upplevelsen fick hon se en legendarisk version av en hologrammisk fågel Fenix, och besökarna sade att den var en del av meddelandet till mänskligheten, om vår själs odödlighet och den mänskliga rasens överlevnad.

Betty har också två gånger besökt en varelse bakom "Den Stora Dörren". Han kallas "Den Ende" och badade henne i vad hon under regressiv hypnos beskrev som extasiska känslor av fred och gränslös kärlek.

Betty kallar varelserna för "väktarna", och hon upplever också regelbundet "De Nordiska", som är 2-2,5 meter långa och har långt, blont hår och blå ögon. De är klädda i långa, fladdrande kåpor.

"De Nordiska har fört henne till rymdskeppen via en utomkroppslig upplevelse, och sedan tillbaka till jorden igen, där de utfört en rad märkliga och mirakulösa saker", säger Raymond Fowler.

HIMMELSK PAKT

Från änglalika varelser ombord på rymdskepp går vi vidare till vad Fowler anser är nästa pusselbit; sambandet mellan ombordtagningsfall och nära döden-upplevelser vilka, sammantaget, formar en slags himmelsk pakt för de som tror på dessa saker.

Fowler kan inte släppa Fenixuppenbarelsen.

"Meddelandet var uppenbart", säger han. "Fenixuppenbarelsen talade om odödlighet, återfödelse och så vidare, men det var svårt att få in det i UFO-fenomenet. När hon sedan upplevde "Den Ende" och platsen "Hem" blev det med ens lättare. Och sedan hon och maken Bob 1978 blev ombordtagna, och mötte samma käpfsedda varelser och Betty själv förvandlades till en ljusvarelse, ja, då föll pusselbitarna till slut på sin plats".

Fowler gjorde en detaljerad studie av nära döden-upplevelserna och jämförde dem med Betty Lucas upplevelser.

"Både ombordtagningarna och nära döden-upplevelserna börjar med utomkroppsliga upplevelser", fortsätter Fowler. "I båda fallen hälsades hon av en kärleksfull varelse, i båda fallen upplevde hon samhörighet, träffade väsen i kåpor, som sedan förvandlades till ljusvarelser, kommunicerade genom telepati, hon reste i båda fallen till en ljus värld och i båda fallen kallades de för "hemma". I båda fallen stod tiden stilla. Både nära döden-upplevare och Betty var tveksamma till att lämna den här märkliga världen, och båda har fått höra att kärleken är fundamental. I båda fallen handlade det om oro för miljön. Varelserna har ett förutvetande om döden och de oroar sig för personens hälsa".

Det som förvånar Fowler mest är att Dr. Kenneth Ring, som är en ledande auktoritet på nära döden-upplevelser, kommit till samma slutsats i sina studier, nämligen att det finns ett samband mellan NDU-upplevelser och UFO-fenomenet.

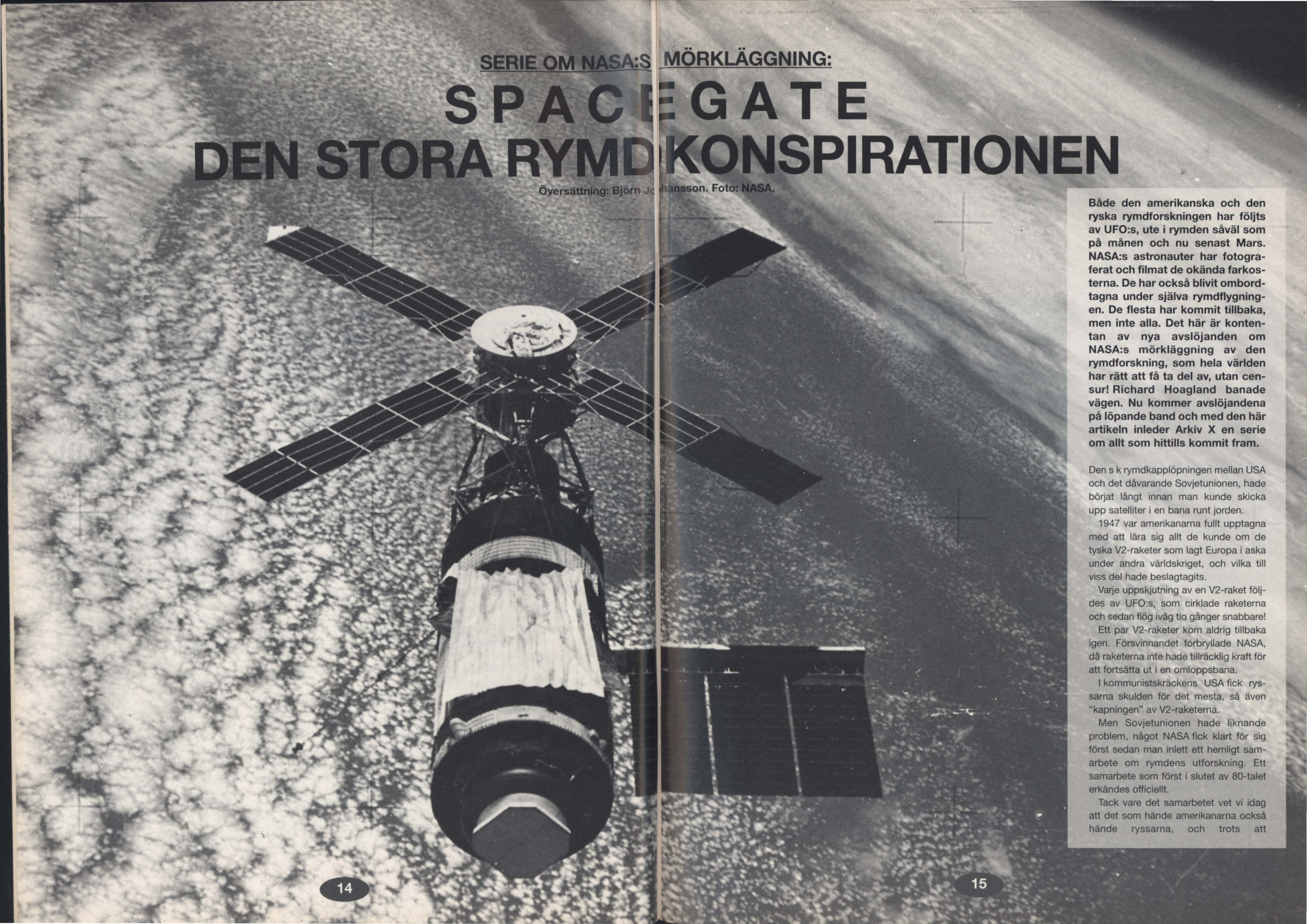
"Vid en OT-konferens nyligen tog man upp ett fall där en person haft en NDU-upplevelse hos tandläkaren och upplevt sig ombordtagen på ett UFO. Mannen satt alltså fysiskt i tandläkarstolen, medan han själv upplevde hur han drabbades av en OT".

HÄLSOSAM KROPP

Betty Luca fördes i "en hälsosam kropp" för att träffa "Den Ende" och på samma sätt är det med människor som står inför döden, och sedan återvänder för att berätta om det.

Besöket har tolkats som en slags belöning för att människor levtt ett harmoniskt liv.

FORTS PÅ SIDAN 27..

SERIE OM NASA:S MÖRKLÄGGNING:

SPACE GATE

DEN STORA RYMDKONSPIRATIONEN

Översättning: Björn Johansson. Foto: NASA.

Både den amerikanska och den ryska rymdforskningen har följts av UFO:s, ute i rymden såväl som på månen och nu senast Mars. NASA:s astronauter har fotograferat och filmat de okända farkosterna. De har också blivit ombordtagna under själva rymdflygningen. De flesta har kommit tillbaka, men inte alla. Det här är konten- tan av nya avslöjanden om NASA:s mörkläggning av den rymdforskning, som hela världen har rätt att få ta del av, utan cen- sur! Richard Hoagland banade vägen. Nu kommer avslöjandena på löpande band och med den här artikeln inleder Arkiv X en serie om allt som hittills kommit fram.

Den s k rymdkapplöpningen mellan USA och det dåvarande Sovjetunionen, hade börjat långt innan man kunde skicka upp satelliter i en bana runt jorden.

1947 var amerikanerna fullt upptagna med att lära sig allt de kunde om de tyska V2-raketer som lagt Europa i aska under andra världskriget, och vilka till viss del hade beslagtagits.

Varje uppskjutning av en V2-raket följ- des av UFO:s, som cirkade raketerna och sedan flög iväg tio gånger snabbare!

Ett par V2-raketer kom aldrig tillbaka igen. Försvinnandet förbryllade NASA, då raketerna inte hade tillräcklig kraft för att fortsätta ut i en omlöpsbana.

I kommunistkräckens USA fick rys- sarna skulden för det mesta, så även "kapningen" av V2-raketerna.

Men Sovjetunionen hade liknande problem, något NASA fick klart för sig först sedan man inlett ett hemligt sam- arbete om rymdens utforskning. Ett samarbete som först i slutet av 80-talet erkändes officiellt.

Tack vare det samarbetet vet vi idag att det som hände amerikanerna också hände ryssarna, och trots att

Sovjetunionen långt tidigare varit mera öppna med den här typen av information, mörklade NASA även deras möten med UFO:s i rymden.

DEN 3 NOVEMBER 1957:

Ryssarna sköt upp "Sputnik 2" med blandrashunden Lajka ombord. Lajka var det första djuret i rymden och kretsade kring jorden i en vecka medan sovjetiska vetenskapsmän övervakade hennes fysiologiska reaktioner. På den åttonde dagen somnade hunden in för alltid, sedan den sövts med preparerad mat.

Ryska radarstationer som följde satelliten kunde urskilja vad som betecknades som ett UFO, som flög över "Sputnik 2" under ett varv.

DEN 5 MARS 1958:

Amerikanerna sköt upp "Explorer II" i toppen av en Saturnusraket.

Minuterna efter det att raketerna brutit igenom det 5 000 fot täta molntäcket, försvann den spårlöst med "Explorer II" i toppen, som aldrig hann skjutas loss.

Chockade NASA-tekniker var överens om att försvinnandet var "omöjligt", ändå hade det hänt.

DEN 12 FEBRUARI 1961:

Ryssarna skickade "Venera 1" på en flygning till Venus. Den hördes aldrig av mera.

DEN 17 FEBRUARI 1961:

Redan två månader före Gagarin sköt ryssarna upp en man och en kvinna i en omloppsbana runt jorden.

Två italienska radioamatörer, bröderna Achille och Giovan Judica-Cordiglia i Turin, och radioobservatoriet i Bochum i dåvarande Västtyskland, bandade flera radiosamtal mellan mannen och kvinnan.

De beskrev sin kondition som god, men sa att förråden höll på att ta slut och att elen avtagit. Mannen rapporterade också att inkommande signaler knappt var hörbara.

Plötsligt hördes kvinnans röst:

"Här.. här är någonting! Om vi inte kommer ner igen får världen aldrig veta något om detta. Det är väldigt svårt att..".

Efter dessa ord kommer några otydbara fraser och sedan en total tystnad.

Bröderna Judica-Cordiglia lät både språkexperter och psykologer lyssna på de bandade rösterna.

Slutsats: Av orden och uttryckssättet att döma hade kosmonauterna mött något sällsamt på nära håll, något som både överraskat och skrämt dem.

Men ryssarna vägrade kommentera inspelningarna och sedan USA vägrat tro att de hade ett så stort försprång i den s k rymdkapplöpningen, tegs händelsen ihjäl av de redan då styrda medierna.

DEN 12 APRIL 1961:

Ryssarna sköt upp Jurij Gagarin som officiellt blev den förste människan i rymden. Hans flygning ombord på "Vostok I" varade en timme och 48 minuter och slutade med en säker landning på en rysk åker.

Under sin rymdpromenad filmade astronauten Edward White på Gemini 4 ett UFO som förföljde dem.

När kapseln på sista varvet kom in över Nordamerika, upptäckte förbluffade tekniker på NASA:s radarstationer, att 4-5 UFO:s följde den på mycket nära håll!

DEN 5 MAJ 1961:

Alan Shepard blev USA:s första man i rymden ombord på "Freedom 7", som företog en 15 minuter lång färd men aldrig gick in i en omloppsbana.

Efter landningen berättade Shepard att "lysande föremål" följt honom på hans färd, men NASA hindrade honom från att lämna ut ytterligare detaljer. Idag har Shepard berättat att UFO:na var fem till antalet, "dropptformade" och dubbelt så stora som hans kapsel.

DEN 1 NOVEMBER 1961:

Ryssarna skickade en sond mot Mars,

för att ta bilder från hög höjd. Även den försvann spårlöst.

DEN 20 FEBRUARI 1962:

USA:s första astronaut i en omloppsbana, John Glenn, hade i sin "Friendship 7" cirklat runt jorden i tre av sina fyra timmar och 55 minuter, då han plötsligt fick sällskap av en "jättedisk" som cirklade runt kapseln och följde den ut över Atlanten.

DEN 3 OKTOBER 1962:

Walter Schierr, ombord på "Mercury 8" rapporterade att han fått sällskap av "ett stort ovallt UFO".

MAJ 1963:

USA skickade upp "Telstar II".

Det komplicerade reläsystemet fungerade bra i en månad, sedan dog det bara. Alla försök att återupprätta kontakten misslyckades och förbluffade tekniker trodde att man stod inför en katastrof.

Men den 12 augusti kom satelliten tillbaka igen och började sända. För teknikerna var det "omöjligt"!

DEN 16 MAJ 1963:

Gordon Cooper såg under sitt 15:e varv runt jorden, ombord på "Mercury 9", ett gröntaktigt UFO med röd svans. Han rapporterade även andra okända föremål över Sydamerika och Australien.

Det UFO han såg över Perth i Australien kunde också ses på markspårningsstationens skärmar.

DEN 2 APRIL 1964:

Ryssarna skickade en ny sond mot Venus. Den mötte samma öde som sin föregångare.

DEN 18 APRIL 1964:

USA sköt i klart väder upp "Gemini 1". Den gick in i en bana runt jorden, när den plötsligt fick sällskap av fyra okända föremål.

Två UFO:s flög före "Gemini 1", ett under och ett bredvid kapseln. Föremålen observerades också av markspårningsstationerna.

Efter att ha fotograferats av astronauterna ombord, följde UFO:na med ett helt varv runt jorden innan de slutligen försvann. En av de sensationella bilderna släpptes på 70-talet. Den visar de fyra UFO:na i en säregen formationsflygning.

DEN 12 OKTOBER 1964:

De ryska kosmonauterna Vladimir Komarov, Boris Jegerov och Konstantin Feokistov ombord i "Voschod 1", tillbringade ett dygn i en omloppsbana runt jorden.

Under flygningen rapporterade de att de vid ett tillfälle var "omringade av en formation diskusformade föremål, som gjorde blixtnabba positionsförändringar".

Experter i väst hade räknat med att det skulle bli en långvarig rymdfärd, men kosmonauterna blev så rädda att de bad att få bli nedtagna redan efter ett dygn.

DEN 18 MARS 1965:

Ryssarna attackerades på nytt av oidentifierade flygande föremål.

Kosmonauten Aleksej Leonov gjorde den första promenaden i rymden och visade att det var möjligt att arbeta utanför kapseln, med hjälp av livsupphållande funktioner på ryggen.

Det jublades i den ryska rymdkontrollen över den 18 minuter långa promenaden, men jublet tystnade när en "hel svärm UFO:s" dök upp och cirklade kring kapseln, strax innan dess återinträde i jordatmosfären och "så nära att en uppenbar kollisionsrisk förelåg".

Radiosamtalen mellan "Voschod 2" och den ryska rymdkontrollen i Bajkanour i Centralasien, uppfångades av både NASA och CIA.

DEN 3 JUNI 1965:

USA sköt upp sitt första tvåmannateam i en bana runt jorden. Ombord fanns astronauterna Edward White och James McDivitt.

White genomförde den första amerikanska rymdpromenaden, 21 minuter lång och nytt rekord.

Den 5 juni passerade "Gemini 4" över östra Hawaii och McDivitt rapporterade: "En skrämmande tingest passerar oss på två mils avstånd. En vit kropp med långa, spretande armar. Den ser ut som en jättespindel..!".

Under tiden sov White. McDivitt tog bilder av föremålet med en kamera som var monterad i kapseln. När astronauterna kommit in över Karibiska havet hade White vaknat. Nu såg de båda samma UFO.

När "Gemini 4" landade undersöktes filmen. Chefen för Houstonkontrollen menade, att de måste ha sett en tidigare uppsänd Pegasussatellit. En dåtida jätte med väldiga, vingliknande detek-

torskärmar avsedda att registrera träffar av mikropartiklar och mäta meteoritfrekvensen i rymden.

Undersökningar visade emellertid att Pegasus befunnit sig på närmare 200 mils avstånd från "Gemini 4", inte två mil som astronauterna uppgett.

Jerry Carter, talesman för NASA, uttalade att "noggranna studier av bilderna visar ingenting som liknar en satellit".

En vecka senare släppte NASA en filmruta. Bilden visar en ovalformad skiva med enormt lång svans efter sig.

DEN 4 DECEMBER 1965:

James Lovell och Frank Borman tillbringade 13 dygn i en omloppsbana ombord på "Gemini 7", och genomförde

NASA har släppt en filmruta av Edward Whites UFO, som liknar jordens klassiska "flygande tefat".

ett rendezvous på 15 cm avstånd från "Gemini 6".

På 10:e dygnet rapporterade de att de lyckats ta en serie bilder av två ovalformade föremål med starkt glödande undersidor. Bilderna har aldrig frisläppts, men det finns goda chanser att de kommer ut under 1997, när NASA ställs till svars för sin mörkläggning.

DEN 18 JULI 1966:

John Young och Mike Collins, ombord på "Gemini 10" ser och fotograferar ett stort, cylinderformat föremål som följs av två mindre och ljusare. Bilderna är hemligstämplade och kommer enligt NASA inte att släppas förrän år 2000.

DEN 12 SEPTEMBER 1966:

Richard Gordon och Charles Conrad på "Gemini 11" rapporterade ett gul-

orange UFO som bara befann sig ca 1,2 km från kapseln. UFO:t dök ner framför dem, men försvann snabbt när astronauterna försökte fotografera det.

DEN 12 NOVEMBER 1966:

Jim Lovell och Edwin Aldrin, ombord på "Gemini 12", rapporterar strax efter starten att de ser fyra okända föremål nära kapseln, som tycktes bilda en kedja.

Senare tar Lovell en sensationell serie bilder av ett ovallt föremål som följde kapseln på dess färd runt jorden. En bild av det mystiska föremålet har släppts av NASA, som medgett att man inte kan förklara det.

APRIL 1967:

Vladimir Komarov skickas på nytt upp i rymden, ensam ombord för att provflyga det nya och större Sojuz.

Kort efter det att kapseln kommit in i sin omloppsbana, hör NASA:s spårningsstationer hur Komarov med skräckslagen röst anropar den ryska rymdkontrollen och begär att omedelbart få bli nedtagen igen.

Han berättar om något han ser ute i rymden, men exakt vad har NASA inte släppt ut.

Komarovs kapsel börjar tumla. Han försöker häva den våldsamma rotationen med styrraketerna, men misslyckas. Efter nära 27 timmars skräckfärd går Sojuzkapseln in i en returbana ner genom atmosfären.

Men fallskärmarna trasslar in sig och fastnar. Som en projektil slår kapseln i marken och Vladimir Komarov dör ögonblickligen.

DEN 21 DECEMBER 1968:

"Apollo 8" lyfter med Frank Borman, James Lovell och William Anders, för att flyga runt månen och ta närbilder inför en kommande landsättning.

På kvällen den 25 december, meddelar Frank Borman till rymdkontrollen i Houston, att man observerat flera UFO:s över månytan!

Under hemfärden filmar James Lovell ett UFO. Den filmen är fortfarande hemligstämplad av NASA.

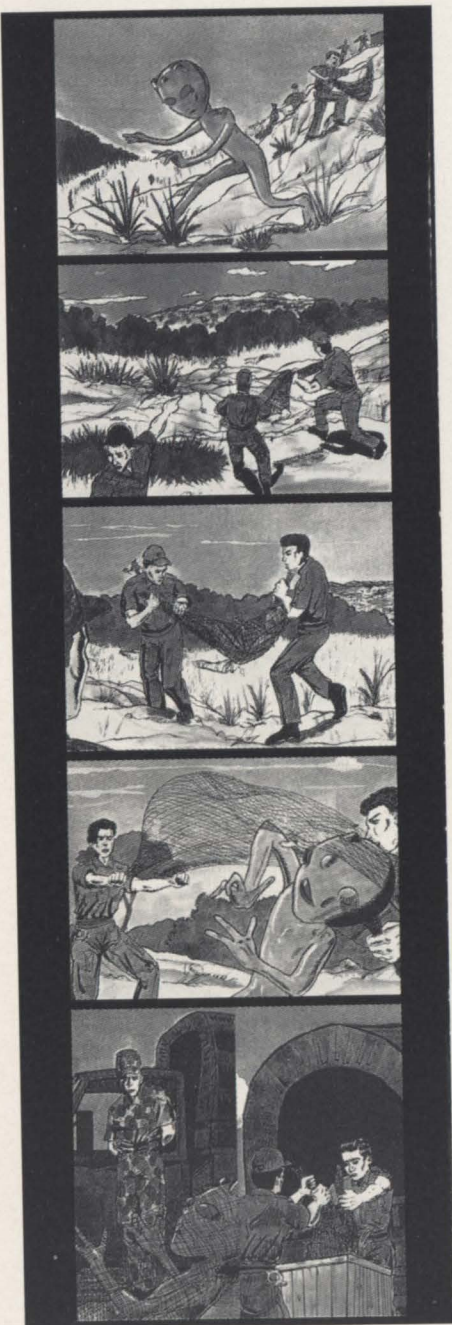
I nästa nummer:

APOLLO 11-ASTRONAUTERNA SÅG OCH FILMADE UFO:s PÅ MÅNEN OCH ARKIV X HAR DE SENSATIONELLA BILDERNA.

Varginhafallet: BRASILIANSK MILITÄR OMHÄNDERTOOG UTOMJORDINGAR?

Översättning: Björn Johansson. Foto: Graham Birdsall. Illustrationer: LOPAC.

En tecknares syn på hur det gick till, när de märkliga varelserna infångades av brandkåren och militären, och fördes bort i en täckt militärlastbil.

Det började med att hästarna högljutt gnäggade. Sedan råmade korna i panik. När även hundarna började skälla ursinnigt beslöt lantbrukaren Eurico de Freitas och hans sambo Oralina Augusta i Varginha, provinsen Minas Gerais i Brasilien, att stiga upp och undersöka saken. När de tittade ut såg de förbluffade hur ett grått, "ubåtsliknande" föremål svävade på låg höjd över fälten.

Det var den 20 januari i år och den "flygande ubåten" var upptakten till det sensationellaste UFO-fallet sedan Roswellincidenten.

Omkring en mil från de Freitas gård ligger förorten Jardim Andere. Klockan åtta på morgonen samma dag, ringde någon därifrån till brandkåren i Varginha och uppmanade dem att ta hand om en mystisk varelse som setts i en park i förorten.

I Brasilien är det brandkåren som får rycka ut om t ex vilda djur strövar in i bebodda områden. Två timmar senare anlände därför en brandbil till parken.

Brandmännen var utrustade med burar och nät. De förväntade sig ett rovdjur, kanske en jaguar men mötte en varelse de aldrig sett maken till.

BLODRÖDA ÖGON

Rakt framför dem hukade sig en meterhög varelse på två ben. Den hade blodröda ögon, utväxter i pannan och ett brunt, oljigt skinn.

Medan brandmännen tillfångatog varelsen ringde brandchefen till den närbelägna armébasen i Tres Cora-coes, 25 km därifrån. Basens kommandant, general Sergio Coelho Lima, skickade omedelbart ut trupper som stängde av parken.

Ett vittne, Henrique Jose, såg alltiopa från ett hustak i närheten. Han berättade att fyra män fångade in varelsen, som placerades i en trälåda och överlämnades till militären, som snabbt lämnade platsen.

Omkring klockan 15.30 samma dag, återvände tre unga flickor från sina arbeten som hushållerskor i Jardim Andere, när de snubblade över en ny varelse utanför en byggnad på 76 Benevenuto Bras Vieira. Platsen ligger alldeles i närheten av den plats där den första varelsen infångades.

SPRANG FÖR LIVET

Flickorna, Liliane Fatima Silva, 16, hennes yngre syster Valquiria, 14, och en bekant till dem, Katia Andrade Xavier, 22, stannade tvärt när de upptäckte varelsen, på bara sju meters avstånd. Då den hade tre utväxter i pannan och röda ögon, trodde flickorna att de mött "djävulen" själv och sprang för livet.

En äldre kvinna och hennes dotter såg flickorna springande lämna platsen, och höll sedan varelsen under uppsikt.

Medan flickorna chockade berättade om vad de sett för sin mor Luiza Silva, bildades en stor folksamling på 76 Benevenuto Bras Vieira. Den såg brandmän och militär fånga varelsen med ett nät och sedan köra därifrån.

När fallet blev känt i ufologiska kretsar, skickade alla de större organisationerna sina främsta och mest erfarna fäl-forskare till Varginha.

Efter att ha sökt efter vittnen i både tidningar, radio och TV fick ufologerna fram 60 människor som alla visste något om vad som utspelat sig, av dessa var flera militärer. Man fann att två separata händelser ägt rum i Jardim Andere den 20 januari.

HELT OTROLIGT

Det står klart att den första varelsen infångades på lördag morgon, den 20 januari, och fördes till armébasen i Tres Cora-coes.

Vad som sedan hände är osäkert, men den militära personal som omhändertog varelse nummer två, gjorde något helt otroligt. De anlände till regionssjukhuset i Varginha sent på lördag kväll - och bar in varelsen!

Antingen samma dag, eller möjligen följande söndag morgon, fördes den skadade varelsen till Humanitus-hospitalet, 1,5 km därifrån, där man hade större resurser att ta hand om dess skador.

Den 22 januari stod tre militärlastbilar utanför Humanitus-hospitalet, mellan 15-18.00. Medicinska källor har avslöjat att varelsen dog klockan 18.

En lastbil körde fram till en sidoingång och backade fram till dörren. Vad som sedan hände har beskrivits av flera vittnen.

STANK SOM AV AMMONIAK

Varelse nummer två hade lagts ut i en liten träkista. En stank som av ammoniak fyllde rummet. Det här är särskilt intressant då flickorna som såg varelsen, återvände till platsen senare samma dag, men inte kunde förmå sig att stanna kvar på grund av en från stank av - ammoniak!

Det fanns minst 15 läkare närvarande på Humanitus-hospitalet, inklusive brandmän, polis och militär, när varelsen undersöktes närmare.

En av läkarna öppnade varelsens mun, stack in en kirurgtång och drog ut en svart tunga. När han bytte grepp med tången, åkte tungan snabbt in igen.

Enligt ögonvittnen till undersökningen hade varelsen tre fingrar och tre utväxter på huvudet. Man fann inget könsorgan, inga bröstvårtor, ingen navel. Det föreföll att finnas leder i knäna, vilka var rynkiga och veckade. Varelsen var naken och det bruna skinnets oljigt.

Efter undersökningen placerades varelsen i kistan, vars lock skruvades på.

Två militärer i skyddsmasker och med gummihandskar bar den sedan till den lastbil, som stod parkerad utanför ingången.

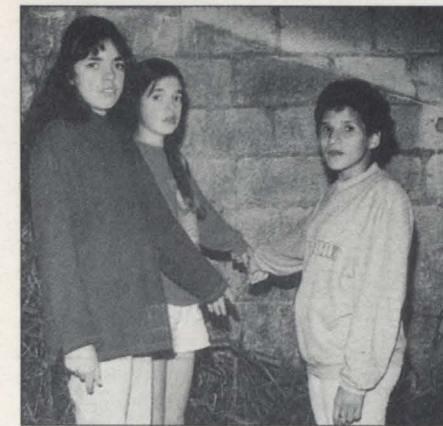
En lång konvoj militära och civila fordon lämnade Varginha klockan fyra på morgonen följande dag, den 23 januari. Efter 30 mil nådde de armékadettskolan i Campinas.

STRIDSKLÄDDA SOLDATER

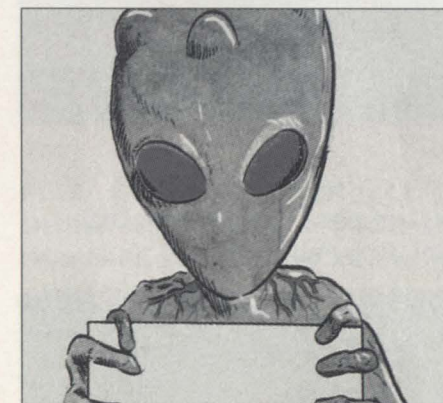
Ett vittne som passerade militärkonvojen utanför kadettskolan, blev nyfiken och höll den under uppsikt. Mannen, som är advokat till yrket, såg plötsligt sju stridsklädda soldater lämna en av bilarna och marschera in i skogen på andra sidan vägen.

Kort därpå ekade tre gevärsskott. När soldaterna återvände bar de på två lik-säckar. I den ena såg advokaten att det rörde sig. Vem sköts och varför?

En ung polisman som deltagit vid infångandet av varelsen på lördag mor-

De såg varelsen: Liliane och Valquiria Fatima Silva & Katia Andrade Xavier.

Vittnen till varelserna efterlystes av ufologerna med bild på hur de såg ut.

gon, hade skadats av den. Två dagar senare var han död!

Den officiella dödsorsaken var "lunginflammation". När hans förtvivlade familj började forska i dödsfallet, stoppades de av militären. De tvingades begrava den döde men hoppas idag på en gravöppning, och en oberoende obduktion.

LARMADES AV USA

En radaroperatör i flygvapnet berättade att de brasilianska väpnade styrkorna larmades av USA, som spårat UFO:t när det kom in i brasilianskt luftrum.

Larmet kom komplett med latitud

och longitud, men amerikanarna kunde inte avgöra om UFO:t var på väg att landa eller krascha.

Det här skulle förklara hur de militära myndigheterna kunde vara så snabbt på platsen.

Rodrigues e Pacaccini, som leder ufologernas undersökningar och själv har 20 års erfarenhet, har också konstaterat en amerikansk inblandning i själva fallet.

"En amerikan fanns på plats på morgonen den 20 januari, när den första varelsen lastades in i en militärlastbil", säger han. "Läckor har också berättat, att ett amerikanskt transportplan av typen C-5 eller C-17 landade på Sao Paulos internationella flygplats samma datum. Samma flygplan sågs på flygplatsen i Campinas två dagar senare, alltså den 22".

Varginhafallet kretsar kring händelser som utspelades mellan den 20 och den 23 januari 1996. Det verkar långsökt att s k intelligenta utomjordingar skulle försätta sig i en situation som den beskrivna, men vem vet?

NYA VARELSER?

Begrunda följande märkliga händelser, som inträffade den 21 april, nästan tre månader senare:

Fru Terezinha Gallo Clepf, 67, hade avnjutit ett kvällsmål på en bar i Varginhas zoologiska trädgård. Klockan var vid 21-tiden när hon lämnade bordet och gick ut på bakgården för att ta sig en rök.

Hon fick nästan en hjärtattack när hon kom öga mot öga med en varelse, som exakt stämde in på beskrivningen av de två som tidigare setts och omhändertagits av militären!

Fru Clepf beskrivs som "den sista människan här i världen som skulle ljuga om en sådan sak".

Tre veckor senare rundade en bilförare en kurva på vägen till Varginha, då han tvingades panikbromsa för att inte köra på en meterhög liten varelse med blodröda ögon!

Klockan 22 på kvällen den 29 april dök fyra främlingar upp hos de tre flickorna, som sett varelsen den 20 januari. Föräldrarna erbjöds en stor summa pengar för att förmå sina döttrar att ta tillbaka vad de sett, men de vägrade, och kvartetten åkte igen.

Arkiv X kommer att följa utvecklingen i Varginhafallet.

Från Arkiv X fotoarkiv: UTOMJORDISKA FLYGANDE OBJEKT FRÅN HELA VÄRLDEN

Då vi vet att intresset för UFO-bilder är mycket stort, kommer vi från och med det här numret att publicera sådana på dessa sidor. Det finns 1 000-tals bilder att tillgå, som samtliga förklarats vara äkta. Arkiv X föreslår samtidigt en svensk översättning av ordet UFO: Utomjordiska Flygande Objekt!

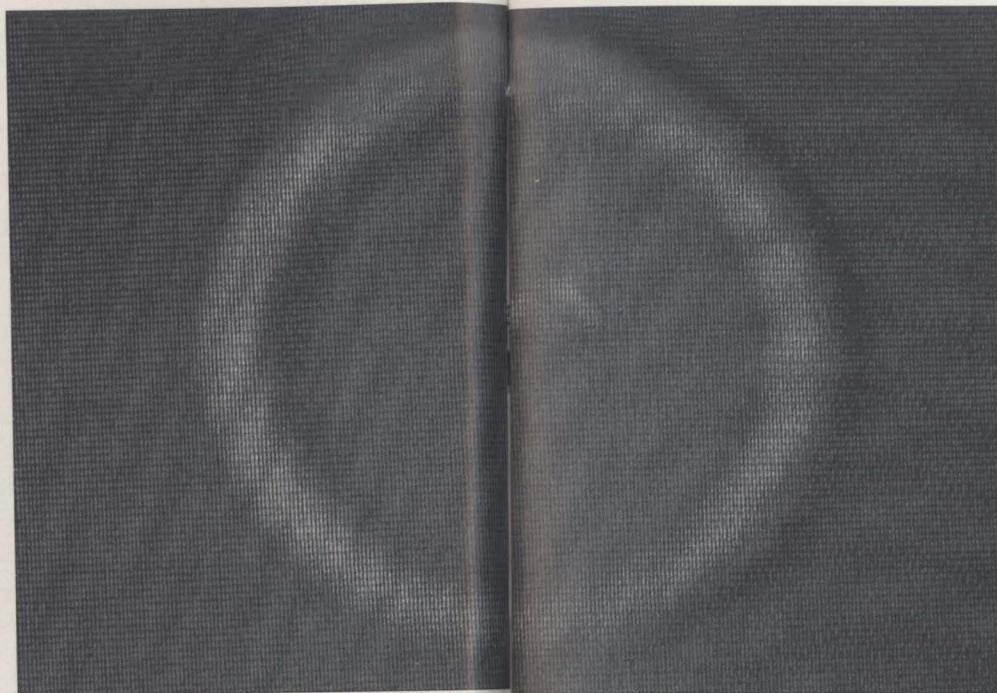
BRASILIEN, DEN 1 OKTOBER 1993.

500 människor hade samlats till en religiös ceremoni i Baturite i provinsen Caera, när UFO:t dök upp över dem. Copyright: CPU.

JAPAN, DEN 7 JULI 1989.

Yasuhiko Hamazaki från Nagasaki, filmade detta UFO rakt över staden, i sällskap med ett 20-tal andra vittnen. Copyright: CBA.

CHILE, DEN 31 JULI 1995.

Anonym passagerare på en Boeing 727 tillhörande "LAN-Chile" tar bilden och UFO:t ses av samtliga 180 passagerare.

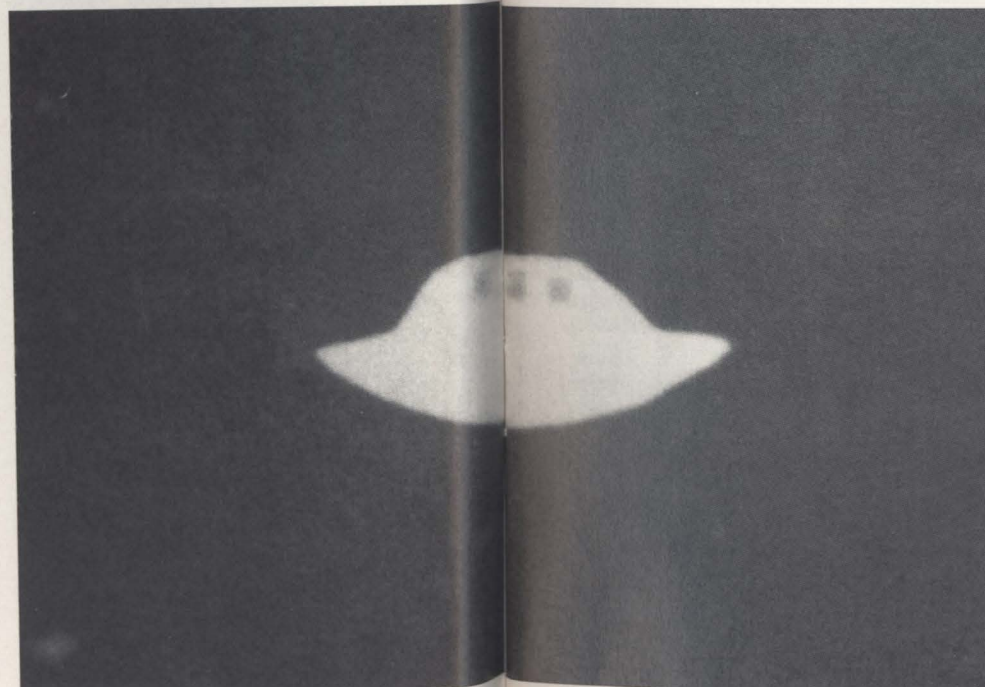
USA, DEN 19 APRIL 1978.

UFO fotograferad av trafikpolisen Mark Coltrane i Colfax, Wisconsin, med en trafipaxkamera. En av sex bilder. Copyright: CPD.

IRAN, DEN 13 MAJ 1978.

Anonym fotograf i Shiraz, Iran, tog bilden samtidigt som en folkmassa på omkring 200 människor tittade på. Copyright: Antonio Huneus Files.

PERU, DEN 19 OKTOBER 1973.

Det här klockskeppet a la Adamski fotograferades över Rimacfloden nära Lima av Hugo Luyo. Copyright: ICUFON Archives.

UFO-INVASION I MEXIKO, forts. från sidan 9.

upp sig.

Rapporter kommer senare in från hela landet och UFO-armadan videofilmas även från andra platser.

DEN 25 SEPTEMBER 1994:

Flera vittnen utanför Monterrey ser ett moderskepp och sex mindre farkoster cirkla över ett fält. Plötsligt landar moderskeppet.

Sara Cuevas hämtar sin videokamera och tänker först filma UFO-farkosterna, men så ser hon något ännu mera sensationellt på en sluttning en bit därifrån.

En lysande varelse!

Hon hinner ta en ca 20 sekunder lång filmsnutt av varelsen, innan den vandrar iväg och försvinner.

Den är något av det märkligaste man hittills sett och liknar varken de omtalade små grå, eller någon typ man tidigare läst eller hört talas om.

En datoranalys visar att varelsen är äkta, i den mån att det inte handlar om en inkopiering i filmen.

När farkosterna försvunnit och fältet nästa dag undersöks av ufologerna, hittar man bränt gräs och dokumenterar också strålning på platsen.

DEN 6 AUGUSTI 1995:

Klockan är några minuter i sju på kvällen och plötsligt uppenbarar sig en spektakulär regnbåge över Monterrey och ufologen och TV-journalisten Santiago Yturria Garzas hus.

Han får snabbt fram videokameran och börjar filma.

Först ser han bara den grandiosa regnbågen, som ligger som ett stort grytlock över staden och skimrar och breder ut sig på ett sätt, som man aldrig sett tidigare.

Plötsligt flyger ett UFO in i sökaren. Det passerar snabbt från höger mot vänster och inte förrän vid en senare analys, står det klart för Santiago vad han filmat.

Ett klassiskt "flygande tefat" komplett med kupol.

Det påminner starkt om Adamskis "klockskepp" och man kan, efter datoranalysen och dess förstoringar, tydligt urskilja en rad detaljer på det.

Santiago berättar att man under de senaste två åren, 1995-96, gjort så mycket som 5 000 observationer och att det till dags dato finns 2 000 privata vide-

ofilmer av fenomenen.

UFO-videon visar mycket mera än vad jag redogjort för här.

Man får förutom alla videosnuttar också se en mängd vackra stillbilder av de gåtfulla besökarna, många av dem tagna i dagsljus, liksom sensationella sekvenser från både Mexiko, USA och Grekland som visar hur UFO-farkosterna delar sig i två delar!

"Dagen då de masslandar och ger sig tillkänna för hela mänskligheten är inte långt borta nu, och jag är övertygad om att de kommer som våra vänner, i fred och harmoni", säger Santiago Yturria Garza avslutningsvis.

Det hoppas UFO-Europa också.

Tacka Arkiv X för att ni får veta vad som pågår i Mexiko, och att den här videon existerar!

De etablerade massmedierna har mörklagt vad som händer.

Tidningar, radio och TV är styrda och manipulerade, inte minst av sina monopolavtal med staten, sina reklamintäkter eller politiska policy.

Det är en myt att de etablerade tidningarna är opartiska och att de alltid rapporterar alla företeelser.

En rad högröstade skeptiker och debunkinggrupper får betalt av FOA och Försvarsstaben för att till varje pris förneka UFO-fenomenet, förlöjligen och smutskasta vittnen, både hemma i Sverige och utomlands.

Sorgligt men sant.

Ring gärna och protestera! Åberopa Arkiv X och videodokumentären och kräv att massmedia tar sitt ansvar.

FOTNOT:

Då vi vet att många tycker att det är krångligt att beställa olika produkter från utlandet, kan videon "UFOs over Mexico" beställas direkt från UFO-Europa.

Detta medför extra kostnader för oss, som vi naturligtvis måste ta ut av dig, videon kostar därför 300 kronor inkl frakt och porto.

Postförskottsbeställningar fördyrar det hela ytterligare, och kan till och med sluta med att vi står där med outlösta paket, därför går det endast att beställa videon som förskottsbetalning på vårt postgirokonto 451 24 41-9. Betalningsmottagare: UFO-Europa.

Räkna med minst 4 veckors leveranstid.

NU KAN DU BESTÄLLA GAMLA NUMMER AV ARKIV X OCH FÖREGÅNGAREN UFO-RAPPORT

UFO-Rapport utkom under 1995 och var Arkiv X föregångare. Den såldes i en mycket begränsad upplaga och bara ett fåtal nummer finns kvar, så passa på och köp, de har stort samlarvärde! Gamla nummer av UFO-Rapport och Arkiv X kostar 30 kr styck, inkl. porto. Endast förskottsbetalning, till vårt postgironummer 451 24 41-9, UFO-Europa. Ange på talongen vilken tidning/ nummer du vill ha.

UFO-Rapport nummer 1, 1995.
SLUTSÅLD.

UFO-Rapport nummer 2, 1995.
Ett 50-tal exemplar finns kvar. Ur innehållet: ET-Fysisk kontakt eller inre upplevelse? Närbild i Sverige 1931-1988. Landvetter erkänner: "Vi ser UFO på radar".

UFO-Rapport nummer 3, 1995.
Ett 50-tal exemplar finns kvar. Ur innehållet: Daniel Glantz talar ut: ET:s o censurerade budskap. TV-kontakt med ET. Roswellkraschen: USA omhändertog UFO och utomjordingar?

UFO-Rapport nummer 4, 1995.
SLUTSÅLD.

Arkiv X nummer 1, våren 1996.
Ur innehållet: Lysande föremål störtade utanför Sundsvall. De gåtfulla trianglarnas hemlighet. Begravningsentreprenören i Roswell talar ut.

Arkiv X nummer 2, sommaren 1996.
Ur innehållet: Avhopparen Bob Lazar: USA testar flygande tefat. Utomjordingarna räddade livet på Pekka Hoppula.

Arkiv X nummer 3, hösten 1996.
Ur innehållet: Margitta Wigren fick barn med utomjordingarna. Vallentunaflickan Shannie West har kontakt med det utomjordiska kattfolket. NASA mörklägger Marsansiktet. UFO störtade i Västergötland.

Fd SÄPO-kommisarien Melker Berntler gör nytt avslöjande: "TJÄNSTEMÄN PÅ SÄPO PLANERADE ATT SKJUTA OLOF PALME!"

Reportage & Foto: Jan-Ove Sundberg.

"Nästan dagligen hörde jag talas om statsministern. Det var aldrig Olof Palme, det var alltid den där jävla Palme! Tänk om någon kunde ta och skjuta den här jävla Palme, sa man. Jag satt i lunchrummet när snacket gick, på grund av att en minister i Kanada blivit mördad. Jag väntade mig att någon skulle reagera, men det var det ingen som gjorde. Det var väldigt vanligt inom SÄPO, att man tyckte att Palme skulle skjutas!"

Det berättar Melker Berntler, 72, f d kommisarie på SÄPO, numera pensionerad och en av deras hårdaste kritiker.

Arkiv X: Stämmer det att SÄPO ansåg att Olof Palme var en säkerhetsrisk?

Melker Berntler: "Det stämmer. Det berodde främst på hans kritik mot USA för Vietnamkriget, men också för hans planer på att lägga ner SÄPO, som i hans ögon var ett hot mot demokratin snarare än ett försvar av den".

Arkiv X: Tog du hoten från SÄPO, som du själv hade hört, på allvar?

Melker Berntler: "Absolut!"

Arkiv X: Vilka åtgärder vidtog du?

Melker Berntler: "Jag berättade vad jag hört för byråchef Frånstedt, men han tyckte bara att ordet var fritt. Dom två som sagt att Palme borde skjutas är

pensionerade och finns inte längre på SÄPO".

Arkiv X: Tror du att SÄPO är inblandat i Palmemordet?

Melker Berntler: "Jag är inte hundra procentigt säker på det, men mycket talar för att dom är det. När jag på morgonen den 1 mars 1986, fick höra att Palme var skjuten ringde jag omedelbart till polisen, talade om vem jag var och berättade att två intendenten på SÄPO talat om att skjuta Olof Palme. Det är en medborgerlig plikt, att meddela en så allvarlig sak. Det tog tid, men en vacker dag kom två kommisarier hem till mig och förhörde mig om vad jag sagt. När jag efteråt fick se förhörprotokollet var det väldigt överslätande formulerat och långtifrån som jag hade uttryckt mig. Jag vet inte om SÄPO var inblandat, men jag är säker på att mordet var organiserat".

Arkiv X: Varför det?

Melker Berntler: "Vittnen har sett walkie talkie-män både uppe i gränden där makarna Palme bodde och nere vid tunnelbanetåget som de senare tog in till centrum".

Arkiv X: Skulle SÄPO ha använt walkie talkies om dom övervakade makarna Palme?

Melker Berntler: "Det kan jag inte svara på. Däremot kunde dom ha installerat en avlyssningsanordning när dom

säkerhetsgranskade deras bostad i Gamla Stan, precis innan Palme flyttade in i den.

Palmes privata sekreterare ringde dagen efter mordet till den man på SÄPO som var ansvarig för skyddet av statsministern, för att hon hört på natten att Palme skulle ha varit skjuten, och undrade om det var sant? Nej då, svarade han, det är klart att det inte är, du kan lägga dig och sova igen".

Men sova lugnt kan ingen göra, så länge SÄPO kan sitta och tala om mord på Sveriges statsminister och sedan komma undan med det! Har det hänt en gång kan det hända igen!

Många tror att SÄPO haft hjälp utifrån om de är skyldiga till Palmemordet, i första hand av CIA, den amerikanska underrättelsetjänsten.

Melker Berntler:

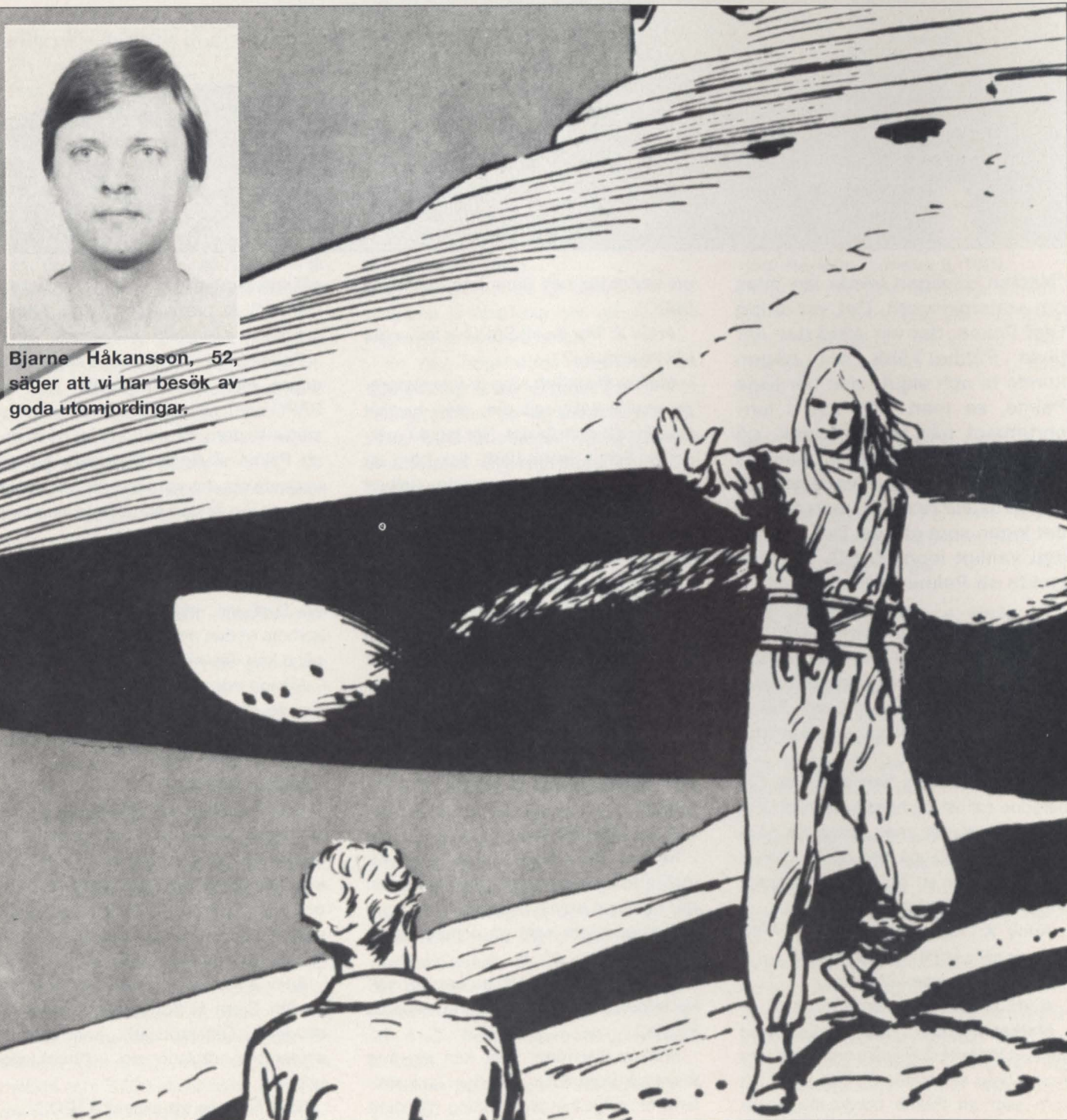
"Det är riktigt att SÄPO samarbetat och samarbetar med CIA, men under andra världskriget hade SÄPO ett ännu intimare samarbete med tyska Gestapo och man har valt att hellre samarbeta med högerextremistiska och totalitära länder, än med demokratiska".

Arkiv X instämmer med f d rikspolischefen Björn Eriksson, numera landshövding i Östergötland, som den 26 september uttalade sig i Aftonbladet och sa:

"Det är dags att skrota SÄPO!"

BJARNE HÅKANSSONS OKÄNDA NÄRKONTAKT AV TREDJE GRADEN

Reportage: Peter Caspersson. Foto: Passbild & Bjarne Håkansson (UFO-foto).
Illustration: George Adamski Foundation Ltd.

Bjarne Håkansson, 52, säger att vi har besök av goda utomjordingar.

Våren 1994 gick Bjarne Håkansson, känd UFO-författare, ufolog och en av de som var med och grundade den svenska UFO-rörelsen, till en hypnotisör. I drygt 20 år visste han att något ytterst märkligt hänt honom i skogen utanför Täby, men han hade aldrig kunnat minnas vad.

En bild av ett UFO och ett trasigt armbandsur som aldrig gått att laga, var hans enda bevis för att han inte hade drömt alltihopa.

På bilden ser man ett flygplan passera och strax bakom det finns ett vitt sken, som egentligen skulle kunna vara vad som helst, om man inte känner till historien bakom.

Under hypnosen förflyttades Bjarne Håkansson till sommaren 1967.

Han var 22 år och hade på cykel åkt ut till Täby för att ta naturbilder. Han strosade omkring någonstans i höjd med Ullnasjön och strax norr om nuvarande Arninge centrum, där det på den tiden låg tät skog.

"ADAMSKIKLOCKA"

När Bjarne satte sig ner på en sten för att vila, kom något flygande emot honom.

Han såg till sin stora förvåning att det var en silverfärgad farkost, identisk med den som amerikanen George Adamski hade sett 20 år tidigare och som i ufologiska kretsar är känd som en "Adamskiklocka".

UFO:t var uppskattningsvis 15 meter i diameter och 8-10 meter högt. Då det hade landat i högt gräs kunde Bjarne inte avgöra, om farkosten hade de tre klot på undersidan som George Adamski hade sett (och även fotograferat), och som även andra skontaktpersoner säger sig ha sett på den här typen av UFO:s.

"Plötsligt öppnades väggen på UFO:t och en gångbrygga sköts ut. Den var tillverkad i ett ljust metallmaterial som liknade aluminium och var vackert mönstrad", berättar Bjarne Håkansson. "En varelse i öppningen vinkade åt mig att jag skulle komma in i skeppet".

MÄNNISKOLIKNANDE

Varelserna var människoliknande.

Han - för Bjarne är säker på att det var en manlig varelse - var klädd i en åtsmitande overall utan sömmar, knappar, bälte eller andra detaljer och några skor på fötterna lade Bjarne inte märke till.

Varelserna hade ett axellångt, ljust hår. Han log vänligt.

Bjarne Håkansson reste sig från stenen, gick över den lilla gångbryggan och in i den okända farkosten. Där inne väntade ytterligare två män på honom.

En av dem hade mörkare hår, som slutade strax nedanför öronen och den tredje, som satt vid en slags konsoll, hade ett svart, kortklippt hår.

Arkiv X: Var du aldrig rädd?

"Inte det minsta!", försäkrar Bjarne Håkansson. "De utstrålade något jag aldrig träffat på tidigare. En frid och en harmoni som är fullständigt okända begrepp på jorden och dessutom var den samhörighet som fanns mellan oss så påtaglig, att man skulle ha kunnat ta på den om det hade varit möjligt".

GENOMSKINLIGA VÄGGAR

Varelserna lät honom se sig om och Bjarne noterade att väggarna föreföll genomskinliga, som tillverkade av rökfärgat glas. De var minst en halv meter tjocka.

Farkostens inre badade i ett persikofärgat sken, som han beskriver som "snarare kallt än varmt", och som tjänade som en slags instrumentbelysning.

"Instrumenteringen utgjordes av vad jag tolkade som lysande linjer i olika geometriska konfigurationer, och de fanns en bit in i väggarna på ett tredimensionellt sätt", säger han.

Bjarne såg inget maskineri.

"Bara en väldigt märklig utrustning som stod på en rund pelare, ca en meter hög.

Ovanpå pelaren fanns en genomskinlig glaskupol och inne i den såg jag på nytt en mängd lysande linjer som ideligen bildade nya mönster. Mannen som kontrollerade utrustningen lade då och då handen över glaskupolen".

Varelserna började kommunicera med Bjarne Håkansson.

Först verbalt på svenska, sedan telepatiskt, då de skickade "tankebilder" direkt in i hans hjärna.

"Vid en lång tjock stång mitt i farkosten fanns en enkel brits och på den fick jag lägga mig ner", fortsätter Bjarne.

SKREK OCH GRÄT

På britsen fick han veta att allt som sagts måste blockeras, så att han skulle klara av att gå vidare med sitt liv.

"När den ene av dem sagt det lade han samtidigt handflatorna mot mina tinningar. Jag reagerade med den djupaste för-

tvivlan och skrek och grät", berättar Bjarne Håkansson.

Under hypnosen våren 1994 återupplevde han sin djupa förtvivlan och satt och skakade i hela kroppen.

"Jag ville inte bli blockerad.. men mannen var obehaglig och efteråt mindes jag ingenting av det jag varit med om".

Hypnosen avslöjade emellertid vad Bjarne Håkansson fått veta av de okända varelserna.

"Jag har fått uppmaningen att inte berätta det mest personliga, men vissa saker kan jag släppa", fortsätter han. "Det jag bedömer att jag kan berätta är att dom gav mig information om vad jag skulle komma att vara med om i mitt liv och att syftet med besöket var att det skulle vara ett slags stöd för mig. Jag skulle i framtiden få den hjälp jag behövde i olika lägen, genom att den information som inplanterats i mig läckte ut bit för bit".

Bjarne Håkansson satsade på data tidigare än de flesta och upplever att hans produktutveckling på området inte kunnat gå så bra som den gjorde, om han inte hade fått hjälp av utomjordingarna.

"Det skedde en markant förändring i mitt liv efter närkontakten", fortsätter han. "Både i min personliga utveckling och i mitt arbete".

Arkiv X: Frågade du varifrån dom kommit?

"Nej, det verkade meningslöst. Under vårt telepatiska samtal kom det nämligen fram, att dom egentligen inte såg ut som dom gjorde, utan hade en form som var så främmande för oss, att jag inte hade kunnat ta den till mig. Dom antog den människoliknande formen för att jag skulle ha något att relatera till och därför tycker jag att det var meningslöst att fråga varifrån dom hade kommit".

Arkiv X: Varför valde dom just dig?

"Jag ställde faktiskt den frågan själv och fick till svar: Vi gör bara Guds vilja".

Arkiv X: Så utomjordingarna påstod att dom var utsända av Gud?

"Nej. Bara att dom utförde Guds vilja och det är en viss skillnad".

"Programmeringen" av Bjarne Håkansson varade en kvart, som han själv uppfattade det, sedan fick han en direkt uppmaning att lämna UFO:t.

"Jag minns inte hur jag kom ut ur farkosten, men jag tror att dom måste ha lett mig ut. När dom hade flugit iväg vaknade jag upp som ur en djup dvala och var fullständigt groggy".

FOTOGRAFERADE UFO?

Han förstod att något ovanligt hänt honom, men kunde inte minnas vad.

Ett propellerplan flög förbi i samma ögonblick och Bjarne fick en ingivelse att ta en bild av det.

"Först ville jag inte ta en bild av det, men impulsen var så stark, att jag kände mig tvingad".

När bilden framkallats fick Bjarne till sin stora förvåning se, att ett UFO fastnat på den!

Arkiv X: Var det bara en tillfällighet?

"Aldrig i livet! Jag är övertygad om att det var dom som styrde mig att ta bilden, med vetskapen om att kameran samtidigt skulle registrera ett UFO som

inte kunde ses med blotta ögat och som skulle bli ett bevis för mig att det fanns något mera där ute".

Ytterligare ett bevis för att något ovanligt hänt var att Bjarne mekaniska Seikoklocka plötsligt gick för sakta.

Bilden, klockan och känslan av att något hänt honom sommaren 1967 ute i Täby, förföljde honom under resten av livet och först drygt 20 år senare fick han alltså uppleva det han själv anser är sanningen.

"En dag kommer de tillbaka och då får jag svaren på alla mina frågor", slutar Bjarne Håkansson trosvisst.

Arkiv X kommenterar:

1973 blev Bjarne Håkansson känd som författare med boken, "UFO-Gåtan", i vilken han hårt kritiserade myndigheterna för deras mörkläggning.

Han tog också upp en rad kontaktfall, och deklarerade:

"Istället för att ögonblickligen förkasta kontaktrapporterna borde vi istället ta dem för vad de är och låta dem undergå noggranna analyser för att utröna deras äkthet".

Nu har Bjarne Håkansson själv blivit ett kontaktfall, Arkiv X hoppas därför kunna återkomma till honom med en noggrann analys av fallet, för att utröna om han själv talar sanning..

OMBORDTAGNINGAR OCH NÄRA DÖDEN-UPPLEVELSER, forts. från sidan 13..

När Betty berättat om besöket har hon varit glad och lycklig. Under ett av sina senaste möten med "Den Ende" hade hon sällskap.

"Vi var tre stycken, jag, en av De Nordiska och en väktare", berättar hon. "Väktaren var av någon anledning väldigt rädd och när vi gick genom Den Stora Dörren framträdde den nordiske som vitaktig, jag var guldfärgad och väktaren blåaktig".

Strax efteråt var Betty ombord på ett moderskepp där en av de nordiska bad henne klä av sig. Det var inte bokstavligt menat. Istället för att ta av sig kläderna steg Betty ur sin fysiska kropp, som om den varit hennes kläder.

FÖRÄNDRAS

Har då Betty fortfarande ett klart minne av den exstas som hon så ofta känner efteråt?

"Jodå, men det är svårt att förklara den känslan", säger hon. "När man återgår i sin fysiska form, förändras man. När man befinner sig i den ljusa världen är allt på ett sätt, när man återvänder som människa är det på ett annat sätt".

När Fowler och andra ufologer bad henne om mera detaljer om "Den Ende" tillät varelserna inte Betty att berätta vad hon visste.

"Varje människa måste själv träda in genom Den Stora Dörren och uppleva vad de måste uppleva", säger hon. "Därför får ni inte veta vad som väntar er. Alla kan uppleva det olika, vad vet jag".

Betty vill inte heller sätta en slutgiltig definition på det hon upplever.

"Människan vill kunna analysera allting, skära upp det i småbitar och lägga det i prydliga små högar, så att de kan gå vidare till nästa sak de är nyfikna på", säger hon. "Det går i den fysiska världen, men inte här. Det här är en upplevelse vi måste ta med oss, en förståelse vi måste växa av, som måste bli en del av oss. Vi borde vara glada åt våra erfarenheter. Vi har bara skrapat på ytan än, när det gäller tolkningen av verkligheten. Det finns mera i det fördolda än det finns i det vi kan se, ändå är de mera verkliga".

De religiösa övertonerna i allt det här är fortfarande ett stort problem för Raymond Fowler.

Besökarna har upprepade gånger gjort klart för Betty att hon blivit utvald att lämna vissa meddelanden till resten av mänskligheten. Ett sådant meddelande var varningen att mänskligheten håller på att bli steril.

"Vår planet är döende", säger Raymond Fowler. "De har berättat för Betty att både människan och andra livsformer kommer att bli sterila. Det är en katastrof som närmar sig. Bevisen finns omkring oss. Betty hade bara hunnit få veta detta, så offentliggjordes en dansk rapport som visade, att kvalitén på den manliga sperman sjunkit med 50% de senaste 50 åren. En fransk studie från 1995 bekräftade danskarnas resultat".

"Allt man behöver göra är att läsa tidningarna eller lyssna på radion i några månader, så inser man att alla typer av ekologiska katastrofer är på väg", fortsätter han. "Bekämpningsmedel, alla typer av föreningar, arternas utrotande, nedhugningen av regnskogen, den globala uppvärmningen, giftregn, kemiska utsläpp, AIDS, nya virus, okända faroster, tuberkolosens återkomst, cancer, ozonlagret. Man kan fortsätta hur länge som helst. Det pågår hela tiden".

Varför tar vi då inte åt oss väktarnas budskap? Varför tar människor inte tillfället i akt och räddar sig själva och planeten jorden?

"Miljontals människor kommer aldrig att ta del av Bettys budskap", säger Raymond Fowler. "Men det besökarna berättat för Betty är redan känt över större delen av jorden. Jag tror det beror på att samhället genomgår ett förnekelsestadium. Det som händer världens befolkning är nästan detsamma som Elizabeth Kübler-Ross, som är expert på dödsprocessen, har observerat hos döende patienter. Det finns fem steg. Förnekande. Ilska. Köpslående. Depression. Och accepterande. Jag tror att mänskligheten, som idag ser allt detta pågå runt omkring oss, har passerat förnekelsen och är i det ilska stadiet, medan vissa redan hunnit till köpslåendet, och försöker vända en del till det bästa. Åter andra har gett upp och befinner sig i depressionsstadiet".

Fowler säger att han fortfarande undrar om det handlar om en genuin varning från ovan eller om det helt enkelt handlar om att Betty har överfört sin religiösa tro på sina ombordtagningsupplevelser.

FORTS PÅ SIDAN 30..

ARKIV X

Nummer 4 vintern 1996

Arkiv X administreras av den ideella föreningen UFO-Europa. Tidskriften utkommer med 4 nr/år och prenumeration kostar 175 kr Postgirokonton: 451 24 41-9

Postadress:

Box 621, 581 07 Linköping

Redaktör & ansvarig utgivare:

Jan-Ove Sundberg

Telefon:

0141.524 60

Fax:

0141.525 50

E-Mail:

texas@ufo-europa.se

Internet <http://www.ufo-europa.se>

Styrelseordförande:

Carl-Axel Jonzon

Telefon:

0143.212 79

I redaktionen:

Björn Johansson

Peter Caspersson

Kjell Törnlund

Roger Klein

Lennart Moberg

Pia Malmström

Gunnar Lindberg

Janne Karlsson

Grafisk formgivning & layout:

Jan-Ove Sundberg

Sättning och tryck:

LTAB Linköpings Tryckeri AB 1996.195

Distribution:

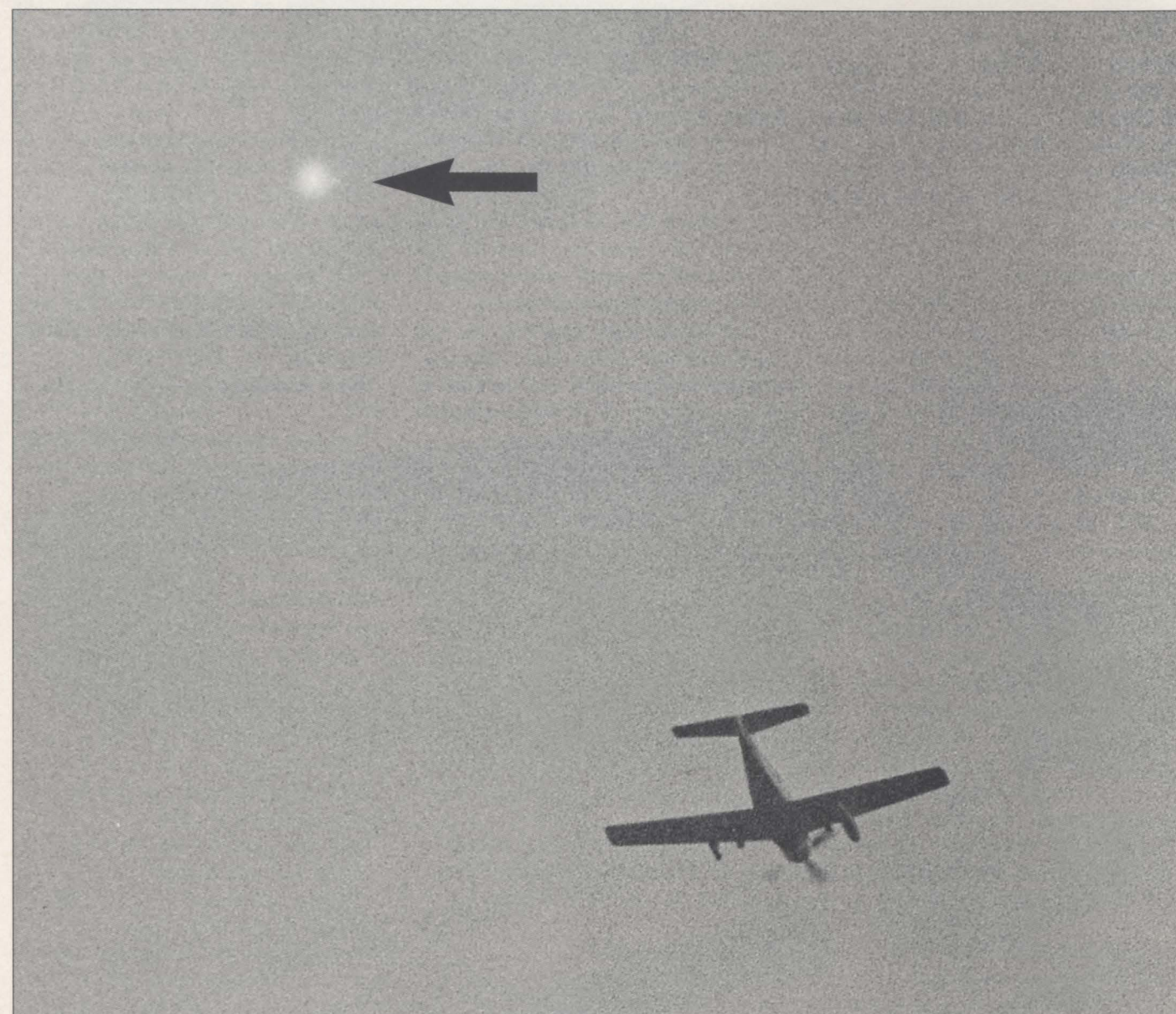
SM-Distribution AB Stockholm Du som vill veta om Arkiv X finns på ett försäljningsställe nära dig kan ringa 020.94 94 94.

Omslaget:

Reportagebild från Mosjön av J.O. Sundberg.

För ej beställt material i form av text och bilder, ansvaras ej.

Eftertryck förbjudet. COPYRIGHT 1996 ARKIV X.

Efter sin "Närkontakt av Tredje Graden" fick Bjarne Håkansson en märklig impuls att ta ett foto av ett förbipasserande flygplan. När bilden framkallats upptäckte han ljuspunkten till vänster om det. Är det verkligen ett UFO? Ja, enligt Bjarne Håkansson råder det ingen tvekan om det och själv ser han ljuspunkten som ett ytterligare bevis på att besökarna vill göra sin existens känd för oss. Vi har dock inte fått se negativet, och så vitt Arkiv X vet har dess äkthet aldrig testats.

Sanningen om Sädesfältcirklarna, del 4:

VITTEN SÅG UTOMJORDINGAR SKAPA SÄDESFÄLTCIRKLAR!

Översättning: Peter Caspersson. Montage: CSETI & David Morris, (illustration).

Plötsligt dök ett jättelikt triangel-UFO upp på natthimlen framför ufologerna. Tre små varelser gled ut på en "ljusvåg" och ner till en hage nära Silbury Hill i grevskapet Wiltshire i södra England. Med lysande stavar i händerna skapade de "ett nätverk av ljus", försvann och efterlämnade sädesfältcirklar!

Ufologerna tillhörde CSETI (Center for The Study of Extraterrestrial

Intelligence: Centret för Studier av Utomjordiska Intelligenser) och den sensationella observationen gjordes sommaren 1994.

Är den det slutliga beviset för att utomjordiska intelligenser ligger bakom sädesfältcirklarna? Ja, det verkar faktiskt så och åren 1994-95 blev något av en vändpunkt i England för hela fenomenet.

NEDTYSTADE

Sädesfältcirklarna har inte upphört att

existera, som många har lurats att tro.

Trots att de tystats ned i både lokala, nationella och internationella medier och trots att pensionärerna Doug och Dave (som påstod att det var de som hade förfalskat de allra flesta) har slutat att gå i cirklar, fortsätter fenomenet och bevisen för att utomjordingar ligger bakom är idag överväldigande.

1994 var de större, mera imponerande och komplicerade än tidigare år i Wiltshire, där fenomenet en gång började på 70-talet.

Av 20 teorier om cirklarnas ursprung, allt ifrån en gråtande Moder Jords vädjan till plasmabildningar eller lasergrafik från ett hemligt Stjärnornas Krig-experiment kontrollerat från rymden, och kreativa älvor, återstår nu bara två alternativ:

Utomjordingar eller cirkelförfalskare.

"Tyvärr måste vi medge att cirkelförfalskare är en del av fenomenet", säger Colin Andrews, Storbritanniens främste expert på fenomenet. "Jag har inside information från en man som infiltrerade cirkelfuskarna, och som säger att de fick väldigt bra betalt för sina förfalskningar!"

LÖJETS SKIMMER

Cirkelförfalskarna förstörde trovärdigheten för det verkliga fenomenet, avskräckte forskarna, saboterade resultaten i vetenskapliga undersökningar och drog ett löjets skimmer över alltihopa.

Mycket om sädesfältcirklarna är totalt okänt för den breda allmänheten och i Sverige är det bara Arkiv X som inte kunnat köpas och tystas, och som därför kunnat berätta sanningen om fenomenet.

Många sädesfältcirklar och piktogram har varit radioaktiva.

En labyrinth i Avebury var det, liksom en "evighetssymbol" i Overton och en skorpion i Wilsford.

Vid den upptäckten har strålningen i cirkeln ytterkanter antingen varit extremt liten, upp till 50% under det normala, eller extremt hög, upp till 15% över det normala, eller vice versa, högre i ytterkanterna och lägre i mitten.

Andra fenomen inkluderar brännmärken, bevis för stark hetta och påverkan på själva säden.

3 AV 10 FÖRFALSKADE

Detta till trots vet man idag, att tre av tio sädesfältcirklar i England är förfalskade.

Dessa fick stor publicitet tack vare "Cropcircle Apocalypse", en debunkerbok av BBC-medarbetaren John MacNish.

Han var också ansvarig för videon; "Cropcircle Communique", där de förvirrade pensionärerna Doug och Dave fortfarande förekommer.

I hans uppföljare, "Cropcircle: Case Closed", tror MacNish blint på att det verkligen var de två pensionärerna som ensamma gjorde de nästan 500 sädesfältcirklarna en enda sommar!

Därefter har han blivit kompis med den mystiske Jim Schnabel, som vid ett telefonsamtal med en ufolog har avslöjat att

han är "någon som tar tag i det här, uppbackad av folk på högsta nivå, för att allmänheten ska glömma alltihopa".

Cirkelförfalskarna förklarar dock inte vågen av UFO-observationer i Bristol 1993, eller det triangel-UFO som filmades av ett holländskt par samma år.

Inte heller de lysande klot som filmades av två tyska studenter, och av Steve Alexander i Wiltshire i fullt dagsljus.

ONDA MAKTER?

Pensionärerna Doug och Dave har gjort erkännanden som fått både ufologer och cirkelforskare att undra, om cirkelförfalskarna är människor som fallit offer för onda makter.

"Jag vet inte varför vi förfalskade sädesfältcirklar", erkänner Doug Bower generat.

"Det låter säkert väldigt konstigt, men ibland kändes det som ett tvång att gå ut och göra dem", säger Dave Chorley.

Engelska ufologer har tolkat deras uttalanden som "ond påverkan" genom automatisk skrift eller kanalisering.

Doug och Dave gick i definitiv pension 1992. Schnabel tillbringade större delen av sommaren 1994 i USA.

John MacNish, som gift sig med en tysk flicka, kommer inte längre till cirkelland.

Okänt för de flesta är också, att 60% av de engelska cirklarna uppstått under regniga nätter och trots att man dagen därpå kunnat förvänta sig mänskliga fotspår i åkrarna, har man inte hittat några spår alls.

Dessutom: Trots att dussintals cirkelforskare hållit vakt i "sina" områden, har man aldrig tagit någon förfalskare på bar gärning.

OLAGLIGT INTRÅNG

"Det finns dom som kallar cirkelförfalskarna för landskapsarkitekter, men i själva verket är de kriminella", säger Chat Detken, en kanadenisk cirkelforskare som 1994 gästade sina engelska kollegor.

"De gör olagligt intrång, de förstör dagsverken för lantbrukarna och vad de förfalskar lurar hundratals, kanske tusentals ärliga människor. Jag beundrar den engelska toleransen, men personligen tycker jag att förfalskarna är psykopater, kriminella och cyniker som lider av ett uppmärksamhetssyndrom. Vi måste ta itu med hårdhandskarna mot dem. Stoppa dem!"

Förfalskarna till trots, cirkelsommaren 1994 blev fantastisk i England, och

gåtans lösning skymtar nu vid horisonten.

Säsongen började på natten den 23 april, när ett keltiskt kors hittades nära Avebury.

Två nätter senare följde en halvmåne på samma åker och ytterligare två nätter senare, en cirkel med en korridor.

En månad och 11 piktogram senare, kom den första riktiga sensationen.

Den 22 maj hittades den första "skorpionen" mitt emot Silbury Hill. Till vänster om den låg ett keltiskt kors med en halvmåne och till höger om den åtta cirklar med en mindre halvmåne.

Strax innan piktogrammet rapporterades till Colin Andrews, hade denne haft besök av en shaman från Mexico som beskrivit en märklig vision.

Shamanen hade drömt om platsen för "den sista ceremoniella dansen" och såg i en vision en symbol han tecknade ner:

Ett keltiskt kors, en halvmåne på ena sidan och åtta cirklar på den andra!

Lantbrukarens hund skällde mellan fyra och sex på morgonen och ett morgontidigt vittne såg ett vitt ljus som gled längs den vertikala axeln på piktogrammet.

Ett mönster i form av en hel galax dök upp härnäst. I den kunde man se cirklar som liknade stjärnor, planeter och månar.

Två veckor och drygt hundra piktogram senare, den 15 juli, var det dags för vad som har kallats "skorpionernas natt", och natten då inte mindre än tre gigantiska piktogram dök upp samtidigt.

Piktogrammet i Wilsford, nästan 150 meter långt, inkluderade en ring, 12 cirklar och en liten halvmåne.

Piktogrammet i Devizes, 180 meter långt, hade en halvmåne, två cirklar, en ring inuti en ring, en halvmåne, 11 cirklar och ytterligare tre små cirklar.

Piktogrammet i Cholsey/Oxfordshire, nästan 150 meter långt, inkluderade en ring, halvmåne och åtta cirklar.

GIGANTISK LABYRINT

En vecka och 15 piktogram senare, dök ett gigantiskt öga upp i Alton Barnes, där ett spektakulärt piktogram uppenbarat sig 1990.

Två nätter senare framträdde ytterligare en "galax" vid foten av Golden Hill, där man ofta observerat UFO:s.

Natten därpå, den 23-24 juli, dök sex piktogram upp i Wiltshire och flera amerikanska besökare såg lysande klot över åkrarna.

Man hittade också en gigantisk labyrinth, 130 meter lång och 30 meter bred,

inklusive en indiansk solsymbol och andra tecken.

Den 11 augusti hade 75% av sädesfälten skördats och 1994 års spektakulära cirkelsommar gick mot sitt slut.

Det är inte bara i Storbritannien man hittar fenomenet, och följande är bara ett litet axplock från resten av Europa.

HOLLAND:

I en av landets 15 cirklar fann en kvinna extremt lätta små metallfragment, vissa med dussintals små hål i.

RYSSLAND:

Både cirklar och piktogram, stora och komplicerade, har hittats. Ryssarna var mycket förundrade och de flesta hade inte hört talas om att fenomenet även fanns i väst.

TJECKIEN & SLOVAKIEN:

De första dök upp den 30 juli och föregicks av stora rödlysande klot. Sädesfältcirklarna var 21 meter i diameter och hade också ett keltiskt kors vid sidan om.

De följdes fem dagar senare av mindre keltiska kors och i mitten av augusti en evighetssymbol. Slovakiska ufologer uppmätte radioaktivitet i formationerna.

TYSKLAND:

Det intressantaste hittades den 19 juli i Hullhorst-Huchzen nära Bröderhausen. Det hade formen av en cirkel med två "satelliter" och två "F" plus en halvmåne.

Formationen var drygt 40 meter i diameter och "av stor matematisk precision", som en källa uttryckte det. UFO:s sågs i trakten av flera vittnen, vid samma tid som formationerna uppstod.

ATTACKERADES

Cirkelsommaren 1994 slutade med en såregen händelse för Colin Andrews och hans kollegor.

De nattspanade från en husvagn på toppen av Adams Grave Hill, högt över Alton Barnes, den 27 juli.

Klockan var bara omkring 17 när de hörde två helikoptrar nära sig.

När de kom ut ur husvagnen såg de hur två arméhelikoptrar flög rakt mot kullen i vad som var en regelrätt attack!

"En av oss grep en videokamera och började filma angreppet", berättar Colin.

"Hade vi inte slängt oss ner på marken, hade dom flugit rakt på oss!".

Helikopter nummer två var full med instrument. Den svävade bara några meter ifrån dem och en man i den filmade hela tiden. Sedan snodde den runt och flög i riktning mot piktogrammet nedanför,

där en ufolog just fotograferade.

Helikopter nummer två flög mot nästa åker, som om den jagade något. Ufologerna filmade den och såg vad de såg.

Ett lysande klot, omkring en halvmeter i diameter, gled genom kornåkern. Helikoptern hovrade ovanför det, som om mannen filmade det. Sedan flög helikoptrarna bort tillsammans.

Bevisar dessa rapporter att UFO:s skapar sädesfältcirklarna?

Är det deras metod, trots allt, för att kommunicera med oss? Förbereder de oss för sin återkomst?

Koch och Hans-Jürgen Kybord, försökte sommaren 1991 att kommunicera med "cirkelmakarna".

De två tyskarna har tolkat många viktiga piktogram, som t ex "kodade stjärnkartor", som de anser meddelats av en utomjordisk civilisation.

Joachim Koch:

"När vi talar om att kommunicera med fenomenet menar vi inte att det behöver göra cirklar i sädesfälten för att kommunicera med oss människor. Cirklarna och piktogrammen finns där för att vi ska återupptäcka vår naturliga miljö på den här planeten och i rymden. Öppna våra ögon och se vilka vi är och var vi befinner oss. De utmanar vårt tänkande. De påminner oss om att det finns en annan verklighet än den vi lever i till vardags. Kan vi acceptera det, kan fenomenet nå oss. På så sätt kan vi återskapa balans i allting här i världen och hjälpa planeten jorden till en bättre framtid".

Arkiv X serie om sädesfältcirklarna är slut, men vi kommer givetvis tillbaka så snart det finns några nya rön att berätta.

Som ett PS kan nämnas, att piktogrammet i Norge, som vi skrev om i Arkiv X nummer 1, och som hittades på morgonen den 22 augusti 1995, återuppstod den 22 augusti i år, på exakt samma ställe, Eltons Gård ca 11 mil nordväst om Oslo.

Arkiv X man i Norge, Knut Aasheim:

"Arne Lindbaks fru ville att Arne skulle hålla utkik på natten den 22 augusti, ifall piktogrammet dök upp igen men Arne var för trött. När han kom ut på morgonen och hittade den nya formationen, tyckte han att det var ganska pinsamt".

Sommaren 1997 har Arne Lindbak lovat att hålla sig vaken. Han får sällskap av Knut Aasheim, tidningar, radio och TV och säkert massor av andra nyfikna.

Det blir trångt runt Eltons Gård.

OMBORDTAGNINGAR OCH NÄRA DÖDEN-UPPLEVELSER, forts från sidan 27..

"Jag försöker vara objektiv", säger Raymond Fowler. "Men om det Betty har sagt verkligen händer, råder det ingen tvekan om att den tolkning jag kommer med är riktig".

Vad tror hon då själv? Finns det något slut i sikte för Betty, i hennes roll som talesman (eller rättare sagt taleskvinna) för sina änglalika besökare?

"Nej, jag tror det blir ett livslångt möte", säger hon. "Ett tag frågade vi oss, jag och min make, vad som skulle hända härnäst. Vi undrade och väntade. Sedan insåg jag till slut att jag är ett slags levande testamente, och att det som händer runt mig kommer att fortsätta. Vad det handlar om är att låta människor få veta vad Gud står för, vad Guds rika är. Jag har inte en riktigt klar bild av det, men det ger andra människor en förståelse för vad jag går igenom och vad jag ser tillsammans med väktarna och de nordiska, så att människor samtidigt förstår, att det finns ett liv bortom detta".

"Guds vilja är väldigt komplicerad. Den påverkar hela universum. Vi måste behålla vårt lugn. En av de nordiska var väldigt nöjd för att jag behöll mitt lugn. Kom ihåg vad Jesus säger: Ren kärlek förtar all rädsla", slutar Betty Andreasson-Luca.

ARKIV X KOMMENTERAR:

Sambandet ombordtagningsfall-nära döden-upplevelser är så intressant, att vi valde att publicera den här artikeln för att göra er uppmärksamma på det.

Många har hört av sig om ett sådant samband, så det är fler än Raymond Fowler som är inne på samma sak.

De religiösa övertonerna får man ta, även om UFO-rörelsen utsatts och kommer att utsättas, för hård kritik för just detta.

UFO-intresserad och religiös (eller kristen om man så vill) är ingen bra kombination i skeptikernas ögon, men när de är som mest högljudda och trakasserande, gör de sig skyldiga till rena trosförföljelser, eftersom vi faktiskt har religionsfrihet i det här landet, något de uppenbarligen inte känner till.

Bokförlaget Forum, som tog in John Macks bok "Bortförd" skulle mycket väl kunna ta in "Watchers II" ("Väktarna") också, och göra en insats för nära döden-forskningen.

NÄR UTOMJORDINGARNA KOM TILL BYN, forts från sidan 5..

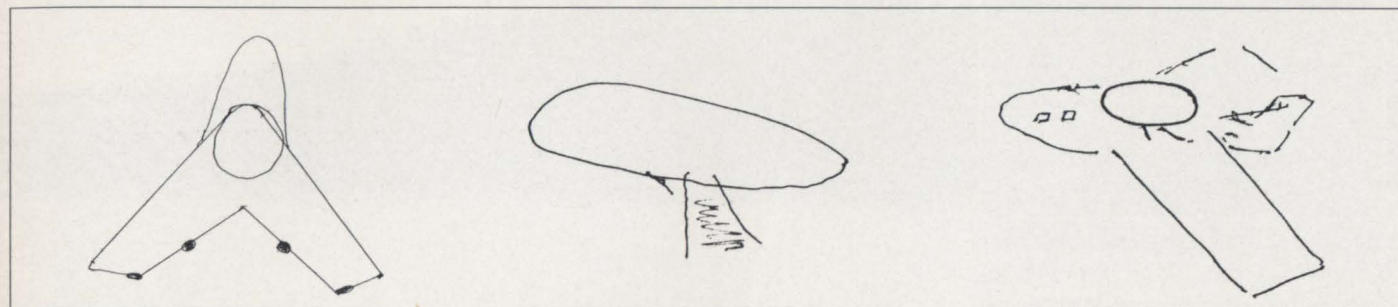
OIDENTIFIERAT FLYGPLAN

De har även sett ett oidentifierat flygplan av en typ som för tankarna till amerikanska AWACS, ett spionplan med en stor, tefatsformad radardisk på bakkroppen.

"Det började flyga här för ca två år sedan, kommer västerifrån och går österut och flyger på bara ca 500 meters höjd", fortsätter Gerhard Persson.

Det okända planet ser ut som en "del-tavinge", är 30-40 meter långt och grått till färgen.

En diskusformad tingest på flygkroppens översida, belägen framtill, är ca 5 meter i diameter och upplyst med ett vitt

Gerhard Perssons egna vittnesteckningar av det mystiska planet, som påminner om amerikanska AWACS, komplett med "diskus". Här sitter den dock på framkroppen, inte på bakkroppen som den alltid gör på det verkliga avlyssningsplanet.

ljus enligt Gerhard Persson.

"När det passerar över huset ser jag det underifrån och när det försvinner bortöver ser jag det mera från sidan, och då ser jag diskusen på ovansidan", förtydligar han.

Det mystiska planet flyger onormalt sakta, med bara ca 300 km i timmen och observationstiden är därför så lång som fem minuter.

På den tiden har Gerhard Persson hunnit notera en mängd intressanta detaljer.

- Planet har två röda ljus på vingspetsarna och två större, starkare vita ljus på bakkroppen. Ibland lyser dessa mycket starkt och/eller pulserar i sekundkorta intervaller.

- "Planet för ett väldigt oväsen och har ett pulserande ljud".

- Den diskusformade tingesten sitter på ett slags stativ. Sedd från sidan har kupolen en liten upphöjning, annars är den väldigt platt och skivliknande.

När Arkiv X började sin utredning av fallet, uppmanade vi Gerhard Persson att notera i sin almanacka vilka datum och vilken tid på dygnet han såg det okända planet.

Det visade sig märkligt nog, att planet kom med 14 dagars mellanrum (någon enstaka gång tre veckors mellanrum), och nästan alltid två dagar i följd.

Efter vårt samtal med Gerhard Persson dök det upp den 18-19 april, den 8-9 och den 12-13 maj i år. Det dök alltid upp mellan klockan 22.35 och 23.00.

MÄRKLIGT SKEN

"Den 13 maj kom det 22.50 och det såg inte ut att vara samma plan som tidigare den gången", fortsätter han. "Det hade ett märkligt sken omkring sig och på bakkroppen såg jag en tornliknande ställning men ingen diskus".

När vi träffade Gerhard Persson den 19 maj hemma i den lilla byn, kom vi

dra slutsatsen att de inte vill bli upptäckta, inte störda och framför allt inte dokumenterade.

Det behöver inte nödvändigtvis vara något suspekt och negativt med ett sådant uppträdande, men i våra ögon ter det sig precis så.

Att tioåriga Petra Larsson tolkar ombordtagningarna som roliga, utan inslag av vare sig undersökningar eller experiment, beror sannolikt på att hon blockerats och försetts med ett s k "screen memory".

FALSKT MINNE

Fritt översatt betyder det att hon har ett "falskt minne" om vad som hänt, då verkligheten skulle kunna bli alltför trau-

matisk för ett tioårigt barn, liksom en stötesten för en fortsättning.

Att hon över huvud taget kommer ihåg något av det som hänt är lika intressant som utrett. Utländska OT-forskare har inte kunnat förklara hur det ligger till, bara haft hypotesen att vissa människor tycks vara svårare att blockera än andra.

Mamma Barbro kan inte komma ihåg något alls, eller vill kanske inte minnas, då hon misstänker att hon utsatts för närgångna och smärtsamma undersökningar.

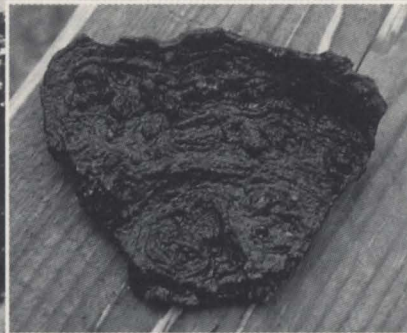
Många kvinnor har undersökts i just ändtarmen och på andra intima ställen, och varelserna tycks inte ha tagit någon hänsyn till den smärta de förorsakat offret.

Det behöver inte ha varit något mystiskt med paret i hagen, men det kan det ha varit. Liknande par har dykt upp hemma hos utländska OT-fall, liksom även andra svenska och en gemensam nämnare är uppseendeväckande klädsel och märkligt beteende.

FORTS. PÅ SIDAN 44..

Vad störtade genom isen på Mosjön: **VAR DET EN ELDKULA** **ETT OKÄNT NATURFENOMEN** **ELLER ETT UTOMJORDISKT SPANINGSKLOT?**

Reportage & foto: Jan-Ove Sundberg. Utländska bilder: UFO-Informations bildarkiv.

Ett prov från den mystiska, fiärligande skorpan som hittades av dykarna, över och runt kratern på sjöns botten.

Vittnet Rolf Nyman med räven som dog under mystiska omständigheter vid iskratern som hittades på Mosjön.

Mosjön i Medelpad ruvar fortfarande på sin hemlighet. Trots tre expeditioner till sjön har Arkiv X forskningsteam inte lyckats lösa gåtan med vad som slog ner i den isbelagda sjön, på kvällen den 17 november 1995.

En kort resumé:

* Nämda datum ser Rolf Nyman och sambon Elisabeth Lögdqvist från Indal, tre mil nordväst om Sundsvall, ett starkt lysande föremål passera deras hus och försvinna ut över skogsvidderna.

* En vecka senare hittar Rolf Nyman en oförklarlig iskrater på Mosjön. Den är 25-30 meter lång och 12 meter bred. Det finns inga mänskliga spår till den. En räv som besökt vaken dör under mystiska omständigheter och man misstänker radioaktiv strålning.

* Reportern Irene Hedblom och fotografen Hans-Göran Engström på "Dagbladet" i Sundsvall fotograferar iskratern nattetid och ser mystiskt, lysande föremål ligga på dess kant.

* Den 27 maj 1996, börjar Arkiv X sin undersökning av Mosjön, med ett team på tio personer, därav fem erfarna dykare från klubben Lagun i Sundsvall.

Stark radioaktivitet konstateras med hjälp av ett strålskyddsinstrument och enligt Olle Gullberg på SSI motsvarade de 0,5 mille-Sievert som registrerades i Mosjön, strålningen från anrikat uran!

Dykaren Ulf Burman hittar på 3,5 meters djup och exakt där isvaken legat, en krater i dyn som mäter 70 x 50 cm och som har markerade, skarpa kanter. Han och de andra dykarna noterar också att det runt kratern ligger en ca 2 mm tjock, rostbrun skorpa, över den dyga botten.

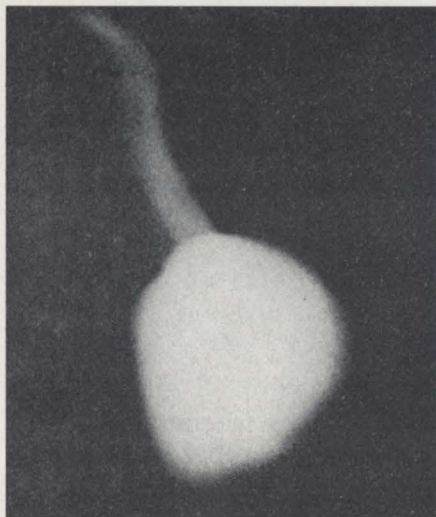
Den andra undersökningen av Mosjön utförs den 23 juni, när vi på nytt kontrol-

lerar radioaktiv strålning och även tar bottenprover.

Ingen strålning registreras, och Ulf Burman, Bosse Svelander, Karin Andersson och Anna-Lena Nilsson kan andas ut. Ulf Burman tar upp prover av både skorpan och bottenslammet, i och utanför kratern. Dessa prover skickas senare in för analys.

En tredje och sista undersökning görs den 25 augusti, då Sievert Dahlin ställer upp gratis med sin slamsugabil.

Efter 1,5 timme har vi fått upp de sex kubikmeter slam som döljer sig i kratern. Det pumpas ut i ett närbeläget dike och undersöks minituo, men ingenting hittas.

Unik bild av en eldkula fotograferad den 24 mars 1993 över södra USA. Den var 9 km i diameter.

Vad störtade då i Mosjön?

Vi har tre arbetshypoteser. En eldkula, ett okänt naturfenomen eller ett utomjordiskt spaningsklot.

HYPOTES 1: EN ELDKULA

En eldkula är avsevärt större än en meteor och kan därför ta sig längre ner i atmosfären. Den brinner också under längre tid och observationstider på 10 sekunder är vanliga. Den lyser väldigt stark och väcker stort uppseende.

Sveriges främste expert på eldkulor, som är fragmentariska delar från det asteroidbälte som finns mellan Mars och Jupiter - är den pensionerade docenten Bertil Lindblad i Lund.

"En till två eldkulor träffar jordytan varje dag året om och i Sverige kan omkring tio stycken observeras under ett år", säger den f d docenten till Arkiv X.

Vid 22-tiden den 12 december 1994, exploderade en mycket ljusstark eldkula över Skagerrak. Den sågs av 100-tals

människor i Sverige och Danmark och polisen och sjöräddningen blev helt nedringda.

Enligt Bertil Lindblad handlade det om en meteor från Geminiderna.

"Det kommer en skur därifrån varje år, omkring den 8-15 december", säger han. "Det är ett sällsamt skådespel som säkert kan skrämman många människor, men det är ofarligt att bevittna".

HYPOTES 2: NATURFENOMEN

Eldbollen eller kulblixten är ett naturfenomen som vi fortfarande vet väldigt lite om.

Klotblixten kan bli större än man trott,

Meteorliknande "eldboll" fotograferad i oktober 1979 över Kanada av Donald Kerry.

den kan flyga genom luften med stor hastighet, den lyser kraftigt, exploderar till sist och har förmågan att t ex spränga is!

Dessa spännande, nya rön kommer från Alexander Chazen, vid Institutet för Högspänningsteknik i Moskva.

Chazen har funnit att blixten ger upphov till plasmaklumpar. När dessa bildas startar samtidigt en process som genererar elektromagnetiska vågor, vilka stängs inne i plasmaklumpen.

Därmed kan de elektromagnetiska vågorna hålla kvar en viss del av plasman i kärnan, då det samtidigt alstras ett elektromagnetiskt växelströmsfält. På så sätt kan klotblixten hämta ny energi ur atmosfären, som alltid är mättad med elektrisk energi, då klotblixtnar bildas.

De bildas alltid i samband med åskväder, då spänningen i fältet mellan moln och mark kan vara upp till miljoner volt.

Att klotblixten förtänt i en kraftig explosion, beror på att plasmaklumpen under sitt sönderfall hinner suga åt sig

en stor mängd energi ur luften.

Klotblixtns färg kan bero på vilka grundämnen som sugs in i klotblixten. Ett överskott av syre kombinerat med negativt laddade partiklar ger en blå klotblixtn. Kväve ger ett rosa sken och vattenånga tillsammans med dammförroreningar ger ett gult sken.

I ryska Chabarovsk slog en stor klotblixtn ner i en vattenbehållare som innehöll 7 000 liter. Vattnet började koka efter tio sekunder och fortsatte att koka i 10 minuter.

Alexander Chazen:

"Det innebär att den angivna energimängden motsvarade två ton trotyll".

I ett annat fall observerade man en

Sommaren 1975 letade en expedition efter kulan i Rockträsk, och använde bl a en undervattensdetektor.

klotblixtn i stolec av en fotboll. Eldklotet hoppade fram längs en gata och vid varje landning bildades en krater som var 1,5 meter i diameter.

HYPTES 3: UTMJORDISKT

Utomjordiska spaningsklot - är det realistiskt?

Ja, det finns ett antal observationer och fynd av sådana, som hittills inte fått någon förklaring och som skulle kunna vara besläktade med det som störtade i Mosjön.

Ett av de mest väldokumenterade fallen med ett svenskt "spaningsklot" inträffade den 16 maj 1969, vid 22.30-tiden på kvällen.

Vid denna tid var lantbrukaren Signar Holmgren i byn Rockträsk, norr om Lycksele i Västerbotten, på väg in från ladugården, då han plötsligt fick syn på en lysande kula som norrifrån kom farande över trädkropparna i Nordanskog.

Det helt ljudlösa kulan, ca 50 cm i dia-

meter, gick i en vid båge ner mot den frusna sjön Rockträsk och "mjuklandade" som en helikopter på isen, ca 300 meter från stranden.

Signar Holmgren sprang in i huset och ropade på sin son Åke och hans fru Gunilla. Tillsammans såg de tre vittnena från fönstret, att kulan låg kvar på isen och lyste med ett intensivt, kritvitt sken, så starkt att det gjorde ont i ögonen att titta på den.

På andra sidan av den 600 meter långa och 800 meter breda sjön, stod samtidigt grannarna Yngve Johansson och Volmar Andersson och betraktade det mystiska föremålet genom en kikare.

De har berättat att den märkliga kulan vid vissa tillfällen "lystes upp i ett blått och gult sken". Efter ca en timme mattades ljuset och slocknade helt. Men då isen varken bar eller brast vågade ingen gå ut och se efter vad det var för något.

Tidigt på morgonen nästa dag var klotet fortfarande synligt.

Det var silverfärgat och verkade metalliskt. Men klockan åtta på morgonen hade det spårlöst försvunnit. En svartbränd fläck på isen visade var klotet legat.

Försvaret kopplades in men ville inte kommentera vad det kan ha varit.

Sommaren 1975 ledde jag en expedition till Rockträsk. Med mig var den norske radioteknikern Adolf Refvik från Hönefoss utanför Oslo, som sökte med ekolod och undervattensdetektor.

"Ett föremål av metall skulle utan tvekan gett klart utslag på detektorn", sa han efteråt, när vi fick ge upp utan att ha funnit något. "Antingen var kulan inte av metall eller också sjönk den aldrig genom isen utan lyfte och gav sig iväg igen".

Liknande kulor har slagit ner över hela världen.

En av dem hittades för drygt 20 år sedan i USA, där den skapade stor sensation på 70-talet.

Den silverglänsande kulan, som var av ett bowlingklots storlek, hittades den 27 mars 1974 på en äng utanför Jacksonville i Florida av familjen Betz.

Sonen Terry tog hand om den och när familjen kom hem lade han kulan på golvet. Plötsligt började den rulla av sig självt. Den ändrade med ens riktning, stannade och fortsatte sedan sin till synes planlösa vandring över rumsgolvet.

En vetenskapsman som fick hand om silverkulan, var Dr. Carl Williston vid forskningsinstitutet Omega Minus One i Louisiana.

Kulan hade, enligt Dr. Williston, anmärkningsvärda, magnetiska egenskaper.

Den hade två poler, en nord- och en sydpol, men dessa låg inte linjärt i förhållande till varandra utan med 90 graders avvikelse. Forskarna vid Omega Minus One konstaterade också en trolig tredje pol och denna hade ingen klart definierad motpol. En sådan tredje pol placerade kulan utanför våra kända fysiska lagar.

Den 27 mars 1974 hittade familjen Betz en silverkula på tomten, som hade de märkligaste egenskaper amerikanska forskare någonsin sett.

Det sista fyndet var dramatiskt.

Den magnetiska kraften tycktes variera i styrka enligt ett bestämt mönster, något som är okänt i vår världs fysik.

Vid en röntgenundersökning fann forskarna att kulan bestod av flera likartade, mindre sfärer, tre till antalet. Det fjärde i kulan liggande föremålet, föreföll att ha en annan täthet och andra dimensioner än de övriga.

Dess yttre hölje påminde om stål. Kulan var perfekt balanserad. Lade man den på ett bord gick den runt på bordsytan, men rullade inte över kanten, om denna var klart avgränsad, t ex av glas. Då tog kulan istället en annan riktning. Silverkulan kunde också rulla uppåt, alltså i strid med våra kända gravitationslagar. Den föreföll att ha ett inbyggt sök- eller styrsystem, som dirigerade den och hjälpte den att undvika hinder och fallor.

Vad som egentligen hände med "Betz Silver Sphere", som den kallades av media och i UFO-kretsar på 70-talet, är

okänt.

UFO-Europa har gjort mer än man kan begära i Mosjön och ett stort antal människor har ställt upp ideellt i försöken att lösa gåtan.

Dessa vill vi här tacka offentligt med ett särskilt omnämnande:

Dykarna i klubben Lagun är redan nämnda i texten, men kan naturligtvis inte tackas nog. Utan deras insatser hade det aldrig blivit någon undersökning. Vittnet Rolf Nyman har varit vår vägvisare och allt-i-allo. Ronny Edlund har varit den evige chauffören. Rolf Bengtsson har skött den tekniska mätutrustningen.

Dessutom har vi haft hjälp och stöd av Sundsvalls fantastiska kvinnor; Mia Jansson, Maria Dahlberg, Ann-Louise Nilsson, Susann på RA-kristallen, Pirkko Sjögren, Annette Lundholm, Doris, och Maja.

Sist men inte minst vill vi tacka Sievert Dahlin, som gratis ställde upp med sin slamsugabil och tömde den märkliga kratern på Mosjöns botten.

ANALYSRESULTATET

Fredagen den 15 november fick vi den analys av bottenprovet i Mosjön som vi så länge väntat på.

SGU, Sveriges Geologiska Undersökningar, sponsrade provet och det var genom Sten-Åke Olsson, chef på Kemiska enheten, som undersökningen förverkligades.

Sten-Åkes medarbetare, kemisten Torsten Liljefors och geokemisten Jonas Holmberg, konstaterade att "flarnen" från Mosjön innehöll ovanligt mycket oxiderat järn och mangan.

Bottenprovet innehåller 37% oxiderat järn (alltså rost) och 1% mangan. Det finns också barium, zink, arsenik och svavel i det. Ca 60% utgörs av en syre-väteförening som kemisterna bedömer som ointressant i sammanhanget.

"Den höga manganhalten är bland det intressantaste", säger geokemisten Jonas Holmberg till Arkiv X. "Naturligt förekommer det inte mer än 0,1% mangan i sjösediment. Vad det här tyder på går inte att säga. Även barium- och arsenikhalten är onormalt hög".

Finns det någon där ute som kan fortsätta att analysera bottenprovet gratis, på ett privat laboratorium eller universitet, så hör av er till Arkiv X.

Gåtan i Mosjön förblir annars olöst.

SÄDESFÄLTCIRKEL I ÖSTERGÖTLAND LIKNADE PRECISIONSTILLVERKAT KUGGHJUL

Reportage & fotoan-Ove Sundberg.

Arkiv X Björn Johansson konstaterar att stråna i vetefältet inte har knäckts.

Ett slirande rep skulle ha gjort tydliga märken i den murkna elstolpen.

Det som imponerade mest var precisionen i kuggarna på hjulet.

På sidan om kughjulet låg en märklig liten minicirkel, helt för sig själv.

Så dök det då till sist upp en sädesfältcirkel på Arkiv X bakgård! Vad som framför allt fascinerade oss var den precision den var gjord med, mitt i natten, och när vi som bäst funderade på om den var ett skämt eller inte, fick vi under fältundersökningen, objudna besökare!

Natten mellan den 24-25 augusti (Bartolomeusnatten; som i ockulta kretsar sägs vara den mest mystiska på hela året) uppstod en sädesfältcirkel på en veteåker i Österstad, 15 km öster om Motala.

"Det var grannen som slog larm om den, men vi höll ganska tyst om det sedan, då vi inte ville ha en massa nyfikna som sprang här och trampade ner skörden", berättade ägarinnan, Agneta Olsson, för Motala Tidning.

I vetefältet fanns en cirkel som påminde om ett kughjul, runt en elstolpe, sammanbunda med gångar till två mindre cirklar och en minicirkel på sidan om.

"Cirka 1 250 kvadratmeter är förstört och jag blev så arg att jag polisanmälde det", fortsatte Agneta Olsson, som menade att cirkeln måste ha tillverkats av rent okynne av personer som inte förstod vilka konsekvenser skadegörelsen skulle få för ägarna.

Motala Tidning skrev om cirkeln först den 11 september, och samma dag var Arkiv X Jan-Ove Sundberg och Björn Johansson på plats för en fältundersökning.

Det vi fann var ett underverk av precision. Kughjulet var exakt runt, gångarna spikraka och detaljerna i formationen minitjocka i sin utformning.

Sabotage av vandaler? Ett "nollningsuppdrag" av studenterna i Linköping? Knapptast. Kughjulet hade alldeles för stor precision för att ha gjorts i landsbygdens kolsvarta mörker.

Dessutom hände något ytterst märkligt under vår fältundersökning, mellan 14.30-15.30, som man aldrig trodde man skulle fått vara med om.

MYSTISKA HELIKOPTRAR

När vi anlände till platsen kretsade en stor helikopter över åkrarna. Den avlägsnade sig hastigt när vi parkerade i närheten. Istället dök en mindre helikopter upp. Den höll sig utom räckhåll för kameran, en Canon systemkamera, på vilken jag endast hade ett 35-70 mm-objektiv.

Mest på skämt sa jag till Björn; "Den kommer nog fram till oss när filmen är slut!". Jag brukar alltid ha gott om film med mig, men den här dagen hade jag bara en rulle. Jag brukar också spara 1-2 bilder för hemresan, för man vet ju aldrig vad man får se, men då bondens son erbjöd mig att ta bilder från taket av sin skördetröska, gick även de sista bilderna åt.

Vad tror ni hände när filmen var slut? Just det, helikoptern flög fram till oss - och ställde sig på 50-75 meters höjd rakt över sädesfältcirkeln!

Den var mörkgrön till färgen, av typen "stor bubbla" och hade varken registreringsnummer eller beteckningar, vilket strider mot Luftfartsverkets regler.

"Den har flugit här hela eftermiddagen, ja, i minst tre timmar", berättade Agneta Olsson, som kommit fram till oss tillsammans med sonen, Clas. "Vi har sett mycket helikoptrar här över den senaste tiden. Vid ett tillfälle såg jag så många som tio stycken på en gång. Dom flyger oftast norrut mot Kvarn (ett militärt övningsområde där en elitstyrka finns förlagd)".

Helikoptern hängde över oss i några minuter, kretsade i området och flög sedan fram och tillbaka några gånger, innan den slutligen försvann norrut.

Tillbaka i Motala igen ringde jag Linköpings Garnison, Östgöta Arméflygbataljon, AF-2, där man efter en undersökning kunde konstatera, att ingen av helikoptrarna kommit därifrån. Men det var förstås väntat.

"Den lilla helikoptern har inte bränsle för tre timmars flygtid och dessutom flyger vi aldrig fram och tillbaka i ett område

de, på det sätt du beskriver", svarade en talesman för AF-2.

FÄLTUNDERSÖKNINGEN

Sädesfältcirkeln låg ca 30 meter från vägen genom samhället, väl synligt kan man tycka och därmed skulle man kunna tro att skämtare varit framme. Men ingen upptäckte den utom närmaste grannen och först sedan Motala Tidning skrivit om mysteriet drygt två veckor senare, samlades nyfikna kring cirkeln.

Till formen liknade den ett kugghjul, med utlöpare/gångar till ytterligare två cirklar plus en minicirkel på sidan om.

Kugghjulets ytterdiameter var 36 meter och innerdiameter 32 meter. Det fanns 44 kuggar i hjulet. Var och en av dessa var 110 cm breda, höga och långa det var också exakt 110 cm mellan kuggarna.

Gången till den första, mindre cirkeln var 8 meter lång och gången till nästa cirkel var 13 meter lång. Båda gångarna var 110 cm breda.

De mindre cirkelarna var 6,5 meter i diameter och den allra minsta två.

Vetet låg överallt motsols, "utkammat" och hårt nedpressat, dock utan att vara knäckt, varken upptill eller nedtill.

Elstolpen i mitten togs som intäkt för att sädesfältcirkeln var fejkad. Agneta Olsson trodde först att man fäst ett rep runt stolpen och sedan trampat runt i en cirkel.

Men den murkna gamla stolpen visade inga tecken på att ha blivit utsatt för ett slirande rep. Det räckte med att skrapa på dess sköra träyta med en tumnagel, för att det skulle bli tydliga märken i den och ett rep skulle ha varit ännu tydligare.

Dessutom var vetet "cirklat" ända intill stolpen, på ett sätt som verkar omöjligt att åstadkomma om man fejkar det. Den som tror sig klara det, får allt visa mig hur man gör!

SLUTSATS

Efter vår första fältundersökning av en sädesfältcirkel anser vi, att kugghjulet i Österstad utanför Motala var äkta.

Den eller de som påstår att kugghjulet är fejkat, måste bevisa det genom att göra ett exakt likadant, mitt i natten! I år går det förstås inte, men vi ställer gärna upp nästa år.

Helikoptrarna styrker kugghjulets äkthet. Dessa oidentifierade farkoster har även observerats i andra länder, kring

just sädesfältcirklar (se t ex sidorna 28-30) och tycks över huvud taget dyka upp i UFO-relaterade områden.

FOTNOT:

Clas Svahn i New Age-sekten UFO-Sverige uppmanade förra året förbluffade TV-tittare, att gå ut på åkrarna och fejka sädesfältcirklar, på ett sätt som han själv sade sig ha kommit på.

Problemet var att i Svahns cirklar

knäcktes stråna, något som dock inte tycks ha bekymrat UFO-Sverige, en debunkingorganisation som samarbetar med FOA och militären för att tysta ner både sädesfältcirklar och UFO-observationer.

När Arkiv X ringde Claes Svahn för en kommentar, blev denne så ursinnig att han slängde på luren!

Pssst, polisen, har ni kollat om Clas Svahn varit i Österstad?

Kvinnor: STARTA EN LOKALGRUPP ANSLUTEN TILL UFO-EUROPA!

Under 1997 kommer UFO-Europa att starta en rad lokalgrupper, från norr till söder och vi vill gärna starta en grupp som enbart består av kvinnor. Kvinnogruppen skulle få i uppdrag att koncentrera sig på den andliga ufologin, på kvinnliga ombordtagningsfall och händelser där kvinnor är vittnen. Vi tror att kvinnor har lättare för att intervjua andra kvinnor, ge stöd och hjälp. Du som är kvinna och intresserad av ovan nämnda, kan ta kontakt med Jan-Ove Sundberg, på telefon 0141.524 60, faxa eller skicka ett E-mail (se red. rutan), eller skriva till mig på Arkiv X-adressen.

Dr. Susan Blackmore, psykolog vid Bristoluniversitetet i England, studerar sedan ett år tillbaka ombordtagningarna i Storbritannien och har dragit slutsatser om dem som inte fallit i god jord hos vare sig de inblandade själva eller ufologerna. Men UFO-Europa anser att alla bidrag är välkomna och att vi inte kan sopa hypoteser och teorier under mattan bara för att de känns obekväma. Bara genom fördomsfri och framsynt forskning, kan vi en dag lösa den globala och fascinerande UFO-gåtan

RYSKA VETENSKAPSMÄN LÖSER UFO-GÅTAN?

Översättning: Pia Malmström. Foto: Dr. Pyotr I. Kutnyuk.

Iscirkel där UFO observerades sväva över den frusna floden Mzha nära Kharkoz i Ukraina, den 7 januari 1990. Även här har ryska forskare hittat spår som kan leda till UFO-gåtans lösning.

Är ryska vetenskapsmän på väg att lösa UFO-gåtan? Ja, Dr. Rem Verlamov, som studerat fenomenet i 30 år, är grundare av den ryska ufologin och professor vid Moskvaskapliga institut, har specialiserat sig på UFO-landningar och nyligen avslöjat en rad häpnansväckande detaljer, som talar för att lösningen på UFO-gåtan kan finnas runt hörnet.

"Institutets syfte är inte att kontakta några rymdintelligenser, utan att försöka förstå hur universum fungerar", säger Dr. Verlamov vid en intervju med amerikanska MUFON, en av världens mest seriösa UFO-organisationer.

De ryska forskarna har ställt sig tre frågor:

1. Existerar andra världar och dimensioner?

"Vi har haft 22 fysiska kontakter som tyder på att svaret är ja", säger Dr. Verlamov.

2. Råder våra fysiska lagar i dessa världar?

"Svaret är nej, och skillnaderna kan uppmätas".

3. Kan vi kontakta dessa intelligenser?

"Svaret är ja, men vi måste vara försiktiga!".

Han avslöjar att man gjort många häpnansväckande fynd genom att studera UFO-landningsplatser.

"Växtligheten i avtrycken är starkt förändrad", fortsätter han. "De innehöll 20-30% mera fosfor och kol, och de växer långsammare. När vi med spektrografi undersökte 40 element i jordprover från platsen, hade hälften koncentrationer som var 20-60 gånger högre än prover som tagits utanför avtrycket. Bly hade 14 gånger så hög koncentration, titanium 8,5, kobolt, barium och zink, tre till fyra gånger".

De gjorde också ett experiment som visar att tiden påverkas inne i ett landningsavtryck.

"Vi använde både mekaniska och digitala klockor, vilka hade synkroniserats, och placerade dem sedan både i avtrycket och utanför detsamma", berättar han.

Efter två timmar började klockorna gå snabbare, och klockorna i och utanför avtrycket var inte längre synkroniserade.

Enligt Dr. Verlamov finns de mätbara effekterna i ett landningsavtryck kvar i flera år efteråt, och ufologer i både öst och väst kan därför återuppta studier som kanske avbrutits eller aldrig kommit till stånd.

Fynden har lett till att även andra forskare börjat intressera sig för UFO-landningsplatserna.

Dr. Yuri Simakov, en biolog som arbetar för ryssarnas motsvarighet till Socialstyrelsen, har studerat encelliga organismer i jordprover från landningsavtryck.

Vad han funnit är att det inte finns några sådana. Av okänd anledning, försvinner encelliga organismer från den plats där UFO:s landar. Men bara ca 5 cm från avtrycket, kryllar jorden av mikroskopiskt liv!

Genom att noggrannt studera jordprover från UFO-landningsplatserna, hävdar Dr. Simakov att han kunnat avgöra formen på den farkost som landat.

Hans uppmätningar har visat att många landade UFO:n haft oval undersida, medan andra varit spiralformade.

Efter en UFO-landning i Kazakhstan 1992, återfanns små färgade kulor i avtrycket och dessa har efter ingående undersökningar visat sig vara så sensationella, att de ryska forskarna refererar till dem som "kosmisk sperma"!

Analysen av de små kulorna visar, att de innehåller det mänskliga livets alla byggstenar. Vid ett experiment där några kulor lades i vatten, öppnades de på samma sätt som när blommor slår ut.

De ryska forskarna har välvilligt nog delat med sig av de mystiska små kulorna till amerikanska forskare, och innan ytterligare analyser och utvärderingar har gjorts, kan man bara spekulera i avsikten med dem.

"Antingen är de resultatet av en hittills okänd mutation, eller också handlar det om behållare som för med sig liv från en planet till en annan och då står vi inför ett fantastiskt genombrutt i UFO-forskningen", slutar Dr. Yuri Simakov.

Nya Zeeländaren Bruce Cathie: "EN GLOBAL ELIT STYR UFO-FENOMENET OCH BLUFFAR OM ATOMBOMBEN!"

Reportage & foto: Jan-Ove Sundberg. UFO-bilder: NZ-UFORA

Först försökte de köpa hans tystnad. Sedan hotade de honom till livet. När det inte heller hjälpte, utsattes han för en rad attentat. Men Bruce Cathie från Auckland på Nya Zeeland överlevde, avslöjade konspiratorerna och påstår idag att han löst UFO-gåtan, avslöjat atombombshotet som en politisk bluff och säger att vår framtida värld står inför den mest revolutionerande upptäckten i mänsklighetens historia.

Jag träffade Bruce Cathie våren 1992, under min jorden runt-resa och fick en exklusiv intervju med honom, som för första gången publiceras här.

Bruce Cathie var fram till 1965, en i UFO-sammanhang helt okänd flygkapten, då han gjorde en observation som fascinerade ufologer från hela världen och som samtidigt satte strålkastarljuset på fenomenet USO: Unidentified Submarine Objects, eller "Oidentifierade undervattensföremål", den svenska marinens största gåta.

Det var den 12 januari 1965, och den dåvarande flygkaptenen Bruce Cathie

vid "National Airways" på Nya Zeeland, utförde en träningsflygning utan passagerare med sin DC-3:a och flög från Whenuapai, Aucklands flygplats, och till Kaitaia, strax norr om staden.

Besättningen bestod av en andrepilot och en telegrafist.

DC-3:an lyfte från Whenuapai klockan 11.00 och nådde fram till Kaitaia klockan 12.10. Kapten Cathie beslöt efter vändningen att flyga visuellt och på låg höjd följa kusten. När han närmade sig Kaipara Harbour, strax norr om Helensville, tog han ner planet till 150 meter, för att bättre kunna observera något vid stranden.

Tidvattnet hade gått ut ur hamnen och det var relativt grunt där de tre männen i DC-3:an nu blev vittne till något högst märkligt.

Först trodde de att de hade upptäckt en strandad, gråvit val. Men när kapten Cathie girat över åt babord och kom in rakt över tingesten, såg de att de missat sig och att föremålet var en metallisk farkost.

I flygloggen noterades följande:

1. Föremålet var perfekt strömlinjeformat och symmetriskt.

2. Det saknade överbyggnad.

3. Föremålet föreföll att vara metalliskt och det fanns antydning till en lucka på dess översida, halvvägs ut på kroppen från fören räknat.

4. Det låg på botten i det grunda vattnet.

5. Det liknade inte någon konventionell ubåt.

6. Föremålets längd beräknades till 30 meter, med en diameter av 4,5 meter på det bredaste stället.

7. Föremålet låg på knappt tio meters djup och syntes mycket tydligt från den lågsniffande DC-3:an.

National Airways rapporterade händelsen till flottans underrättelsetjänst, som avskrev den som en ubåt eller metallisk farkost av okänd härkomst. När Bruce Cathie stod på sig misskrediterades han av underrättelsetjänsten, och avskedades av National Airways.

Efter att tidigare aldrig ha varit intresserad av UFO-fenomenet, eller ens trott att det existerade, började Bruce Cathie nu att bedriva egna efterforskningar, då han ville veta vad underrättelsetjänsten försökte dölja.

HEMLIGT NÄTVERK

Han fann att hemligt, globalt nätverk med antenner och över- och underjordiska stationer, bemannade med personal från en "regnbågselit", som skapat UFO-fenomenet för sina egna konspiratoriska syften.

Han fann också, mer eller mindre av en ren slump, att det dåtida kalla kriget mellan stormakterna var ett spel för galleriet och att kärnvapenhotet var en politisk bluff.

En atombomb kan inte avfyras var som helst, enligt Bruce Cathie, något han med komplicerade, matematiska uträkningar har visat i tre böcker, som så småningom följde, av vilka den första, "Harmonic 33", 1968, är den bästa om än inte den lättaste att förstå.

Arkiv X: I dina böcker säger du att UFO:s är högteknologiska farkoster och antyder att de är tillverkade på jorden, är det verkligen möjligt?

Bruce Cathie: "Vissa är det, särskilt på senare år, och vissa är beslagtagna. De senare flygs av människor som testar dem".

Arkiv X: Hur kan de hålla något sådant hemligt?

Bruce Cathie: "Dom håller det inte hemligt. UFO:n flyger ju omkring så att alla kan se dem".

Arkiv X: Men dom allra flesta tror ju, att dom kommer från rymden?

Bruce Cathie: "Just det och för att folk ska fortsätta att tro det, förlöjligas dom för det. På så sätt tror alla att det är mörkläggning".

Arkiv X: Varför gör man så?

Bruce Cathie: "För pengar och kunskap. Allt vi vet idag är föråldrat. All teknologi vi har, all kunskap vi tror vi besitter".

Arkiv X: Varför går man inte ut med det man vet?

Bruce Cathie: "Det har med världsekonomin att göra. Vi skulle inte längre behöva några flygplan, ingen olja, inga bilar, inga vägar, inga bensinstationer. det är mycket vi inte skulle behöva mera".

Arkiv X: Skulle man inte tjäna på det?

Bruce Cathie: "Jovisst. Men de vill inte att regeringarna lägger beslag på pengarna. Det här handlar om människor som inte styrs av någon regering".

Arkiv X: En privat grupp?

Bruce Cathie: "Ja, en världsomspännande grupp. Den består av utvalda vetenskapsmän och representanter för

världens mäktigaste oljebolag".

Arkiv X: Vet du vilka dom är?

Bruce Cathie: "Jag har haft kontakter med representanter för dom, men jag har aldrig fått träffa de som bestämmer".

Arkiv X: Har dom något namn?

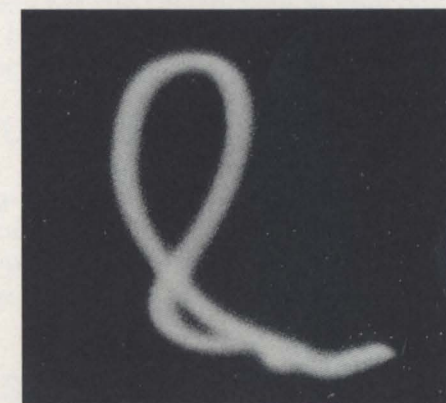
Bruce Cathie: "Nej".

Arkiv X: Hur länge har den här konspiratoriska världsorganisationen funnits?

Bruce Cathie: "Sedan 1100-talet. I modern tid sedan 1870".

Arkiv X: Det var alltså den här organisationen som försökte muta dig, vad erbjöd dom?

Bruce Cathie: "Om jag arbetade för dom skulle jag få ett fullt utrustat laboratorium och obegränsade ekonomiska resurser. Ett annat erbjudande var att hela familjen skulle få följa med dem till en plats, som vi aldrig skulle vilja lämna

Märkligt UFO över Nya Zeeland, fotograferat på tid.

och där vi skulle ha allting vi någonsin kunde önska oss".

Arkiv X: Vad slags arbete ville dom att du skulle utföra?

Bruce Cathie: "Det vet jag inte. Dom ville inte säga det förrän jag svarat ja. Samma var det med vart vi skulle föras. Men jag undertecknar ingenting in blanco".

Arkiv X: När erbjöds du det här?

Bruce Cathie: "1985. De vet nu att de inte kan köpa mig, men om det inte hade varit för att jag ingenting fick berättat om arbetet, hade jag börjat i morgon. Men om jag pratade om arbetet för dem, skulle de döda mig, sa dom. Så jag håller mig borta från dom".

Arkiv X: Försökte dom inte döda dig ändå?

Bruce Cathie: "Jo, det är riktigt. Jag utsattes för tre attentat i Auckland, men jag vill inte gå in på några detaljer".

Arkiv X: Har dom gett upp nu?

Bruce Cathie: "Ja, nu vet jag för

mycket och dessutom har jag spritt ut vad jag vet, så nu måste dom likvidera många människor om dom ska tysta ner det".

Arkiv X: Ursprungligen kan de flygande tefaten inte ha kommit från dom, eller hur?

Bruce Cathie: "Jovisst! Kände du till jordens sanna historia skulle du inse, att tefaten har funnits här hela tiden och att det är människor, med ett förflutet på andra planeter, som flyger dem".

Arkiv X: Finns dom ökända MIB (Männen i Svart; ett slags varelser som är lika gäckande som utomjordingarna) i den hemliga gruppen?

Bruce Cathie: "Jovisst. Det är deras soldater".

Arkiv X: Den amerikanske författaren och journalisten John Keel, säger sig ha mött MIB som försvann i tomma intet, hur kan man förklara sådant?

Bruce Cathie: "Kände du bara till den hemliga teknik dom besitter, skulle du inte tycka att det var så märkligt. Det är fullt möjligt för dem att försvinna i tomma intet.

På en av mina flygningar dök det upp tre passagerare i mörka kostymer. De kom till mitt hotellrum när jag skulle flyga nästa dag. Jag hade visat fotografier av antenner jag hade upptäckt, för en vetenskapsman och bar dessa med mig, då jag var rädd för att någon kunde stjäla dem från min bostad. En av dem krävde att få fotografierna. Jag vägrade. Han återvände till de andra två och jag gick ner i receptionen och bad hotellpersonalen att lägga bilderna i hotellets kassaskåp. Morgonen därpå tog jag dem med mig på flygningen".

Arkiv X: Varför skulle MIB vilja ha bilder på sändarmaster?

Bruce Cathie: "Jag upptäckte hemliga sändarstationer runt hela landet, som har ett intimt samarbete med den hemliga gruppen".

Arkiv X: Militära sändare?

Bruce Cathie: "Nej, civila. De kunde befinna sig vart som helst. Både i stan och på landet. På Nya Zeeland liksom i andra delar av världen. Överallt".

Arkiv X: Vilka bemannar dem?

Bruce Cathie: "Vanliga människor. Dom får veta att dom ska skicka vissa signaler vid vissa tider och det är allt dom vet".

Arkiv X: Hur kan dom gå med på det?

Bruce Cathie: "Folk gör det. Jag gick själv till myndigheterna och frågade om

alla antenner jag hittade, men fick till svar att dom inte kunde göra något åt saken".

Arkiv X: Är dom beskyddade, menar du?

Bruce Cathie: "Just det".

Arkiv X: Hur ser dom här antennerna ut?

Bruce Cathie: "Dom är ganska enkla, spiralformade. Dom finns i ett särskilt, geografiskt mönster. Dom står med exakt lika stort inbördes avstånd. Det var så jag hittade dom.

När jag ville kolla upp dem sa lokala myndigheter att dom inte kunde granskas, dom var beskyddade av högre myndigheter".

Arkiv X: Vad är den här hemliga gruppen ute efter, egentligen?

Bruce Cathie: "Makt! Pengar är inte makt, kunskap är makt.

De som har kunskapen har makten och de som har makten styr världen. Den yttersta kunskap som dessa människor har är kännedom om antigravitationen. Med dess hjälp skulle allt annat kunna bli överflödigt över en natt.. Jag känner till allt de vet, eller i varje fall det mesta, och har kopierat och överlämnat det till regeringen här på Nya Zeeland".

Arkiv X: Varför det?

Bruce Cathie: "För att spräcka planerna för dom som vill hemlighålla det för folket".

Arkiv X: Så du samarbetar med regeringen istället?

Bruce Cathie: "Ja, det har jag alltid gjort".

Arkiv X: Hur har regeringen reagerat hittills?

Bruce Cathie: "De uppskattar vad de har fått veta".

Arkiv X: Allt det här låter väldigt fantastiskt, vad har du för bevis för det du påstår?

Bruce Cathie: "I varje bok jag har skrivit, och det har blivit fyra stycken hittills, säger jag: Tro mig inte på mitt ord, kolla upp det!".

Arkiv X: I din första bok påstår du att en atombomb inte kan sprängas vart som helst, men dina bevis för det är matematik på en så hög nivå, att vanligt folk inte förstår det. Kan du inte förenkla det du påstår?

Bruce Cathie: "Läser man det steg för steg förstår man vad jag menar. Använder man en dator till uträkningar blir det lite lättare och det har många redan gjort. De flesta människor tror att

något som detta måste vara väldigt komplicerat, och tänker i fel banor, men när man väl förstått hur jag menar är det barnsligt enkelt".

Arkiv X: Är det orsaken till att man har så mycket atombomber, att dom inte går att spränga vart som helst?

Bruce Cathie: "Ja! Allt är en enda stor bluff. Det skulle aldrig gå att föra ett kärnvapenkrig. Hela världen har blivit förd bakom ljuset. Alla tester de gör har med rymdforskningen att göra. Det är det det handlar om!".

Arkiv X: Varför får allmänheten inte veta det här?

Bruce Cathie: "Då kommer det andra ut också. Man kan inte släppa lite grann, för då kommer allt ut, därför måste man hålla tyst om alltihopa".

Arkiv X: På vilket sätt har kärnvapenproven med rymdforskningen att göra?

Samma UFO sedan det antagit en "tefatsform", komplett med kupol.

Bruce Cathie: "Om vi ska kolonisera rymden kommer det inte att ske med atomdrivna raketer, det är inte det man är ute efter. Istället experimenterar de med själva tiden och en atombomb kan förändra rums-tiden. För att förstöra en atombomb måste man använda både rymd och tid, men det här har inte kommit till de flestas kännedom än".

Arkiv X: Vart leder allt det här?

Bruce Cathie: "Till Einsteins hemliga, opublicerade teori".

Arkiv X: Varför är det så farligt att offentliggöra den?

Bruce Cathie: "Den kommer att offentliggöras, men det kan förstås ta 200 år till".

Arkiv X: Varför det?

Bruce Cathie: "Som jag sa förut, så blir allting värdelöst om dom släpper det och det skulle lamslå världsekonomin. Men om dom ville, skulle vi kunna gå över till den här högteknologiska världen på tio år. Samma sak är det med atom-

bomben. Den är ett politiskt vapen, ingenting annat".

Arkiv X: När den här fantastiska teknologin en dag släpps fri, kommer alla att få det bra då?

Bruce Cathie: "Jag är optimistisk. Jag ser en fantastisk framtid för människan".

Arkiv X: Men är det inte en utopi att alla skulle kunna vara lika nöjda?

Bruce Cathie: "Nej, för då skulle vi kolonisera rymden och en kolonisering av rymden skulle betyda en ny era för mänskligheten".

Arkiv X: För att alla ska bli lyckliga måste vi flytta ut i rymden, menar du?

Bruce Cathie: "Ja, en dag. Den hemliga gruppen vill göra det i sin takt och de vill inte att vi ska känna till när det ska ske. Dom har förmodligen skickat människor till Mars alla redan".

Arkiv X: Fungerar en atombomb i Sverige?

Bruce Cathie: "Ja, någonstans i landet gör den det".

Arkiv X: Så inget land är undantaget?

Bruce Cathie: "Jo, vissa är det.. men gör man bomben tillräckligt stor, kan man säkert radera ut flera länder samtidigt".

Arkiv X: Vad är det egentligen som krävs för att en atombomb ska fungera, enligt din teori?

Bruce Cathie: "Det är ingen teori, det är utprövade fakta! Vem som helst kan kolla upp mig och ser då att jag har rätt. En atombomb är en apparat som är baserad på geometrin i rums-tiden. För att framgångsrikt kunna detonera den, måste bomben vara geometriskt konstruerad, och placerad på, under eller över en geometrisk position i relation till jordens yta. Den måste dessutom aktiveras en särskild tid, i relation till solsystemets geometri. När jag kom på allt det här, fann jag att det också var möjligt att i förväg räkna ut när de olika kärnvapenproven skulle göras och var det var möjligt att spränga dem".

En utförlig beskrivning av det hemliga nätet, som enligt Bruce Cathie ledde honom till både atombombs-bluffen och UFO:nas egen flygkorridor, kan fås både av Bruce Cathie själv, och på Internet under adress:

<http://www.livelinks.com/sumeria/tech/cathie.html>

Bruce Cathies "snail mail" är: 158 Shore Road, Oratae, Auckland 7, New Zealand.

SEX GODA SKÄL ATT PRENUMERERA PÅ UFO-TIDSKRIFTEN ARKIV X 1997

BILDREPORTAGE FRÅN NORSKA HESSDALEN

Sedan i början av 80-talet har man sett UFO:s i Hessdalen och under de 17 år som snart gått har hundratals vittnen tagit tusentals bilder av ljusfenomenen. Forskare från hela världen har studerat den hittills olösta gåtan.

OMBORDTAGNINGSFALL I AFRIKA

Det globala ombordtagningsfenomenet finns även i Afrika, en kontinent som man sällan läser om i UFO-sammanhang. Arkiv X kommer att rapportera regelbundet från Afrika, både om ombordtagningar och observationer.

ANDLIG UFOLOGI

Arkiv X kommer under 1997 att berätta om den ufologi som är tabu hos andra UFO-organisationer. Vad innebär egentligen "kanalisering"? Vilka kan få kontakt med andliga ledare, ljusgestalter och hjälpare? Är dessa verkliga utomjordiska? Den andliga ufologin blir allt viktigare för människor som tror på utomjordiska besökare.

UFO-GÅTAN FYLLER 50 ÅR

I juni 1947 myntades uttrycket "flying saucers"; flygande tefat och sedan dess har det gått ett halvt sekel. Arkiv X ska berätta hur UFO-forskningen började och vart man står idag. Vi ska berätta vad man vet eller påstår sig veta om UFO-farkosterna, utomjordingarna och möjligheten till en "Närkontakt av Den Globala Graden", som många väntar sig ska hända när som helst. En kavalkad av händelser och människor kommer att passera revy 1997.

ARKIV X SKA AVSLÖJA MÖRKRETS MAKTER

Vi kommer att fortsätta vår orädda, närgångna granskning av mörkrets makter; svenska SÄPO, MUST och KSI. Amerikanska CIA, FBI och NSA. Vi kommer att avslöja nedtystade och hemligstämplade UFO-fall, mörkläggningar och sådant som de militära myndigheterna försöker dölja. Det pågår konspirationer i detta ögonblick som den stora allmänheten inte har en aning om. "Diktaturregeringen Persson" är ett exempel, EU ett annat.

USO: UTO MJORDISK UNDERVATTENSVERKSAMHET

Under 1996 pågick flera hemligstämplade jakter på "främmande undervattensverksamhet" längs den svenska och norska kusten. Arkiv X tänker visa att man jagade USO: "Unidentified Submarine Objects", ett slags havsgående UFO-farkoster. Marinens underrättelsetjänst är livrädd för att det ska komma till svenska folkets kännedom, att dessa gåtfulla farkoster även finns i vattnet. Ändå har de dokumenteras där sedan tidernas begynnelse!

PRENUMERATION

Sätt in 175 kronor på postgirokonto 451 24 41-9 och ange "UFO-Europa" som betalningsmottagare, så får du fyra nummer av Arkiv X under 1997. Som prenumerant får du också delta i tävlingar med fina priser, varje kvartal.

INTERNET

Arkiv X finns på adressen <http://www.ufo-europa.se>

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR 1997 TILLÖNSKAS VÅRA TROGNA LÄSARE

NÄR UTOMJORDINGARNA KOM TILL BYN, forts. från sidan 31..

Om paret var kopplat till UFO-fenomenet kan de antingen ha varit "utomjordingar" som manifesterat sig som ett falskt minne, eller en gammal förteelse känd som MIB: The Men In Black - ett fenomen som i likhet med mycket annat tycks ha ändrat karaktär på 90-talet.

Utomjordingarna har ett säregat intresse för våra djur, i synnerhet kor och hästar och märkliga förflyttningar, ut ur hagar, in i hagar eller över till t ex grannens hage, är vanliga om än märkliga i dessa sammanhang.

UFO-HELIKOPTRAR?

Personligen tror jag att de mystiska helikoptrarna är kamouflerade UFO:s, ett slags UFO-helikoptrar om man så vill. Eller till och med ett "flygande screen memory"!

De som borde äga dem svär sig nämligen fria, och det på ett så övertygande sätt att man inte kan tro annat än att de talar sanning.

Vid Flygskolan i Linköping, eller Östgöta Arméflygbataljon, AF 2, som är det officiella namnet, blir flygledaren och löjtnanten Håkan

Lundqvist mycket förvånad när Arkiv X berättar att vittnena i byn nära nog terroriserats av helikoptrar.

"Det händer att vi flyger i det aktuella området, men vi flyger aldrig sent på kvällen eller mitt i natten och vi flyger på minst 150-200 meters höjd", berättar löjtnant Lundqvist. "Landar vi sent eller nattetid tar vi alltid kontakt med lokalbefolkningen innan, just för att de inte ska undra över vad som pågår".

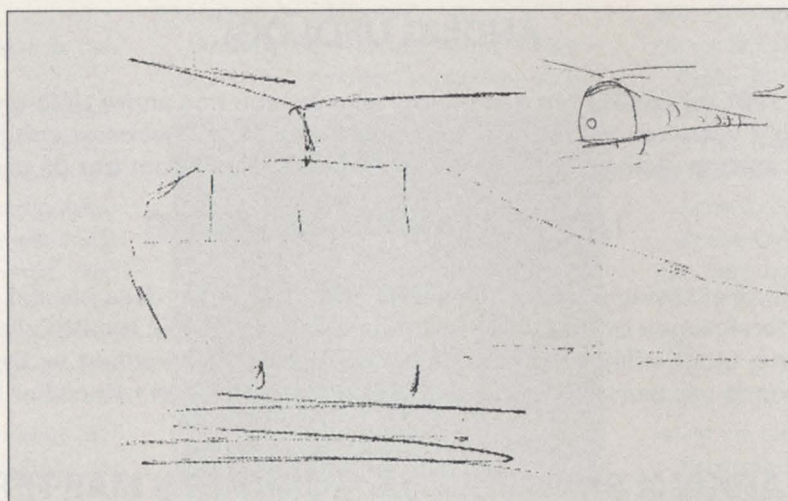
Han tillägger att AF-2 har tre olika helikoptertyper. En liten rund, en äggformad och helikopter 3, som ser ut som den helikopter som USA använde i Vietnamkriget och som är populär i Hollywoods krigsfilmer.

"Våra helikoptrar är kamouflagefärgade med gröna, svarta eller bruna fält aldrig gråa, och utrustade med beteckningar i form av bokstäver och siffror, enligt Luftfartsverket normer", slutar löjtnant Håkan Lundqvist.

Forsa Ströms Kraft AB i Åtvidaberg äger ett antal små, civila helikoptrar som ägnar sig åt linjenspektion av bl a kraftledningar.

"Men ingen av dem är röd-blå till färgen och ingen har flugit nära hus i det område du beskriver", säger Elis Karlsson på Forsa Ströms Kraft AB. "Den linjenspektion vi utför äger bara rum på hösten och på dagtid. Skulle en pilot flyga på det sätt du beskriver, skulle han mista sitt certifikat direkt".

Mystiska helikoptrar och ombordtagningar hör ihop. Det har inte varit känt tidigare, i synnerhet inte i Sverige, men dels har Arkiv X andra svenska fall, dels har detta dokumenteras av Karla

Barbro Larssons egna vittnesteckningar av de märkliga helikoptrarna, som ingen vill kännas vid, varken försvarsmakten eller civila entreprenörer.

Turner, en amerikansk ufolog som ägnat mycket tid åt OT-fallen.

NIO KVINNOR

I sin bok "Taken: Inside The Alien-Human Abduction Agenda", 1994, berättar hon om nio kvinnor som alla blivit ombordtagna. I fem av fallen har mystiska helikoptrar cirklat kring vittnens hus.

I september 1987 drabbades Beth från Puerto Rico av lågflygande helikoptrar. "De flög så lågt att fönsterrutorna skullrade och hela huset skakade", berättar hon. När en ensam helikopter återvände en vecka senare - var den helt ljudlös!

Den 23 november 1988, hörde Angie från delstaten Tennessee ljudet av helikoptrar och när hon tittade upp såg hon två svarta helikoptrar med US Air Force-beteckningar (vilket är mycket ovanligt).

När en av dem landade, klädde Angie

snabbt på sig och rusade fram mot den. Men helikoptern lyfte innan hon nådde fram.

I december 1992, efter UFO:n och en serie ombordtagningar, drabbade helikoptrarna även Jane från Texas.

"Den 2 skakade hela huset av en helikopter som kom helt fram till oss, hovrade alldeles i närheten och sedan fortsatte igen", berättar hon för Karla Turner.

Lisa från södra Alabama förde dagbok om helikoptrarna och 1993 skrev hon:

"Den 15 mars. Mellan 00.20-00.30 såg jag vackra blå ljus sväva in genom fönstret från ett UFO nära huset, samtidigt hörde jag en helikopter passera över".

"Den 29 maj. Klockan 15.30 såg jag och min son en mörk helikopter flyga över huset".

"Den 22 september. Flera helikoptrar passerade över huset klockan 11.00".

Det kan förstås inte helt uteslutas, att den amerikanska militären (och därmed också den svenska) i hemlighet intresserar sig för ombordtagningsfallen, men det verkar mindre sannolikt.

Även amerikanska OT-fall har konfronterats med oidentifierade flygplan, i synnerhet AWACS-liknande. Karla Turner nämner ett i sin bok, men det finns också andra fall.

het AWACS-liknande. Karla Turner nämner ett i sin bok, men det finns också andra fall.

STRIDSLEDNINGSCENTRALER

Amerikanska AWACS (Airborne Warning and Control System) är en flygande stridsledningssentral, som ska varna för krigsförberedelser i lönnedom och trupp-sammandragningar, och slå larm om dessa till hemlandets försvar.

De flesta AWACS ser ut som Boeings passagerarplan, men det finns också andra typer.

Hösten 1985, då läget i Baltikum bedömdes som politiskt instabilt, skickade USA ett AWACS för att patrullera över Östersjön. Det är idag indraget.

I början på 90-talet skickade amerikanska emellertid spionplanet SR-71 Blackbird till Östersjön. Det lär flyga här än och fotograferar hemliga militära anläggningar.

Svenska flygvapnet har inte en chans mot Blackbird, som ligger på en höjd av 23 000 till 25 000 meters höjd och håller en fart av 3 200 km i timmen.

Trots att Blackbird aldrig kränker vårt luftrum, åtminstone inte officiellt, kan dess avancerade foto- och avlyssningsutrustning kika in över den svenska gränsen. Exakt hur långt besättningen kan se är en väl bevarad hemlighet, men enligt den välinformade tidskriften "Jane's All the Worlds Aircrafts" klarar

E-3A Sentry, ett amerikanskt AWACS-plan med den karaktäristiska "diskusen" på bakkroppen, lyfter från en bas i USA, för att spana och avlyssna andra länders militära rörelser.

SR-71 att under en timmes flygning fotografera en yta på ca 45 x 45 mil.

SAAB:s SF-340 är ett helsvenskt AWACS, för 73 miljoner kronor. Det förbättrar flygvapnets radarspaning på låg höjd och ska också kunna övervaka större havsytor. I motsats till sin amerikanska motsvarighet, har SF-340 ingen radardiskus på översidan av flygkroppen, utan en balk som hänger på undersidan.

LÄTTA BYTEN

Det är svårt att förstå varför amerikanska AWACS skulle "gena" över södra Sverige om man ville avlyssna t ex Ryssland. Sverige är visserligen ganska avvärnat, men än finns det jaktflyg och de långsamma Boeingplanen är lätta byten för Viggen och JAS.

Frammande flygplan avvisas obönhörligt och för USA:s del finns det en rad andra flygvägar in mot Ryssland, t ex via

NATO-landet Norge.

Nej, även det AWACS-liknande planet förefaller vara ett kamouflerat UFO.

Rent logiskt är det naturligtvis mindre uppseendeväckande att komma maskerade till helikoptrar och flygplan än som UFO:s om man vill dölja vad man håller på med, och det vill uppenbarligen utomjordingarna.

UFO-Europa och Arkiv X fick kännedom om OT-fallet i den lilla byn den 31 mars. Sedan dess har det blivit flera

besök och kontakter per telefon. Den 19 maj försökte vi också med hjälp av hypnos, att ta reda på vad de vuxna eventuellt visste om ombordtagningarna.

Men hypnosen fungerade inte, vare sig på Barbro Larsson eller Gerhard Persson. Andra i byn har haft OT-upplevelser de kommer ihåg, men dessa vill inte ställa upp på vår dokumentation.

Förutom att det AWACS-liknande planet har slutat flyga över byn, har också Petras OT-minnen upphört och över huvud taget har allt nu återgått till det normala igen!

VIKTIGT BUDSKAP

Barbro Larsson är lika förbluffad som oss, och säger:

"Petras sista kontakt var den 16 april, då det kom en ny typ av varelse som skrämde upp henne rejält".

Petra själv beskriver den som av hennes längd, klädd i en blå overall, med

stort huvud och spetsiga öron.

"Jag bad att den skulle försvinna och det gjorde den också", säger den tioåriga flickan. "Men först fick jag ett telepatiskt meddelande från den, som sa att den skulle återvända, då den hade ett viktigt budskap till mig".

Den spetsörade varelsen har inte återvänt, åtminstone inte som Petra kan minnas.

I och med att händelserna till synes har upphört kommer vi inte längre än vi gjort,

och så slutar det med de flesta OT-fall.

När man tror att man kommit något på spåren, när man hoppas att man ska kunna få någon förklaring till det som händer, slår utomjordingarna (eller intelligensen bakom fenomenet) till och berövar en allt man har arbetat för.

Ni som upplever ombordtagningar och inte vill ha dessa, får efter det här reportaget ett osvikligt tips:

Berätta vad ni upplever för en UFO-forskare och låt honom eller henne börja att forska i det, så upphör det med all sannolikhet lika snabbt som det började!

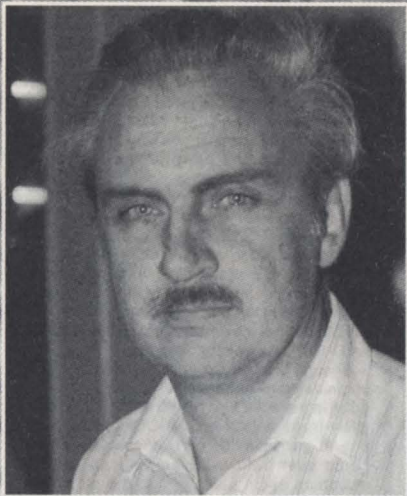
FOTNOT: Familjerna i den lilla byn heter egentligen något annat.

I NÄSTA NUMMER:

Manligt OT-fall bortfördes under fisketur i en "flygande ubåt" och hamnade på ett fantastiskt moderskepp ute i rymden!

Genombrott i ombortagningsforskningen: FRÄMMANDE INPLANTAT VETENSKAPLIGT UNDERSÖKTA

Översättning: Peter Casrsson. Foto: CUFOS, mfl.

Richard Price från Troy, New York, blev ombordtagen 1955, vid 8 års ålder, och fick ett inplantat i sin penis.

I nästan ett halvt sekel levde Richard Price och andra ombortagningsfall med traumatiska skräckupplevelser från barndomen, som förändrade hela deras liv. Nu har en rad läkare och vetenskapsmän av världsklass bevisat, att s k inplantat är en realitet och en del av det gäckande UFO-fenomenet.

En kväll i september 1955 mötte Richard Price ett par märkliga varelser på en kyrkogård i Troy, i delstaten New York, USA.

De småväxta figurerna - som bar hjälmar och heltäckande uniformer i blått och rött - var bryska och tvingade den då 8-årige Price att följa med dem till ett UFO, som landat i skogen intill kyrkogården.

"Jag kläddes av naken och bands fast på ett bord mitt i ett rum i UFO:t", berättar Richard Price. "En maskin scannade mig från topp till tå. Sedan tog de fram inplantatet och satte det i änden på en lång nål, som satt fast i en slags kabel-låda. När de stack in nålen i mig kunde jag på en monitor framför mig se, hur det såg ut som de försökte koppla samman sladdar under huden på mig".

När inplantatet var på plats fick den åttaårige pojken hjälp med att ta på sig kläderna igen, och samtidigt sa den ena utomjordingen:

"Lämna det ifred, annars kommer du att dö!".

Price var för rädd för att berätta för sina föräldrar vad som hänt.

1964 anförtror han sig emellertid för en flickvän i gymnasiet, men på mindre än en vecka visste alla andra om det och mobbade honom som "rymdmannen".

Efter att ha råkat i slagsmål av just den orsaken skickades han till rektorn, som remitterade Price till skolpsykologen.

MENTALSJUKHUS

Då ingen på den tiden hört talas om ombortagningsfall och en rad tester

och mediciner varken visade något ovanligt eller gav något synbart resultat, slutade det med att Price hamnade på mentalsjukhus.

Han släpptes efter tre månader, men först sedan han "erkänt" för läkarna att händelsen aldrig hade inträffat.

Det gick mer än ett dussin år innan han vågade ta upp ämnet igen, för att försöka övertyga en tvivlande omvärld att det verkligen hänt.

Efter att ha talat med ufologer undersöktes Price den 21 juli 1981 av läkaren Neal Rzepkowski, som fann ett "oidentifierat främmande föremål" - i hans penis!

Då Price emellertid inte hade något obehag av det, tyckte läkaren inte att man skulle göra något åt saken.

Hösten 1981 eller 1982, förlorade Price tre timmar under en taxikörning. Hypnotisk regression avslöjade hur hans taxi lyftes upp från vägen och in i ett UFO!

På morgonen den 25 juni 1989, när Price som bäst klädde på sig, noterade han att inplantatet stack ut genom huden och en och en halv månad senare, den 10 augusti, kom det plötsligt ut helt och hållet. Samtidigt upplevde Richard Price, att han fick vad han beskriver som en "elektrisk stöt".

Först blev han fruktansvärt rädd, då han mindes vad utomjordingarna sagt om att det var farligt att vidröra inplantatet. Han trodde han skulle dö och började gråta.

När ingenting hände steriliserade han en tom filmburk och lade försiktigt ner inplantatet i denna.

Två veckor senare överlämnade Price en bit av inplantatet till David Pritchard, vetenskapsman vid världsberömda Massachusetts Institute of Technology (MIT).

Dr. Pritchard tycker att vetenskapsmän ska se seriöst på de s k ombortagningsfallen, men gick med på att analysera inplantatet av en enda orsak:

"Kan man bevisa att liv existerar någon annanstans i universum är det den största vetenskapliga upptäckten

någonsin".

BÄRNSTENSFÄRGAT

Objekt 889, som inplantatet idag kallas, är 1 x 4 mm stort. Innan det skars i två delar, kunde det delas in i tre komponenter:

Ett bärnstensfärgat innandöme, ett vitt skal och minst 6 mindre bihang.

Innandömet avslöjade ett kristalliserat material, genomskinligt och jämnbrunt till färgen. Det vita ytterhöljat liknade ett teflonmaterial.

Sedan höljat exponerats för luften i flera månader, blev det avsevärt hårdare, kanske på grund av uttorkning. Tio veckor senare bröt ett skalpellblad sönder det, snarare än att skära sig igenom.

Analys av det utfördes med ett elektronmikroskop och det visade sig bestå av 90% kol, 10% tantal (ett hårt, metalliskt grundämne med det kemiska tecknat Ta och atomnummer 73) och 3% syre, liksom spår av kväve.

Mikrofotografering i elektronmikroskopet visade att bihangen, tio till antalet, liknade trehövade klampor, som påminde om fästkrokar och kabel. Det stämde också med Richard Prices beskrivning av hur utomjordingarna fäste inplantatet med ett särskilt verktyg.

"Jag minns att de krokade fast den här saken under skinnet", säger Price och påpekar att han sagt detta långt innan inplantatet kom ut.

När inplantatet utsattes för vattenånga förändrades bihangen:

De blev mera genomskinliga och vita när de var fuktiga, och var svartare när de torkade. Ett av dem ändrade färg och blev knallrött!

Richard Price är det första fall som fört ombordtagningsforskningen ett stort steg framåt. Dr. David Pritchard och hittills anonyma kollegor, talar till och med om ett genombrott.

Nya OT-fall har tillkommit hela tiden och efter MIT:s framgångar har även andra vetenskapsmän börjat intressera sig för inplantatfenomenet.

UTEBLIVEN GRAVIDITET

En annan undersökt är Colette M. Dowell, naturterapeut och ombordtagningsfall, som 15 år gammal upplevde en utebliven graviditet.

21 år gammal hade hon börjat laktera (avsöndra mjölk, som ett barn kunde dia). Efter smärtsamma blödningar och menstruationsbesvär, konsulterade Colette

1986 en läkare och en tomografi avslöjade en liten tumör på vänstra halvan av hypofysen.

Tre år senare, och samtidigt väldigt orolig över sina OT-upplevelser, sökte Colette hjälp hos fem olika psykiatriker. Alla förklarade att hon var frisk, i så motto att de inte kunde finna några bevis för demens, patologiska eller fysiologiska förhållanden.

1989 och med hjälp och assistans av Pat Marcattilo och David Jacobs, forskare med ufologi som intresse, gick Colette med på att låta sig magnetröntgas.

Läkarna konstaterade snabbt en 3 mm cirkel, men den var helt olik den 3 mm knöl som hittats med tomografi 1986. Det nya fyndet tydde på att det fanns en knöl på varje halva av hypofysen.

Chefsläkaren, vars namn inte offentliggjorts då han är rädd att mista jobbet, uttalade att vad det än hittat, så inte var det en tumör!

"Under årens lopp har min magnetröntgen studerats av ett stort antal läkare, som inte känt till mitt inplantat", säger Colette. "Dessa har inkluderat fyra medicinare, tre psykiatriker och två ögonspecialister. Ingen av dem kunde diagnostisera knölarna och ingen hade någon kommentar".

Det mesta tyder på att "knölen" eller "tumören" på hypofysen i själva verket är ett inplantat!

Vid en MIT-konferens om ombordtagnningar som 1995 hölls i USA, presenterade hypnosterapeuten Yvonne Smith en avhandling i ämnet som visar att inplantat är vanligare än någon hittills trott.

"Under någon del av regressionen, ibland också vid fullt medvetande, kommer det fram vad som hänt vid undersökningar av huvudet", säger Yvonne Smith. "Det kan handla om minnen av långa nålar som stuckits genom huvudet, ibland upp i hjärnan. Hittills finns det inga ärr eller märken som fysiskt bevisar dessa påståenden och det är det som är så frustrerande".

INPLANTAT I FOTEN

Då man vet att ombordtagningsgången går i släkten, har Smith också studerat ett föremål som hittades inbäddat i ena foten på John Long, en medlem av hennes egen grupp; CERO.

Hans inplantat undersöktes i augusti 1995 i närvaro av en videofilmare, två fotografer, en journalist, en advokat och psykologen Barbara Dobrin.

En pensionerad kirurg, endast känd under namnet Dr. John, åtog sig operationen.

"Jag har avlägsnat främmande föremål från folks fötter i 30 år, alltifrån spikar till taggar och glasbitar, men jag har aldrig sett något liknande detta", intygade Dr. John efteråt.

Han beskrev sedan hur mänsklig vävnad försvarar sig, när ett främmande föremål tränger in genom skinnet.

"Den första överraskningen var att den mjuka vävnaden kring föremålet inte var inflammerad", fortsatte han.

Ytterligare studier förvånade honom ännu mera.

I hans egen beskrivning, och av substanser att döma som senare noterades i en patologisk rapport, framgår det att det fanns nervceller i vävnaden som omgav föremålet, något som Dr. John fann mycket märkligt.

"Nervcellerna hör inte dit, för rent anatomiskt har de ingen funktion i den mjuka vävnad som omger tån, vilken huvudsakligen är fet och fibrös vävnad. Där ska nervceller inte finnas".

Hans egen verifikation på att det verkliga fanns nervceller där de inte borde finnas, var patientens starka reaktion när han med en skalpell vidrörde inplantatet.

"Jag var tvungen att injicera ytterligare en dos bedövningsmedel innan smärtan minskade", berättade Dr. John. "Det enda som kan skapa en sådan reaktion är att man rycker i själva nervtrådarna".

Dr. John tror att det är fullt möjligt att föremålen tillverkats för att sända meddelanden direkt in i hjärnan.

NÄTVERK AV NERVER

"Om man vill komma i kontakt med hjärnan behöver man inte gå till själva hjärnan, nacken eller ryggraden, det räcker med att gå till vilket nätverk av nerver som helst, så har man en direkt väg till hjärnan", säger Dr. John.

När inplantatet avlägsnats, befanns det vara inkapslat i ett svart, skyddande membran som patologer konstaterade innehöll hemocyterin, ett pigment som hjälper till att syresätta blodet.

"Vad gör hemocyterin i ett membran som omger ett främmande föremål i kroppen? Svaret är att det inte ska finnas där alls", säger Dr. John. "Patologerna var lika frågande som mig. Det är en gåta".

Inplantatet bestod av en slags mörk metall.

"Det var även magnetiskt", fortsätter

Dr. John. "Det satt fast på skalpellen när det avlägsnades".

Ytterligare två inplantat har avlägsnats helt nyligen och även där har man gjort en rad nya, intressanta upptäckter.

Ansvarig för undersökningen är den amerikanske ombordtagningsforskaren Derrel Sims och kirurgen är den i USA kände och välrenommerade Dr. Roger K. Leir.

OT-fallen är anonyma. Det ena gällde en fot, det andra en hand.

Ett team kvalificerade sköterskor och annan medicinsk personal, assisterade vid operationerna, som videofilmades.

Patient nummer 1 hade aldrig tidigare genomgått något kirurgiskt ingrepp, ändå visade röntgenbilder ett metalliskt föremål på båda sidor om stortån.

Dr. Leir gjorde det första snittet på insidan av stortån, ändå tog det en hel timme innan han kom i kontakt med inplantatet.

GRÅ TINGEST

Till slut kunde man beskåda en grå liten tingest.

Den var omsorgsfullt fästad och fick skäras loss från den omgivande vävnaden, innan den kunde undersökas närmare.

Inplantatet föreföll att vara triangel- eller stjärnformat och mätte 5 x 5 mm.

Det var täckt av ett tättslutande membran och hur Dr. Leir än skrapade på det med sin skalpell, kunde han inte tränga igenom. Ytterligare ett inplantat avlägsnades från patienten. Som det första var även det här föremålet inkapslat i ett svart membran.

När nästa patient opererades, gick det ett sus av förvåning genom hela den medicinska staben, för inplantatet var nästan identiskt med det som tagits ut ur den första patientens stortå!

Inplantatet i handen var fyra mm långt och två mm i diameter.

Sedan membranet torkat kunde båda inplantaten avlägsnas. Under dem fanns en glänsande svart, metallisk kärna som var magnetisk.

Inplantaten kommer att genomgå ytterligare undersökningar, både vid vetenskapliga institutioner och universitet. Oberoende studier, som redan har utförts, har resulterat i ytterligare överraskningar:

- Membranet består till största delen av keratin, det yttersta lagret av huden och den substans som skapar kroppens

yttre struktur, som hår och naglar.

- När en gaussmätare (som mäter elektromagnetiska fält) placerades intill inplantatet, uppförde sig visaren på den "som om den blivit tokig".

- I vävnaden kring varje inplantat hittade man ett antal nervtrådar som inte hörde dit. Ingen kan förklara varför de befann sig där. En hypotes går ut på, att de var kopplade till nervsystemet som en form av övervakningsapparat.

Dr. Leir har beskrivit de preleminära fynden som "häpnansväckande" och väntar just nu svar från ytterligare tre, oberoende laboratorier som studerar inplantaten.

"När de definitiva resultaten offentliggörs kommer vi att få bevitna ett historiskt genombrott i ombordtagningsforskningen", slutar han.

Ufologen Victoria Alexander från Santa Fé, själv ett ombordtagningsfall, vill dra igång en rent kriminalteknisk undersökning, för att hitta bevis för OT-fenomenet.

"När allt kommer omkring har ju ET gjort sig skyldig till en brottslig verksamhet", säger hon.

Utomjordingarna anklagas för inbrott, kidnappning, överfall och våldtäkt!

"Då majoriteten av OT-fallen påstår att utomjordingarna är humanoida, inte robotar, bör det finnas biologiska och kemiska spår av deras närvaro", fortsätter hon. "Grunden för all kriminalteknisk undersökning är, att när två saker kommer i kontakt med varandra, sker ett utbyte av mikroskopiska partiklar och så bör det vara även här".

Det första ombordtagningsfallen borde göra är att lämna ett urinprov, anser hon.

"Ett laboratorietest av urinet kan se om kroppen utsatts för stress. Vaknar OT-fallet med blödande näsa ska man ta ett blodprov".

Allt som utomjordingarna kommit i kontakt med, som den bortfördes kläder, lakan i sängen, rumsmattan, etc kan innehålla värdefulla bevis: hårstrån, sekret, avtryck, hudpartiklar, etc.

Victoria Alexander arbetar som bäst på att ta fram en instruktionsbok för de föreslagna undersökningarna.

"Jag vill att människor som råkar ut för detta slutar att se sig själva som offer, och istället försöker att hitta ett svar på gåtan. Att bli delaktiga på det här sättet, kommer också att öka deras självförtroende och göra dem starkare gentemot det som händer dem", slutar hon.

Fallet Karl-Erik Pettersson: NÄRKONTAKT GAV INPLANTAT I FOTEN

Reportage & foto:Jan-Ove Sundberg.

Karl-Erik Pettersson i Örebro var ett svenskt inplantatfall, även om ingen förstod det då det hände. Idag är han tyvärr död, avliden av sviterna han fick efter sin närkontakt..

På natten den 17 juli 1978, vaknade Karl-Erik och upptäckte att det stod en liten figur vid fotändan av sängen. Hustrun Ulla sov djupt bredvid honom.

Varelsen var ca 120 cm lång, grågrön till färgen och genomskinlig. Dess händer liknade små klubbor, utan fingrar, och ändå drog varelsen av täcket.

"Innan jag hann reagera sträckte varelsen fram båda händerna och lade dem ovanpå fötterna", berättade Karl-Erik Pettersson för mig, vid en intervju några år före sin död. "Det gjorde fruktansvärt ont och det kändes som om kroppen genomströmmades av kraftig högspänning".

Strax därpå "svävade" varelsen ut genom den halvöppna balkongdörren och försvann.

Karl-Erik fick så ont där varelsen vidrört honom, att han tvingades sjukskriva sig. Efter 14 dagars hemska plågor remitterades han till regionssjukhuset, för en röntgenundersökning.

"Dom plåtade mina fötter om och om igen utan att det blev en enda bild och höll på tills dom tagit 29 röntgenbilder av den vänstra foten, och fem av den högra", fortsatte Karl-Erik.

Fyra år senare, genomgick han en ny röntgenundersökning och nu upptäckte läkarna något sensationellt i den vänstra foten.

Djupt inne i hälbenet, i jämnhöjd med själva ledkulan, fanns ett främmande föremål i form av en lysande kula, 4-5 mm i diameter.

"Läkarna säger att det är både komplicerat och riskfyllt att försöka ta bort den och kan inte garantera att jag inte får en stel fot, så jag lär få leva med den", sa Karl-Erik Pettersson några få år före sin bortgång.

Ingen trodde honom utom jag, och de resurser som UFO-rörelsen skulle ha kunnat sätta in, på ett av Sveriges mest lovande inplantatfall, sattes aldrig in på grund av fördomar, okunnighet och förakt för ett ämne som det är lättare att blunda för än att undersöka seriöst.

På spaning med UFO-LUFTRUMSBEVAKNING

Reportage & foto: Jan-Ove Sundberg

Från Kullen, ett ca 280 meter högt berg 5 km nordväst om Nyhammar i Dalarna, spanar Riksföreningen UFO-Luftrumsbevakning två-tre gånger om året, efter de gäckande UFO-farkosterna, som de anser är utomjordiska besökare. Arkiv X var med vid årets sista spaning..

Det var bara några grader varmt, mulet och dystert, och mörkt som i en kolsäck på Kullen. Vädret till trots hade ett 20-tal medlemmar ändå samlats till spaning, utrustade med stort tålamod och ganska avancerad, teknisk utrustning.

Men UFO:na lyste bokstavligen med sin frånvaro. Det var gemytligt och trevligt trots det och föreningen kombinerade spaningen med sitt årsmöte.

Efter tio år som ordförande avgick välkände Boris Jungkvist som föreningens ordförande. Istället kommer Christer Lindström, en Stockholmare som efter bara fem års medlemskap tar över föreningen, som kallar sig landets aktivaste UFO-organisation

Arkiv X: Två-tre spaningar om året låter inte särskilt aktivt?

Christer Lindström: Vi har inte råd med mera på riksplanet, men lokalt spanar vi mycket oftare. Vi har lokalföreningar i Småland, Uppland och Västerbotten

och så Bergslagsgruppen då, med Paul Hellberg i Nyhammar som vice ordförande.

Föreningen har under de senaste åren lyckats skaffa en bra utrustning för spaningen, som är vårt huvudsakliga syfte. Vi har förvärvat ett mobilt militärtält med plats för 20 personer, fullt utrustat med bl a kamin, kommunikationsradioutrustningar, teleskop och mörkerkikare inköpta från försvaret.

Arkiv X: Har du sett något UFO själv, efter alla spaningar?

Christer Lindström: Jag har sett saker vid två tillfällen, fast på väldigt långt håll. Vi befann oss på Bastberget, som ligger en halvmil från Kullen, på andra sidan dalen. Jag såg en ljus prick som hade ett väldigt märkligt rörelsemönster och i sin striktaste tolkning var detta, ett oidentifierat flygande föremål och ingenting mera.

Arkiv X: Benämningen "flygande tefat" vill ni inte alls kännas vid?

Christer Lindström: Flygande tefat har ett löjets skimmer över sig, så den benämningen vill vi undvika, även om vi tror mera på konkreta farkoster än på någon annan förklaring.

Arkiv X: Menar du att det är den utomjordiska hypotesen som ligger närmast till hands för er?

Christer Lindström: Vårt mål är att

identifiera UFO:na som intelligent styrda, utomjordiska farkoster. Det är mycket som talar för att ET-teorin är den riktiga, men jag vill samtidigt poängtera, att det ska mycket till innan vi går ut och säger, att det som observerats är ett UFO.

Vi börjar alltid med att fråga oss: Vad kan det inte vara? Och använder oss alltså av uteslutningsmetoden. Om det inte är någonting känt återstår till sist bara ett intelligent styrt föremål av okänd härkomst.

Arkiv X: Vad händer om ni får rätt, hur reagerar ni om utomjordiska varelser landar på Kullen och kommer gående emot er?

Christer Lindström: Så långt har vi inte tänkt än. Det kan låta lite oplanerat, men någon mottagningsplan har vi inte.

Det primära är att observera och dokumentera, inte att skaka hand med besökarna.

De flesta skulle förmodligen bli väldigt rädda om de en dag landade framför oss, och springa i panik.

Personligen tror jag inte att vi har något att vara rädda för. Jag tror att besökarna studerar oss som vi studerar vad vi anser är lågt stående intelligenser, t ex myror och andra småkryp, och egentligen inte har några planer på att kontakta oss, på det sätt du spekulerar i just nu.

Kometer eller UFO:s? OKÄNDA FÖREMÅL NÄRMAR SIG JORDEN

Översättning: Carl-Axel Jonzon. Foto: NASA.

Något är på gång. Världen över byggs underjordiska skyddsrum i hemlighet, och ryssarna har grävt ut en hel bergskedja i Ural. NASA vägrar kommentera sina egna, sensationella bilder och astronomerna förbryllas av stora, mystiska föremål som kommer allt närmare jorden.. det låter som ett synopsis till "Independence Day II", men Arkiv X har hämtat materialet från engelska QUEST International, en av Storbritanniens mest ansedda organisationer.

Sommaren 1995 upptäckte amatör-astronomerna Alan Hale och Thomas Bopp av en tillfällighet en ny komet, och som alla nya kometer uppkallades den efter dem.

Hale-Bopp hittades nästan 20 månader innan den skulle ha varit som närmast jorden och solen, och nästan 16 månader innan liknande kometer först upptäcktes.

Detta är i sig unikt.

Hale-Bopp är tusen gånger ljusstarkare än Halleys komet, ändå hade den en stor svans när den först upptäcktes.

Sedan dess har man sett stora bitar "brytas loss" från kometen, men det sker

på ett alltför stort avstånd för att det ska vara gravitations- eller värme-effekter från solen som åstadkommer detta.

Den har också en märklig bana.

Hale-Bopp kommer att vara den ljusstarkaste kometen någonsin våren 1997. Astronomerna förbryllas av hur kometen kunde vara synlig över huvudet taget, bortom Saturnus. Kometens bana är nästan exakt 90 grader av jordens bana, och dess högsta nivå är exakt 45 grader!

Astronomer som noga följt kometen sedan den upptäcktes tror att det är något väldigt märkligt på gång.

När NASA:s Jet Propulsion Laboratory (JPL) i Kalifornien släppte tydliga bilder av kometen i mitten av augusti i år, som tagits av ett 20-tumsteleskop, avslöjades märkliga detaljer. Bilderna drogs då snabbt in igen och ersattes med bilder tagna av ett 10-tumsteleskop, vilket gjorde dem mycket suddigare.

Trots att Hale-Bopp kommer att kunna ses i dagsljus på himlen nästa år, och trots att det kommer att bli århundradets astronomiska händelse har inte en enda bild av kometen, släppts sedan i oktober 1995, av det så omtalade Hubble-teleskopet.

Arkiv X kan också avslöja att NASA

just nu spårar ett oidentifierat flygande föremål som cirklar kring solen. UFO:t är 18 km i diameter och borde, på grund av sin ovala bana, vara en komet.

Föremålet är emellertid trögt, och uppför sig mera som en asteroid. När det passerade i närheten av solen borde det dessutom ha förångats, men så skedde inte.

Enligt JPL:s egen astronom, Eleanor Helin, är "föremålet missanpassat i universums välordnade värld".

Den engelske astronomen Andrew Pike har avslöjat att det går rykten bland hans kollegor, att Hubble-teleskopet den 26 mars 1996, fotograferade en "flygande stad" långt ute i rymden. De enda som informerats och hålls underrettade om utvecklingen lär vara USA:s president Bill Clinton, vicepresidenten Al Gore och påven Johannes Paulus II.

NASA vägrar släppa bilden för offentlig visning.

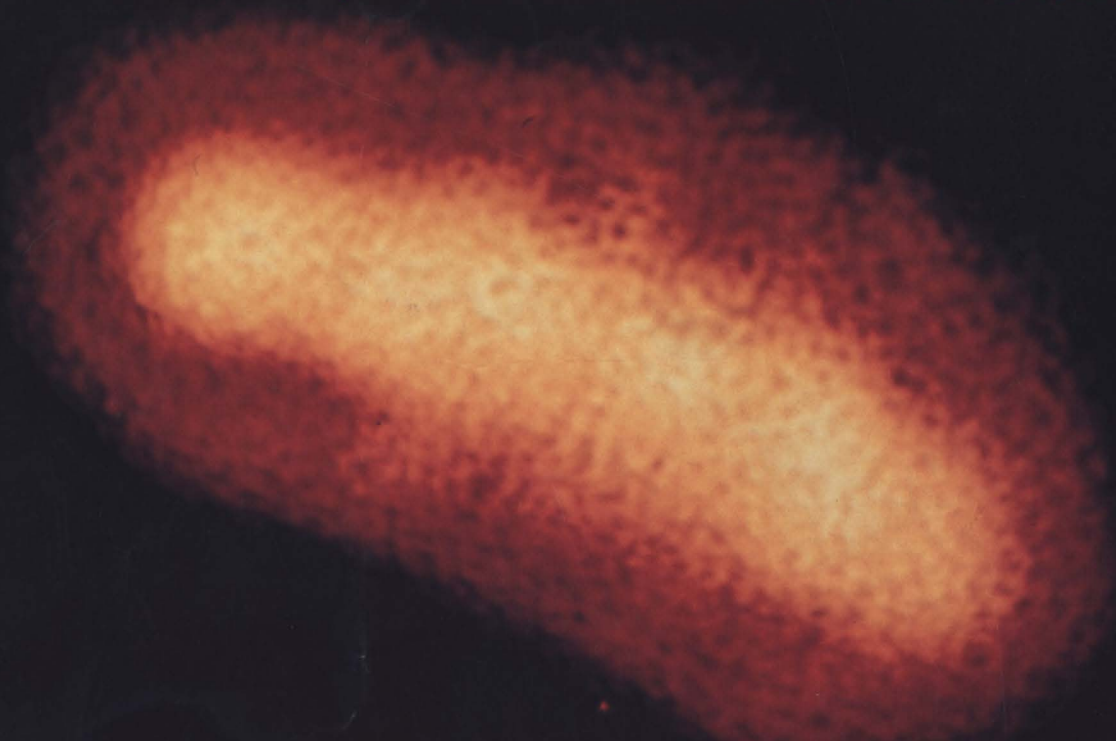
Vad är det som pågår? Vad är det man försöker dölja? Varför byggs stora underjordiska skyddsrum över hela världen? Varför har ryssarna grävt ut en hel bergskedja i Ural?

Är något på väg mot jorden och i så fall vad? Gräsrötterna får som vanligt ingenting veta.

Tävling för våra prenumeranter:
HITTA PÅ
EN SLOGAN TILL ARKIV X
Vinn en UFO-spaningsresa till Norge!

Övriga deltagare får en färgposter föreställande en närkontakt i Kentucky, USA.

UFO ÖVER HESSDALEN: VACKER, GÅTFULL OCH OÅTKOMLIG VISAR DEN UPP SIG FÖR FOTOGRAFEN.

REGLER:

Hitta på en säljande slogan för Arkiv X, på högst 10 ord.
Den får inte ha förekommit tidigare, varken i Sverige eller utomlands.
Du som tävlar måste vara betalande prenumerant på tidningen Arkiv X.
Föreningen UFO-Europa/Arkiv X förbehåller sig rätten
att använda inskickade slogans i sin marknadsföring.
Vinnaren kommer att utses av en jury, vars beslut inte kan överklagas.
Den består av Jan-Ove Sundberg, redaktör för Arkiv X, Carl-Axel Jonzon, styrelseordförande i UFO-Europa
och Björn Johansson, översättare och revisor i föreningen.

VINSTER:

Den vars slogan anses som bäst,
vinner en resa till en oförglömlig UFO-spaningshelg i norska Hessdalen,
där man sett 1 000-tals UFO:n sedan i början av 80-talet.
Arkiv X förbehåller sig rätten att göra ett reportage om vinnarens upplevelser, komplett med bilder.
Vinnaren meddelas personligen och får samtidigt närmare detaljer om när, var och hur resan ska företas.

ADRESS:

Skicka ditt sloganbidrag till Arkiv X, Jan-Ove Sundberg, Box 57, 591 21 Motala. Märk kuveret: "Slogan".
Glöm inte att skriva ditt namn och din adress och bifoga gärna telefonnumret.
Var god texta, oläsliga kråkfötter riskerar att hamna i papperskorgen!

SENAST DEN 31 JANUARI VILL VI HA DITT BIDRAG.

SPANNA IN ARKIV X INTERNET:
[HTTP://WWW.UFO-EUROPA.SE](http://www.ufo-europa.se)

SPONSOR: BAHNHOF INTERNET ACCESS AB